

Giới thiệu Võ Đạo Chân Thần Convert

Giới thiệu tóm tắt: Võ đạo tận cùng, có thể thông thần. Đạp thương khung, gạt bỏ Luân Hồi, xem nhiệt huyết thiếu niên làm sao đi ra một cái thông thần con đường. . . Nhóm thư hữu

Mong các chư đạo hữu ủng hộ !

Main nào rất tốt không tàn đâu ~

Cảnh giới: Thối Huyết Cảnh, Linh Tịch Cảnh, Như Ý Cảnh, Hóa Thần Cảnh, Niết Bàn Cảnh, Giới Vị Cảnh.....

Thấy hay thì xin VOTE nhé !!!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Thức hải dị biến

Sáng sớm, trời lơ mờ sáng, Phong Duyên trên trần đi lại người còn không nhiều.

Một người thiếu niên từ chủ trần phía tây một cái trên đường nhỏ đi tới, từ từ xuất hiện tại lúc này vì là không nhiều người đi đường trong mắt.

Thiếu niên vài thô áo tang, mặc dù coi như chỉ có mười lăm, mười sáu tuổi khoảng chừng, thế nhưng thân hình thon dài, thêm nữa vẫn còn tính thanh tú ăn khớp, làm cho người ta một loại kiên cường cảm giác. Chỉ là này nguyên bản không sai khí chất, lại bị thiếu niên mặt không hề cảm xúc cho toàn bộ phá hoại.

Đôi môi run rẩy, cứng nhắc giống như bước động không thay đổi chút nào bước tiến, thiếu niên khuôn mặt thanh tú lại như là một vũng nước đọng, không có một chút nào về mặt, hai mắt trống rỗng vô thần, cả người tựa hồ mất đi linh hồn!

"Không nghĩ tới thiên tài như vậy Không Phưong dĩ nhiên cũng dừng tại Linh Tịch Cảnh ngưỡng cửa này phía trên."

"Đáng tiếc như vậy một cái võ đạo thiên tài."

"Tu vi mất hết, linh hồn phá nát, này Không Phưong xem như là hoàn toàn chết đi. . ."

Bốn phía truyền đến tiếc hận âm thanh nương theo một hai âm thanh than nhẹ, tại cái kia khuôn mặt ngốc trệ trên người thiếu niên, dường như hạt bụi nhỏ vào nước, không có tạo nên một tia gợn sóng.

Chân vũ đại lục, lấy võ vi danh, võ phong chi thịnh có thể thấy được một, hai. Bất quá trong truyền thuyết những kia có thể dời sông lấp biển mạnh mẽ võ giả dù sao chỉ là số ít, thậm chí đối với Vu Phong Duyên trần dân trần tới nói, có thể đạt đến Linh Tịch Cảnh, cũng đã là khó có thể tưởng tượng nhân vật mạnh mẽ.

Mọi người biết rõ võ đạo tổng cộng có sáu cái cảnh giới: Thối Huyết Cảnh, Linh Tịch Cảnh, Như Ý Cảnh, Hóa Thần Cảnh, Niết Bàn Cảnh, Giới Vị Cảnh. Cơ sở Thối Huyết Cảnh chia làm cửu trùng thiên, sau khi cảnh giới lại chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ ba cái giai đoạn.

Thối Huyết Cảnh ngưng huyết luyện thể, tăng cường võ giả thể phách, mạnh mẽ Thối Huyết Cảnh võ giả, tay xé hồ báo, quyền nát tan đá tảng cũng là điều chắc chắn. Bất quá này vẹn vẹn là võ đạo một đường bắt đầu, có thể nói, chỉ có vượt qua Thối Huyết cửu trùng thiên, đạt đến Linh Tịch Cảnh, mới xem như là chân chính bước vào võ đạo cung điện.

Nạp nguyên thổ khí, khai sơn liệt thạch, giết địch hướng ngoài trăm bước, thậm chí là dời sông lấp biển, các loại có thể xưng là thần thông cường đại thủ đoạn, đều là từ Linh Tịch Cảnh sau khi mới từng bước hiển hiện. Chỉ là, đừng nói Phong Duyên trần như thế một cái hẻo lánh trần nhỏ, mặc dù là khảm sát bên Phong Duyên trần Khanh Nguyên Thành trong, có thể đạt đến Linh Tịch Cảnh võ giả, cũng bất quá là trong lòng bàn tay số lượng.

Bởi vậy, lúc trước truyền đến Không Phưong sắp xung kích Linh Tịch Cảnh tin tức sau khi, có thể tưởng tượng, có bao nhiêu Phong Duyên trần dân trần vì đó phấn chấn. Một cái nắm giữ Linh Tịch Cảnh võ giả tồn tại thôn trấn, mặc dù là không nữa có thể, cũng có thể để vô số người vì đó kính nể. Chỉ là loại này phấn chấn, tại Không Phưong xung kích thất bại tin tức truyền ra sau khi, liền hóa thành sâu sắc tiếc hận, cùng với lạnh lùng.

Này hay là chính là lòng người.

Chất phác cất bước, Không Phưong thân hình từ từ biến mất ở một mảnh rậm rạp trong rừng trúc.

Từ khi Không Phưong xung kích Linh Tịch Cảnh thất bại trở lại Phong Duyên trần sau khi, cả ngày bên trong có đại đa số thời gian cũng như cùng hiện

tại như vậy, nhìn một con du hồn bình thường du đãng tại Phong Duyên trong trần các nơi địa phương. Đối với Không Phương loại này kỳ dị cử động, lâu dần cũng là bị người không cảm thấy kinh ngạc.

Phong Duyên trần tuy rằng hẻo lánh, nhưng hay là cũng chính bởi vì nguyên nhân này, so với bình thường thôn trấn muốn lớn hơn nhiều, chỉ có điều toàn bộ Phong Duyên trấn hầu như có hơn một nửa đều là một mảnh rậm rạp rừng trúc. Không Phương mặt không hề cảm xúc bóng người, liền như thế từng bước một cất bước tại trong rừng trúc.

Gió thổi qua, trong rừng trúc vang lên một trận tịch tịch tốt tốt vang lên âm thanh, Không Phương cất bước thân thể bỗng nhiên dừng lại. Không có một chút nào tiêu cự con người mờ mịt nhìn bốn phía, cả người tựa hồ một cái bị người dẫn dắt con rối giống như vậy, lần thứ hai cứng nhắc cất bước lên.

Rậm rạp trong rừng trúc đến không hoàn toàn là gây trúc, lúc này Không Phương liền nửa ngồi nửa quỳ tại một chỗ hồ nước bờ.

Hồ nước long lanh, theo Thanh Phong tập đi qua, tạo nên yếu ớt gọn sóng, Không Phương thân hình phản chiếu tại ao nước trong suốt trong, theo gọn sóng gọn sóng, cái kia nguyên bản cực kỳ ve mặt ngọc trệ, lúc này xem ra cũng tựa hồ có như vậy một tia thần thái.

Chỉ có điều Không Phương trước người cái kia nguyên bản bình tĩnh mặt nước, lúc này lại là bỗng nhiên bay lên một vệt nhàn nhạt màu đen khí thể. Sóng lớn điểm điểm trên mặt nước khói đen lượn lờ, thêm nữa gió thổi qua rừng trúc mang đến liên tiếp nhỏ vụn tiếng vang, một luồng âm u khí nhất thời tràn ngập ra.

Bất quá nơi đây hẻo lánh, bốn phía cũng không có còn lại người, cũng không có người nhìn thấy một màn quỷ dị này, mà mất đi ý thức Không Phương, hiển nhiên không có phát hiện một luồng khí tức nguy hiểm chính đang hướng về hắn tới gần.

Rầm . . . Bỗng nhiên, tối đen như mực như mực bóng đen từ dưới mặt nước đột nhiên phá xuất ra, lập tức đánh vào Không Phương trên thân thể, sau đó từ đầu đến cuối quỷ dị biến mất không còn tăm hơi.

Khóe miệng khẽ giương lên lên, Không Phương ve mặt ngọc trệ theo cái này nhẹ nhàng động tác từ đầu đến cuối nhất thời tà khí lẫm liệt. Nước động giống như không có một chút nào thần thái trong con người hiện ra từng tia từng tia mực đen giống như sắc thái, một luồng âm u cuồng bạo khí tức từ Không Phương trong cơ thể mơ hồ lan ra.

Nhưng mà sau một khắc, Không Phương nhưng là bỗng nhiên sắc mặt đại biến, nồng nặc màu đen khí thể từ trong cơ thể mơ hồ thẩm thấu ra, tựa hồ có món đồ gì muốn từ Không Phương trong cơ thể trốn xông tới.

Một đạo gào thét thảm thiết âm thanh từ Không Phương trong cơ thể truyền đến, cùng lúc đó, Không Phương hai mắt tối sầm lại, cả người thẳng tắp ngã trên mặt đất.

. . .

Đan điền trừ khí nạp nguyên, thức hải tàng hồn dưỡng phách. Thân thể bên trong này hai nơi địa phương có thể nói là trọng yếu nhất tồn tại. Người trước quan hệ đến một người vô đạo tiền đồ, người sau, càng là tâm bồ hồn phách, sống còn địa phương. Vậy mà lúc này tại Không Phương quanh hiu trong óc, nhưng phát sinh một vệt kinh người dị biến.

Hồ. . .

Từng sợi từng sợi màu đen khí thể tại Không Phương trong cơ thể lưu chuyển. Những này màu đen khí thể lưu chuyển một lần sau khi, liền bắt đầu hướng về thức hải xuất phát.

Quanh hiu thức hải, tản đi Không Phương hồn phách, thành một mảnh tử địa. Song khi luồng thứ nhất màu đen khí thể tiến vào trong óc thời điểm, cái kia nguyên bản không có động tĩnh chút nào thức hải nhưng là đột nhiên nổi lên biến hóa to lớn.

Hồn hể ~ mạnh mẽ hấp xả lực từ trong óc tuôn trào ra, sẽ cái kia nguyên bản liền chen chúc mà đến từng tia một màu đen khí thể toàn bộ kéo kéo vào.

Ầm ầm!

Một đoàn chói mắt ánh vàng bỗng nhiên từ ảm đạm quanh hiu trong óc bộc phát ra, ánh vàng vạn trượng, sẽ toàn bộ thức hải soi sáng được toàn thân triệt sáng, mà tiến vào trong óc màu đen khí thể lúc này tại ánh vàng chiếu rọi xuống nhưng là tuyệt dung giống như cấp tốc tiêu tan.

Gào thét thảm thiết tiếng vang triệt, màu đen khí thể không ngừng bị bốc hơi lên, dần dần, từng tia từng sợi nhũ điểm sáng màu trắng từ trong tung bay đi ra, tràn ngập toàn bộ thức hải.

"Hồn tụ, mở Luân Hồi!"

Thức hải chấn động, vang dội tiếng niệm kinh âm thanh bỗng nhiên vang vọng. Cái kia rọi sáng toàn bộ thức hải hào quang màu vàng bỗng nhiên như dòng nước cấp tốc lưu động lên, từ từ hóa thành từng cái từng cái màu vàng sợi tơ. Mầu vàng sợi tơ lẫn nhau lượn lờ, chậm rãi diễn đã biến thành một cái khe.

Đây là một con đóng chặt con người!

Bá ~ bỗng nhiên, trông mắt màu vàng óng đột nhiên mở mắt ra, bên trong không hề có thứ gì, là một mảnh không bóng hắc, giống như một mảnh hồ đen. Cái kia nguyên bản tràn ngập lấp ta lấp tấp nhũ điểm sáng màu trắng, tại trông mắt màu vàng óng mở chớp mắt, toàn bộ chen chúc gần trong đó, để không bóng đen kẹt trong thêm ra đến một vệt bạch.

Mắt vàng bạch đồng!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Chân tướng cùng cừu hận

Khóe mắt rung động nhẹ nhẹ, sau một khắc, Không Phương yếu ớt mở mắt ra.

"Ca, người tỉnh rồi!" Tiếng vui mừng từ bên cạnh vang lên, cùng lúc đó, một tâm tình xảo mắt bỗng nhiên xuất hiện tại Không Phương trước mắt. Thật dài lông mi rung động nhẹ nhẹ, thẳng tắp nhìn chăm chăm hầu như không tới một tấc khoảng cách Không Phương. Một luồng nhàn nhạt thiếu nữ mùi thơm cơ thể tràn ngập ở trong không khí, để Không Phương không nhận được nhún nhúc nhích một chút mũi.

"A." Không Phương thiếu nữ trước mặt thở nhẹ một tiếng, nhất thời dời đi thân thể.

Đây là một cái ước chừng chừng mười bốn mười lăm tuổi thiếu nữ. Tính trẻ con chưa thoát khuôn mặt nhỏ, thanh thuần xinh đẹp. Linh lung có hứng thú thân thể, bày ra tốt đẹp phát dục.

Thiếu nữ vỗ nhẹ ngực, nhớ tới trước tình cảnh đó, tiểu dung phía trên không nhận được lóe qua một tia đỏ sẫm, có chút nổi giận dỗi, "Bại hoại."

Bất quá rất nhanh, nhìn trước mắt không có phản ứng chút nào, khuôn mặt ngốc trẻ Không Phương, thiếu nữ trong mắt lóe ra một tia âm đạm, trên mặt nổi giận về trong khoảnh khắc cũng toàn bộ biến mất không còn tăm tích.

Nhẹ nhàng thay Không Phương mang chăn mền trên người đắp kín, thiếu nữ cũng mặc kệ Không Phương có thể hay không nghe được, thanh âm êm dịu: "Phong Duyên trần phụ cận xuất hiện một cái cùng hung cực ác mạnh mẽ võ giả, liền Hắc Minh Vệ đại nhân đều đến rồi hai vị. Ca ca gần nhất vẫn là không muốn đi dạo chơi, Hân Nghiên sẽ lo lắng."

Than nhẹ một tiếng, thiếu nữ ly khai. Bên trong gian phòng, chỉ còn dư lại Không Phương một người ngơ ngác ngồi ở trên giường. Nhìn kỹ lại, lúc này Không Phương trên mặt tuy rằng một mảnh ngốc trẻ, thể nhưng loại này ngốc trẻ cùng trước đây không có linh hồn bình thường ngốc trẻ đã rất khác nhau. Quan trọng nhất đó là, Không Phương trong trông mắt chỗ trống, hôm nay đã sớm biến mất không còn tăm hơi.

Lúc này Không Phương rơi vào một mảnh to lớn chấn động bên trong!

Linh hồn phá nát sau khi hấn kỳ thực không tính là chân chính mất đi ý thức, chỉ có điều này ý thức bị sâu sắc ràng buộc ở trong người, để Không Phương chỉ có thể như là một người đứng xem giống như vậy, không có một chút nào can thiệp năng lực, chỉ có thể lẳng lặng nhìn mình dựa vào thân thể bản năng làm việc.

Mà ở đây trước, bàng quan tất cả Không Phương càng là rất rõ ràng, chính mình gặp phải thể nào hung hiểm nguy cơ.

Một con hung hồn muốn đoạt xác thân thể của chính mình!

Mạnh mẽ võ giả thân thể phá nát sau khi, linh hồn có thể trong khoảng thời gian ngắn tồn tại. Bất quá loại này tồn tại thời gian nhất định không dài, vì lẽ đó chỉ có thể một lần nữa đoạt xác một cái thân thể mới có thể sinh tồn được. Không nghi ngờ chút nào, trước đây Không Phương chính là xui xẻo gặp phải như thế một cái hồn phách.

"Thân thể của chính mình. . ." Không Phương lâm bầm, trên mặt hiện lên vẻ kinh sợ.

Thân thể sau khi ngã xuống còn có thể có lưu lại hồn phách, đều là cực kỳ mạnh mẽ võ giả. Loại này tồn tại võ giả muốn đoạt xác một cái người bình thường hầu như không có bất kỳ nguy hiểm, nói là trăm phần trăm thành công cũng gần như, hơn nữa trước đây Không Phương càng là tại một loại linh hồn phá nát tình huống hạ, càng là rất khó có cái gì chống lại. Bình thường tới nói cuối cùng sẽ bị này tiến vào vào thân thể hung hồn mang hấn tàn dư hồn phách toàn bộ xóa đi. Đến lúc đó, Không Phương cũng là chân chính chết đi.

Bất quá hiển nhiên, sự tình cũng không có dựa theo bình thường phương hướng phát triển. Không Phương thân thể tại con này hung hồn kích thích bên dưới, xuất hiện khó có thể dự liệu cực biến hóa lớn!

"Luân Hồi, mất? !" Hồi tưởng trước thân thể mình dị biến, Không Phương há miệng, sững sờ nói rằng.

Hung hồn không có đem chính mình đoạt xác, ngược lại là có vẻ như chính mình mang cái kia hung hồn cắn nuốt mất rồi. Lúc này mới khiến chính mình phá nát hồn phách được để khôi phục như lúc ban đầu.

Phong Duyên trong trấn vì sao lại đột nhiên đến một con hung hồn?

"Một cái bị Hắc Minh Vệ truy sát, đang chạy trốn mạnh mẽ vô già." Bỗng nhiên, Không Phương nhớ lại trước thiếu nữ nói.

Trong mắt chợt lóe sáng, Không Phương bỗng nhiên ý thức được, cái kia muốn đoạt xác thân thể mình, nhưng ngược lại là bị chính mình nuốt chửng hồn phách, rất có thể chính là cái này bị Hắc Minh Vệ truy sát mạnh mẽ vô già.

Phong Duyên trấn vị trí hẻo lánh, tầm thường thời điểm mấy chục năm đều chưa chắc sẽ có một cái mạnh mẽ vô già đi ngang qua. Bây giờ liên tiếp phát sinh chuyện như vậy, nếu như nói giữa hai người này không có quan hệ gì, cái kia Không Phương tuyệt nhiên sẽ không tin tưởng. Bất quá hiển nhiên, liên ngay cả Hắc Minh Vệ cũng không biết người này tại bị đuổi giết trong thân thể phá nát, đã biến thành một đoàn hồn phách.

"Hắc Minh Vệ." Không Phương nhẹ giọng tự nói, trong thần sắc đầy rẫy kính nể.

Chân vũ đại lục lấy phương hướng tên gọi, chia làm phương hướng tứ đại vực, mà một cái tên là Nhật Nguyệt Tông quái vật khổng lồ, liền tọa lạc tại này tứ vực giao giới chỗ. Nếu như nói mang toàn bộ chân vũ đại lục so sánh một cái vương triều, như vậy cái này Nhật Nguyệt Tông không nghi ngờ chút nào chính là vương triều thiên tử!

Nhật Nguyệt Tông thế lực ngấp trời, nắm giữ giám sát thiên hạ, duy trì toàn bộ chân vũ đại lục trật tự quyền lợi, đối với hết thảy tu sĩ đều nắm giữ quyền sinh quyền sát trong tay quyền to. Mà Nhật Nguyệt Tông trong tay cường đại nhất lưỡi dao sắc, không thể nghi ngờ là một nhánh hoàn toàn do mạnh mẽ vô già tạo thành thân bí đội ngũ —— Hắc Minh Vệ!

Có người nói mỗi một cái Hắc Minh Vệ chỉ ít đều có Như Ý Cảnh tu vi, mà trong đó thậm chí không thiếu Niết Bàn Cảnh cường giả khủng bố. Chân vũ trên đại lục, phạm là gây nên Hắc Minh Vệ người xuất thủ hoặc là thế lực, đi theo thì không thể đủ may mắn thoát khỏi.

Mạnh mẽ, thần bí, xuất thủ lại quý dị, Hắc Minh Vệ ba chữ này, đối với chân vũ trên đại lục mọi mạnh mẽ bao nhiêu vô già tới nói, không thể nghi ngờ là Từ thần bùa đòi mạng. Bất quá cũng may Hắc Minh Vệ cũng sẽ không tùy ý xuất thủ, thông thường ngược lại là đóng vai chân vũ đại lục trật tự giả nhân vật. Lúc này mới không có gây nên quá nhiều khủng hoảng.

"Không biết cái tên này là lai lịch gì, dĩ nhiên có thể gây nên Hắc Minh Vệ xuất thủ." Không Phương nhẹ giọng tự nói, trong lòng có chút hiếu kỳ.

Mặc kệ là Nhật Nguyệt Tông, vẫn là Hắc Minh Vệ, đối với Không Phương cái này liên Linh Tịch Cảnh đều không có đạt đến, bây giờ càng là tu vi mất hết thiếu niên tới nói quá mức xa xôi. Bất quá này cũng không trở ngại thiếu niên đối với hấn ước mơ.

Bất quá rất nhanh, Không Phương trên mặt liền xuất hiện một vết cùng với tuổi tác cực không tương xứng vẻ âm trầm.

"Liễu Nghiêm Hiền, Liễu Nhược Y!" Hầu như là từ trong hàm răng bỏ ra đến rồi mấy chữ này, Không Phương hai hàng lông mày dựng thẳng, trong mắt lập lòe khắc cốt sự thù hận.

Nếu như nói là chính mình xung kích Linh Tịch Cảnh thất bại, mà biến thành bây giờ bộ này đáng vẻ, cái kia Không Phương cũng là tự nhận bản lĩnh không ăn thua. Có thể trên thực tế, hấn nguyên bản là vô cùng có khả năng có thể xung kích thành công, trở thành Khanh Nguyên trong thành thứ năm Linh Tịch Cảnh vô già. Nhưng mà tại Không Phương xung kích Linh Tịch Cảnh bước ngoặt, nhưng là gặp phải thân là Cổ Huyền Môn môn chủ Liễu Nghiêm Hiền âm hại.

Khanh Nguyên thành tuy nói là cái hẻo lánh thành nhỏ, thế nhưng đại thế lực nhỏ cũng là ngưu long hỗn tạp. Bất quá trong đó lấy phủ thành chủ, địa linh tông, còn có Cổ Huyền Môn vì là tam đại bá chủ cấp thế lực. Này ba thế lực lớn trong đều có Linh Tịch Cảnh vô già tồn tại, mà Cổ Huyền Môn môn chủ, chính là Cổ Huyền Môn trong duy nhất Linh Tịch Cảnh vô già.

Không Phương võ đạo thiên phú triển lộ ban đầu, liền chịu đến Khanh Nguyên Thành trong rất nhiều thế lực mời chào. Trong đó liền có Cổ Huyền Môn bóng người, thế nhưng thiên phú mạnh mẽ lại còn trẻ khí thịnh Không Phương có chính mình ngạo khí, đương nhiên sẽ không đành phải tại Khanh Nguyên thành loại này to nhỏ tạp ngư hai, ba điều địa phương. Bởi vậy cũng không có tiếp nhận bất kỳ mời, nhưng dù vậy, tại lâu dần tiếp xúc hạ, Không Phương cùng Cổ Huyền Môn trong lúc đó quan hệ cũng coi như là khá là hòa hợp.

Chỉ là này nhìn như không sai quan hệ, tại Không Phương xung kích Linh Tịch Cảnh, không có một chút nào phòng bị thời điểm, mới xem như là chân chính hiện ra nguyên hình.

"Liên Linh Hải đều ngưng tụ ra một nửa, chà chà, xem ra chẳng mấy chốc sẽ đột phá đến Linh Tịch Cảnh, đáng tiếc."

"Cha, cùng người này nói thêm cái gì, mang hấn cái kia mở ra hơn một nửa cái Linh Hải lấy ra đi."

"Hừm, tu vi mất hết, linh hồn phá nát, này trạng thái cùng xung kích Linh Tịch Cảnh thất bại cũng thật sự là giống nhau như đúc."

"Tự sinh tự diệt đi. . ."

Bên tai dường như có hai cái thanh âm lạnh như băng đang không ngừng ngôn ngữ, Không Phương thần thể từ từ căng thẳng, trong mắt hiện ra một tia đáng sợ màu đỏ tươi.

Khuôn mặt dữ tợn, thờ hờn hờn Không Phương gần giống như một con nuốt sống người ta hung thú.

Từ một cái tay không có thể nhiệt, tiền đồ quang minh vô đạo thiên tài, lập tức đã biến thành một cái thần trí tan rã rác rưởi, trong này lên voi xuống chó lại há lại là dăm ba câu có thể đạo đến. Nếu như đổi làm một người, rất có thể đã sớm tâm thần tan vỡ.

Kịch liệt thờ hờn hờn mấy hơi thờ hờn học, Không Phương nhắm lại hai con mắt, nỗ lực bình phục trong cơ thể khuấy động tâm tình.

Thối Huyết Cảnh xung kích Linh Tịch Cảnh một cái trọng yếu tiêu chí liền đem trong cơ thể đan điền hóa thành Linh Hải. Ngưng tụ hơn nửa Linh Hải bị Liễu Nghiêm Hiền mạnh mẽ lấy ra, cái này cũng là Không Phương tu vi mất hết nguyên nhân. Mà sau khi linh hồn phá nát, nhưng là bởi vì đang trùng kích Linh Tịch Cảnh bước ngoặt phát sinh loại này to lớn dị biến, mới làm cho Không Phương không thể không chịu đựng xung kích thất bại phản phê.

Nhưng mà cũng chính là loại này mãnh liệt phản phê, mới làm cho Liễu Nghiêm Hiền phụ nữ không có trực tiếp hạ sát thủ. Dù sao một cái tu vi mất hết, linh hồn phá nát người, mặc dù là không có trực tiếp chết đi, cũng là một cái xác chết di động, đối với bọn hắn tới nói căn bản cũng không có bất cứ uy hiếp gì, hơn nữa còn có thể đem hành động toàn bộ che giấu đi qua, vốn là nhất cử lưỡng tiện sự tình.

"Đáng tiếc ta còn chưa chết." Không Phương nhẹ giọng tự nói, chậm rãi mở mắt ra.

Từ Liễu Nghiêm Hiền phụ nữ trong giọng nói Không Phương hiểu rõ đến, Liễu Nghiêm Hiền sở dĩ sẽ mạo hiểm ra tay với chính mình, một trong số rất nguyên nhân trọng yếu chính là bởi vì muốn dùng chính mình ngưng tụ ra hơn một nửa cái Linh Hải, vì đó gái một Liễu Nhược Y đột phá Linh Tịch Cảnh làm chuẩn bị. Dù sao xung kích Linh Tịch Cảnh có không nhỏ nguy hiểm, mà có này hơn một nửa cái Linh Hải, tỷ lệ thành công liền có thể bỗng dưng tăng trưởng vài thành.

Song quyền nắm chặt, Không Phương trong mắt lập loè sáng tối chớp chồn ánh sáng. Bất quá một lát sau, một đạo yếu ớt tiếng thờ dài từ Không Phương trong miệng truyền ra.

"Nói cho cùng vẫn là thực lực vấn đề." Nắm đấm tại bụng lồng nắm chặt trong lúc đó, Không Phương trong lòng một mảnh thanh thản.

Tuy rằng vô đạo thiên phú xuất chúng, nhưng là mình dù sao không có đạt đến Linh Tịch Cảnh, hơn nữa bởi vì trong lòng ngao khí cũng không có gia nhập Khanh Nguyên Thành trong còn lại thể lực cường đại. Lúc này mới sẽ dẫn tới họ Liễu cha con thềm nhỏ dãi, đem coi là một cái có thể tiện tay nhào nặn bánh bao.

Hơn nữa Không Phương trong lòng rất rõ ràng, bây giờ chính mình khôi phục thần trí sự tình vẫn chưa thể để họ Liễu cha con phát hiện, không phải vậy lấy bây giờ trạng thái như thế này Không Phương tuyệt đối trốn không thoát họ Liễu cha con làm hại.

Cảm thụ trong cơ thể lần thứ hai rút lui về vừa bắt đầu tu luyện thì bé nhỏ đan điền, Không Phương trên mặt khó nén một tia cay đắng, thể nhưng càng nhiều chính là một vết lằn người ta sợ hãi về kiên nghị.

"Mất đi, cuối cùng sẽ có một ngày ta sẽ một lần nữa cầm về."

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Chân Thân Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Tránh hay không tránh

Nếu ngay cả toái linh hồn đều có thể phục hồi như cũ, Không Phương không tin mình Thối Huyết Cảnh Cừu trọng tu vi vẫn không thể tu luyện trở về, huống chi trong cơ thể đan điền rút lui trở về trạng thái nguyên thủy, nhưng cũng không có nghiền nát. Hơn nữa trước kia đã tu luyện qua, hôm nay chỉ là đọc theo trước kia con đường tu luyện nữa một lần là được.

Lấy tay chà xát khuôn mặt, không chế được bấp thính trên mặt, Không Phương lần nữa khôi phục trước khi mặt không thay đổi đáng đáp, trong đôi mắt thần sắc đã ở trong khoảnh khắc tiêu thất vô tung.

"Như vậy hẳn là không nhìn ra ah." Không Phương tự lầm bầm.

Để bảo đảm bản thân khôi phục sự tình không bị Liễu Gia phụ tử phát hiện, Không Phương cũng định không đem việc này báo cho biết bất luận kẻ nào,

nhiều một người biết, cho hẳn mà nói chỉ có thể nhiều hơn một phần nguy hiểm. Hơn nữa nếu muốn đem bản thân mất đi khôi phục thực lực trở về, nhất định phải tìm một chỗ yên tĩnh tu luyện, bởi vậy lúc này ở căn phòng này nội tu luyện cũng không phải một cái lựa chọn sáng suốt. Không Phương nhảy xuống giường, chậm rãi hướng về môn đi ra ngoài. Trong lòng hẳn đã có quyết định của chính mình.

Đúng mà đúng lúc này, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một trận âm ỉ âm thanh, để cho Không Phương chờ đợi trong thần sắc nhất thời nhiều hơn một phần lạnh lùng.

Bên ngoài phòng, thanh âm có chút âm ỉ, bốn đạo thân ảnh làm thành hơn nửa tròn, chặn thiếu nữ lối đi.

"Thiếu gia có thể coi trọng người sẽ là của người phúc khí."

"Ngoan ngoãn cùng thiếu gia trở lại, nói không chừng thiếu gia còn có thể cho một mình người danh phận."

"Mộc Hân Nghiên, người không muốn không biết tốt xấu."

...

Người một lời ta một lời, lời nói tiếng dần dần trở nên không lọt lỗ tai, để cho thiếu nữ vẻ mặt nổi lên một mảnh hàn ý.

Ba!

Liễu Thông Dương đem vật cầm trong tay chiết phiến bỗng nhiên khép kín, đem bên cạnh, nguyên bản nói luôn môn ba người khác nhất thời không nói nữa, mặt lộ nịnh nọt nhìn Liễu Thông Dương.

Hải lòng gật đầu, Liễu Thông Dương nhẹ nhàng hai câu: "Không muốn hồ ngôn loạn ngữ." Tiếng nói vừa dứt, một đôi hẹp dài con người liền rơi vào thiếu nữ trên người, trong ánh mắt tràn đầy hầu như không chút nào che giấu thâm tà chi ý. Họ nhẹ hai tiếng, Liễu Thông Dương bệnh trạng kiểu có chút khuôn mặt tái nhợt trên bãi trừ vài phần đáng tươi cười: "Hân Nghiên, còn có nửa tháng chính là Liễu thúc năm mươi đại thọ. Người tốt lâu không có tới Cổ Huyền Môn, Liễu thúc vậy mà thường xuyên nhắc tới người, không bằng lần này liền theo chúng ta một đạo hồi Cổ Huyền Môn ah."

Nói, Liễu Thông Dương đưa tay liền hướng về Mộc Hân Nghiên vai ôm đi.

Thân thể hoảng lên, tránh được Liễu Thông Dương tay của, Mộc Hân Nghiên vẻ mặt buộc chặt, thanh âm có chút lạnh: "Người chó quên thân phận của ta."

Đưa tay đi ra không có đụng phải Mộc Hân Nghiên thân thể cứng ở giữa không trung, Liễu Thông Dương bất mãn thu tay về, sắc mặt có chút khó coi, mạnh mẽ cười nói: "Ta nghĩ những thứ này nhi nữ tình trường Cơ bà bà chung quy sẽ không quan ah."

Nhìn sắc mặt băng lãnh liếc mắt không để ý Mộc Hân Nghiên, Liễu Thông Dương trên mặt cười mỉa cũng dần dần tiêu thất. Sắc mặt có chút âm trầm, ánh mắt hung hăng tại Mộc Hân Nghiên trên người đánh vài lần, Liễu Thông Dương hừ lạnh một tiếng liền xoay người rời đi. Đúng mà đúng lúc này. . .

"Ai? Đi ra!" Liễu Thông Dương bên cạnh một cái tùy tùng bỗng nhiên quát lên một tiếng lớn, ánh mắt thẳng tắp nhìn chăm chăm Mộc Hân Nghiên phía sau cách đó không xa đóng chặt cửa gỗ, liền ngay đã xoay người biểu hiện, sẽ phải rời khỏi Liễu Thông Dương cũng nhất thời dừng bước.

"Chep chep, để cho ta xem một chút là ai trốn ở Hân Nghiên trong phòng." Bỗng nhiên như là ý thức được cái gì, Liễu Thông Dương trên mặt hiện lên một tia dữ tợn sắc, nhìn sắc mặt khó coi thiếu nữ, nhẹ nhàng vung tay lên, đem bên cạnh ba cái tùy tùng nhất thời liền chậm rãi hướng về đóng chặt cửa gỗ dựa đi qua.

"Bản thân đi ra còn là muốn thiếu gia ta lại mời người." Liễu Thông Dương cười gằn nói.

Lời nói tiếng hạ xuống, đóng chặt cửa gỗ như trước không có động tĩnh chút nào. Liễu Thông Dương trong mắt lãnh mang lóe lên, liền muốn xuất thủ.

Đúng mà đúng lúc này, kia đóng chặt cửa gỗ bỗng nhiên mở, một đạo mặt không thay đổi thân ảnh từ đó đi ra.

Trong nháy mắt, mọi người ánh mắt nhất thời tập trung vào Không Phương trên người.

"Không Phương!" Liễu Thông Dương con người co lại, trên mặt hiện lên một tia e ngại. Tuy rằng ý vào bản thân là Cổ Huyền Môn Môn chủ Liễu Nghiêm Hiền cháu trai tại Cổ Huyền Môn trước sau như một làm mưa làm gió, thế nhưng đối với cái này Khanh Nguyên Thành trung nhất chú mục chính là thiên tài võ giả, Liễu Thông Dương trước sau như một còn là tránh đi. Vài lần bị đánh từng trải càng làm cho Liễu Thông Dương đối Không Phương sinh ra một tia e ngại.

Bất quá sau một khắc, Liễu Thông Dương tựa hồ nhớ ra cái gì đó, nhìn mặt không thay đổi Không Phương, sắc mặt hiện lên một tia nhe răng cười.

"Ta nói người thái độ thế nào như thế mạnh mẽ, nguyên lai còn cất giấu như thế một cái tiểu tử. Không biết Hân Nghiên là coi trọng cái phế vật này điểm nào nhất?" Liễu Thông Dương cước bộ ngừng một lát, đang khi nói chuyện bắt đầu hướng về Không Phương đi bước một đi đến, trong mắt lóe ra không có hảo ý hào quang.

Thấy Không Phương từ trong phòng đi ra, Mộc Hân Nghiên trong lòng liền lập bộp một tiếng, thầm nghĩ không tốt. Lúc này nghe vậy, trong lòng càng là có chút lo nghĩ. Đối với mình, nàng biết Liễu Thông Dương hiện nay phải không dám như thế nào. Thế nhưng đối với này lúc Không Phương. . .

Liễu Thông Dương bên cạnh ba người không biết lúc nào đi tới Khổng Phuong bên cạnh, ba người ánh mắt không có hảo ý đánh giá mặt không thay đổi Khổng Phuong. Bỗng nhiên, một người trong đó một quyền hướng về Khổng Phuong mặt vung đi.

"Dừng tay!" Mộc Hân Nghiên biến sắc. Bàn chân trên mặt đất dùng sức đạp một cái, cả người giống như là một đầu nhanh nhẹn con báo thông thường cấp tốc nhảy lên trở về.

Một quyền đầu tại Khổng Phuong nhìn như chỗ trống trong con người không ngừng phóng đại, mặt không thay đổi Khổng Phuong tựa hồ căn bản cũng không có ý thức được điểm này, ngơ ngác đứng tại chỗ. Chỉ là đem đôi mắt ở chỗ sâu trong, có một tia ẩn núp sâu đậm lãnh ý lóe lên rồi biến mất, thân thể không thể phát giác hơi chiến giật mình. Bất quá Khổng Phuong đúng là vẫn còn không có xuất thủ.

Lúc này còn chưa phải là hấn thời điểm xuất thủ, hơn nữa tuy rằng tu vi tấn phế, thế nhưng Khổng Phuong nhãn lực hay là đang, một quyền này cũng sẽ không đối với mình tạo thành bao nhiêu thương tổn, tối đa cũng chính là một ít bị thương ngoài da.

Thình thịch!

Trong dự liệu đầu đón cũng không có hàng lâm, một cái thẳng tắp thon dài đuôi đẹp tại thời khắc tối hậu đem kia hướng về Khổng Phuong vung tới quá đâm cho đá văng.

Mộc Hân Nghiên về mặt trên tràn đầy ngưng trọng, thừa dịp hai người khác còn không có phản ứng trở về, một chương khắc ở Khổng Phuong trên người, lòng bàn tay phụt lên ra một cỗ nhu kinh, đem Khổng Phuong đẩy dời đi hơn mười mét ở ngoài.

"Ca, đi mau!" Mộc Hân Nghiên khê kêu đạo.

"Người tựa hồ đã quên chút gì." Nhìn Mộc Hân Nghiên trên mặt lo lắng, Liễu Thông Dương bỗng nhiên hắc hắc cười quái dị nói.

Nhìn cách đó không xa mặt không biểu tình, như trước không nhanh không chậm, đi bước một hướng về rừng trúc đi đến Khổng Phuong, Mộc Hân Nghiên trên mặt tràn đầy khổ sở.

"Các người ngăn cản năng, ta muốn đích thân giáo huấn một chút cái phế vật này." Đem vật cảm trong tay chiết phiến ném qua một bên, Liễu Thông Dương nhu liễu nhu nắm tay, cười gằn, sải bước hướng về Khổng Phuong đi đến.

Đối với mình bên cạnh ba người này tu vi, Liễu Thông Dương còn là rất có lòng tin. Ba người liên thủ, đừng nói là một cái Mộc Hân Nghiên, hai cái đều không có vấn đề. Mà trên thực tế cũng là như vậy, tại ba người liên thủ hạ, Mộc Hân Nghiên tuy rằng lo lắng, nhưng vẫn là bị cuốn lấy không phân thân ra được.

Liễu Thông Dương ngăn ở Khổng Phuong trước người, nhìn trước mắt cái này đã từng hăng hái, hôm nay tu vi tấn phế, thành một cái vô ý thức người Khổng Phuong. Liễu Thông Dương trong mắt lóe lên một tia khoái ý. Bất quá hiển nhiên, hấn cũng không tính buông tha Khổng Phuong.

Trên mặt hiện lên một tia dữ tợn sắc, Liễu Thông Dương ngũ chỉ đại trượng, một cái tát hướng về Khổng Phuong gò má của vung tới.

"Đây là trả lại cho người." Liễu Thông Dương cúi đầu cười gằn. Bị tửu sắc móc rỗng thân thể tuy rằng vẹn vẹn mới đạt tới Thối Huyết Cảnh Ngũ trọng, thế nhưng chừng giữa cương phong gào thét, Liễu Thông Dương một tát này hiển nhiên là dùng toàn lực, một chừng đánh vào Khổng Phuong trên mặt, khó tránh khỏi là muốn phá hư. Hơn nữa cái này chỉ là phá hư đơn giản như vậy sao?

Chỗ trống đôi mắt ở chỗ sâu trong, một tia lạnh lùng tại mơ hồ nhảy lên. Mặc dù là trải qua đại biến sau đó, lấy Khổng Phuong trầm ổn tâm tính, giờ khắc này đều thiếu chút nữa bạo phát. Hấn có thể giả ngu, có thể chịu, nhưng cũng không có nghĩa là cái gì đều có thể nhẫn, một cái tát đánh ở trên mặt, mạng tới không chỉ có riêng là đau xót!

"Hắc hắc, cái này chỉ là bắt đầu." Liễu Thông Dương tiếng cười lạnh kèm theo chừng giữa lạnh thấu xương cương phong gào thét mà đến, để cho Khổng Phuong chỗ trống đôi mắt ở chỗ sâu trong, mơ hồ nhảy lên thành lập một luồng màu vàng hóa quang.

Tu vi tấn phế, nhưng là đã từng Thối Huyết Cảnh đệ cửu trọng trải qua, Khổng Phuong cái này thân thể xa so Liễu Thông Dương tới vững chắc, mặc dù là không có tu vi, nhưng là muốn né tránh một tát này cũng cũng không phải là việc khó gì.

Tránh, hay không tránh?

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 4: Hai phần ký ức

Rừng trúc bên ngoài một tòa mặt đất nhỏ sườn núi trên, xuất hiện ba đạo thân ảnh.

Hai nam một nữ, ba người niên kỷ cũng không lớn, ước chừng tại mười sáu mười bảy tuổi tả hữu, y sam tinh mỹ đẹp để quý giá, quanh thân càng mờ mờ có cường đại khí huyết chỉ lực lưu động, hiển nhiên thân thủ không kém.

"Kia bị hai cái Hắc Minh Vệ đại nhân trọng thương nặng gia hỏa trốn thật đúng là kĩ, thời gian dài như vậy dĩ nhiên một chút động tĩnh cũng không có, không biết là đã ly khai vùng này sao." Trong ba người duy nhất một cô thiếu nữ bĩu môi, rầu rĩ đạo. Bỗng nhiên, nàng ánh mắt lóe lên, nhìn về phía mặt đất sườn núi bên trái mấy chục thước xa một nơi, vỗ tay một cái cười nói: "Có trò hay để nhìn."

Tiếng cười nhất thời đưa tới hai gã khác thanh niên quan tâm.

"Ca, đây không phải là Hân Nghiên sao?" Bạch Dược lông mày nhướn lên, bỗng nhiên nhìn về phía bên cạnh tuần mỹ thiếu niên.

Lúc này tuần mỹ trên mặt thiếu niên nguyên bản nụ cười nhàn nhạt sớm đã biến mất, nhìn trong tầm mắt kia bị Liễu Thông Dương thủ hạ ba người cuốn lấy Mộc Hân Nghiên, tuần mỹ thiếu niên sắc mặt có chút lạnh: "Liễu Thông Dương cái này rác rưởi đang tìm chết."

"Ta đi đưa bọn họ đều đuổi rồi." Bạch Dược mở miệng, nói liền hướng về Mộc Hân Nghiên đám người chỗ ở phương hướng đi đến. Hân biết rõ, Mộc Hân Nghiên ba chữ này ở bên cạnh cái này tuần mỹ thiếu niên trong lòng có thể nào địa vị.

"Chờ một chút." Bạch Quân Hạo bỗng nhiên mở miệng, ánh mắt nhìn chăm chăm Không Phuong. Từ bọn họ cái này quan điểm nhìn lại chỉ có thể nhìn đến Không Phuong bóng lưng.

"Hân Nghiên cũng là bởi vì hân mới trở lại sao." Bạch Quân Hạo nhẹ giọng tự nói.

"Hân là? Không Phuong!" Thiếu nữ bỗng nhiên phản ứng kịp, sau đó vừa liếc nhìn Bạch Quân Hạo, trên mặt trong lúc mờ mờ có lướt một cái vẻ buồn rầu.

Không có nhận thấy được cách đó không xa đã có ba đạo thân ảnh đang chú ý ở đây, Không Phuong trong lòng lâm vào cực lớn mâu thuẫn trong.

Tránh, thì bản thân khôi phục tin tức cũng sẽ bị truyền ra, Liễu Nhược Y phụ tử tất nhiên sẽ không để cho bản thân sống sót, sau đó liền đối mặt các loại ngoài sáng trong tối sát phạt, lấy hiện nay Không Phuong loại trạng thái này mà nói, cơ hồ là không có khả năng tránh khỏi.

Còn nếu là không né. . .

Hân làm không được!

Chỗ trống đôi mắt ở chỗ sâu trong, mờ mờ toát ra kim sắc hỏa quang chợt ngừng một lát, Không Phuong trên mặt như trước mặt không biểu tình, nhìn như tại Liễu Thông Dương một tát này gần vút tới chỉ chi vẫn là không có chút nào động tác, kì thực quần áo vải thô áo tang hạ thân thể đã dần dần căng thẳng, tùy thời có thể phát động lôi đình một kích.

Đồng, đồng, đồng. . .

Nhìn trong con người không ngừng phóng đại bàn tay, Không Phuong cảm giác bốn phía đều yên tĩnh lại, an tĩnh thậm chí có thể hân nghe được nhịp tim của mình.

Trong cơ thể Thúc Hải, kia nguyên bản đóng chặt kim sắc đôi mắt, lúc này theo Không Phuong tiếng tim đập không ngừng vang lên, mà dần dần run rẩy cử động, tựa hồ tùy thời đều phải mở.

Bá!

Thúc Hải nội, màu vàng đôi mắt hé mở một sát na!

Cùng lúc đó, Không Phuong nơi mi tâm, chợt nổi lên một đạo đậm kim sắc dựng thẳng vết, giống như là một con hơi mở ra một chút ánh mắt. Tại đây kim sắc mắt dọc xuất hiện chớp mắt, Liễu Thông Dương thân thể chợt run lên, cả người như là thất thần một loại, dĩ nhiên ngay đại.

Ba!

Một cái thanh thúy bạt tai nổ vang tại Liễu Thông Dương trên mặt.

Không Phuong vẫn là một mảnh mặt không biểu tình, dường như máy móc một loại bình tĩnh thu tay về. Lúc này hân nơi mi tâm kim sắc mắt dọc sớm đã biến mất, trong tròng mắt chỗ trống như cũ như vậy.

Bạt tai tiếng thanh thúy vang dội, đem tại đang đánh nhau Mộc Hân Nghiên còn có Liễu Thông Dương ba cái thủ hạ chính là lực chú ý toàn bộ hấp dẫn trở về.

Khi thấy thất thần một loại đứng tại chỗ Liễu Thông Dương, cùng với đem trên mặt kia rõ ràng năm cọng đồ dấu tay, tất cả mọi người ngây dại.

Liễu Thông Dương lại bị không có một người ý thức người đánh? ! Nhưng lại bị đánh được một bộ thất thần vậy đáng đáp.

Đây quả thực là. . .

"Phé vật." Dậm mạc chính là lời nói tiếng từ Bạch Quân Hạo trong miệng nhàn nhạt truyền ra. Nhìn như trước vẻ mặt không biểu tình, hai mắt chỗ trống Không Phuong, Bạch Quân Hạo nhú mày một cái, mặt lộ vẻ nghi hoặc, lâm lâm "Lẽ nào hần không có gốc?"

Trước một màn kia quá mức quỷ dị, hơn nữa không có một người ý thức kẻ ngu si lại làm sao có thể sẽ đánh người bàn tay. Nhưng mà tình tế cảm thụ được Không Phuong khí tức trên người, Bạch Quân Hạo trong mắt vẻ nghi hoặc càng thêm nồng nặc, bởi vì hần phát hiện Không Phuong trên người quả thực không có chút nào khí tức, ngay cả một tia hồn phách ba động cũng không có. Loại tình huống này cũng không phải trang là có thể giả vờ.

Lắc đầu, rất nhanh, Bạch Quân Hạo liền đưa mắt chuyển dời đến Mộc Hân Nghiên trên người.

Lúc này Liễu Thông Dương mang tới ba người cũng chú ý tới cách đó không xa đứng ở mặt đất nhỏ sườn núi phía trên Bạch Quân Hạo ba người, nhất thời ánh mắt chút ngưng, trên mặt hiện lên tỷ lệ vẻ kính sợ: "Bạch Thiếu thành chủ."

Tại Khanh Nguyên Thành tam đại bá chủ đẳng cấp thế lực trong, lấy có hai cái Linh Tịch Cảnh võ giả phủ thành chủ Bạch gia cường đại nhất, hơn nữa thân là Bạch gia thiếu chủ Bạch Quân Hạo tự thân vậy mà cái danh khí không nhỏ thiên tài võ giả. Bất kể là thân phận còn là thực lực, đều xa xa không phải là trước mắt cái này thất hồn lạc phách Liễu Thông Dương có khả năng sánh ngang.

"Lăn!" Bạch Quân Hạo chán ghét nhìn thoáng qua Liễu Thông Dương, "Mang theo hần lập tức biến mất ở trước mặt ta."

Nguyên bản hung thần ác sát hướng về Không Phuong chạy đi ba người nhất thời thân hình ngừng một lát, sau đó ba người dĩ nhiên không có nhiều cớ hòng một tiếng, nâng lên vẻ mặt thất hồn lạc phách Liễu Thông Dương liền hấp tấp biến mất ở tại tầm mắt mọi người trong.

"Hân Nghiên, hung hồn chuyện tình sau khi chấm dứt liền theo chúng ta trở về đi." Đuổi đi Liễu Thông Dương một nhóm bốn người, Bạch Quân Hạo nhìn Mộc Hân Nghiên nói khuyên nhủ.

"Quân hạo ca, ta. . ." Mộc Hân Nghiên vẻ mặt hơi nhú, hai cái tay nhỏ bé quăn quýt cùng một chỗ, hiển nhiên có chút không muốn.

"Vi hần sao?" Bạch Quân Hạo thanh âm có chút lạnh, ánh mắt đột nhiên rơi vào một bên đứng ngẩn ngơ tại tại chỗ Không Phuong.

Không Phuong lúc này trạng thái không tốt lắm.

Vốn là nghĩ tại Liễu Thông Dương một tát này đã tới chi tế đột nhiên bạo phát, hung hăng phản kích một lần, nhưng mà lại trở lại lấy nhanh như chớp chi thể lúc đó bỏ chạy. Thế nhưng lệnh Không Phuong không có nghĩ tới là, trong cơ thể mình trong óc con kia đóng chặt kim sắc đôi mắt bỗng nhiên mở ra. Sau đó bản thân dĩ nhiên quỷ thần xui khiến một cái tát đánh vào Liễu Thông Dương trên mặt. Bất quá thoải mái thì thoải mái vậy, lúc này Không Phuong ý thức cũng đang không ngừng trong mơ hồ.

Đồng!

Hai mắt tối sầm, Không Phuong thẳng tắp ngã xuống.

"Không Phuong. . ."

. . .

Khóe mắt nhẹ nhàng rung động, Không Phuong có chút cố sức mở mắt.

Mặt không biểu tình, hai mắt vô thần, Không Phuong ngơ ngác nhìn trần nhà. Lúc này nếu có người thấy Không Phuong ánh mắt của, liền sẽ phát hiện, Không Phuong trong mắt lại có ba cái chùm sáng. Ba cái chùm sáng cao thấp không đồng nhất lại đang cho nhau kịch liệt đấu đá đến. Bỗng nhiên, một cái trong đó chùm sáng hào quang sáng choang, trong nháy mắt đem mặt khác hai cái bọc lại. . .

Thân thể hướng về sau giường lên, Không Phuong như là hồn hồn một loại, chậm rãi há miệng, tựa hồ muốn nói gì thế nhưng lại không biết nói cái gì.

Lúc này Không Phuong lần nữa lâm vào hiện lên vẻ kính sợ.

Trong đầu của hần dĩ nhiên nhiều hơn hai phần ký ức! Không đúng, chuẩn xác mà nói hần là một phần nửa ký ức.

Một phần đến từ một cái tên là Thần Đồ Liệt cường giả, mà mặt khác không trọn vẹn một phần, rõ ràng là Liễu Thông Dương!

"Liễu Thông Dương, Cổ Huyền Môn Môn chủ Liễu Nghiên Hiền cháu trai, xa hoa dâm đẳng, quanh năm ngang dọc với tử sắc trong. Mặc dù là dùng đa số linh dược chôn cất, cũng chỉ có thể khó khăn lắm đạt được Thối Huyết Cảnh Ngũ trọng. . ." Không Phuong tự lâm lâm, một màn một màn về Liễu Thông Dương trải qua tràng cảnh tại trong đầu dường như chiếu phim một loại nhất nhất lưu chuyển mà qua, coi như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ.

Bất quá rất nhanh, Không Phuong liền hoàn toàn bị một phần khác ký ức hấp dẫn.

"Thân Đồ Liệt, Đông vực Đại Hà quận Linh Nham Thành người, mười bốn tuổi bắt đầu tu luyện, mười tám tuổi đột phá Linh Tịch Cảnh, năm mươi ba tuổi đột phá Như Ý Cảnh, hai trăm sáu mươi bốn tuổi đạt được Hóa Thần Cảnh! . . ."

"Cái này dĩ nhiên là một cái Hóa Thần Cảnh cường giả!" Nằm ở trên giường thân thể một cái giặt mình, Không Phương đột nhiên ngồi dậy.

Không Phương mới biết, Võ đạo tổng cộng chia làm vì rất nhiều cảnh giới: Thối Huyết Cảnh, Linh Tịch Cảnh, Như Ý Cảnh, Hóa Thần Cảnh, Niết Bàn Cảnh. Về phần Niết Bàn Cảnh sau đó là cái gì, Không Phương liền không được biết rồi. Thế nhưng đừng nói là cái gì Niết Bàn Cảnh, một cái Thối Huyết Cảnh tám chín trọng võ giả, tại Khanh Nguyên Thành đều coi như là tương đối có địa vị, có thể bị các đại thế lực cực lực mời chào, mà một khi đạt được Linh Tịch Cảnh, chỉ cần không làm quá mức thuốc nổ, trên cơ bản Khanh Nguyên Thành có thể xông pha.

Nhưng mà bất kể là Thối Huyết Cảnh còn là Linh Tịch Cảnh, đều chỉ là Võ đạo một đường trong bắt đầu, Không Phương làm thấy qua cường đại nhất võ giả, cũng chỉ có Linh Tịch Cảnh tu vi. Bởi vì Khanh Nguyên Thành trung, căn bản cũng không có Như Ý Cảnh võ giả. Có người nói cũng chỉ có Thanh Huyền Quận trong mấy người chủ yếu Đại Thành trong mới có khả năng gặp phải Như Ý Cảnh cường đại võ giả.

Về phần Hóa Thần Cảnh võ giả, tại toàn bộ Thanh Huyền Quận trong đều là cực kỳ rất thưa thớt, thuộc về đứng ở Thanh Huyền Quận tốt cùng cái loại này tồn tại. Mà đầu kia tên là Thân Đồ Liệt hung hãn, sinh tiền dĩ nhiên là một gã Hóa Thần Cảnh cường đại võ giả!

"Cái này Thân Đồ Liệt làm sao sẽ bị Hắc Minh Vệ truy sát đây?" Không Phương trong lòng hiếu kỳ, tiếp tục tra xét trong đầu về Thân Đồ Liệt ký ức.

Nguyên lai Thân Đồ Liệt vốn là Đại Hà Quận một người trong thế lực cường đại Tam Dương Tông một gã tầm thường đệ tử. Nhưng mà thiên tư bình thường Thân Đồ Liệt lại có một cực kỳ xinh đẹp thể tử. Tại một lần ngẫu nhiên trong, Thân Đồ Liệt thể tử bị Tam Dương Tông lúc đó Thiếu tông chủ coi trọng, mạnh mẽ bắt đi. Sau đó không được hai ngày, Thân Đồ Liệt liền tận mắt đến vợ mình thì thể bị treo ở Tam Dương Tông chủ.

Ôm thể tử thi thể, Thân Đồ Liệt ly khai Tam Dương Tông. Chờ hãn lần nữa lúc trở lại, lúc đó Linh Tịch Cảnh Thân Đồ Liệt hôm nay đã sớm là Hóa Thần Cảnh, mà thời điểm đó Tam Dương Tông Thiếu tông chủ, hôm nay cũng đã là Tam Dương Tông Tông chủ.

Nửa ngày sau, Thân Đồ Liệt ly khai Tam Dương Tông. Tam Dương Tông mấy nghìn người, ở đó nửa ngày sau không chừa một móng, toàn bộ bỏ mình, máu tươi nhuộm đỏ toàn bộ Tam Dương Tông.

Sau đó đó là Thân Đồ Liệt trốn chết hành trình.

"Ai." Than nhẹ một tiếng, tra xét Thân Đồ Liệt ký ức đồng thời, Không Phương có thể người lạc vào cảnh giới kỳ lạ cảm thụ được Thân Đồ Liệt lúc đó cái loại này cực độ bị thương, phần nộ, bất lực cùng điên cuồng cảm giác.

"Bất quá có thể từ hai cái Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ trong tay chạy trốn, cái này Thân Đồ Liệt cũng quả nhiên là rất cao." Không Phương hai mắt hít một cái, thần sắc có chút hưng phấn, trong lúc mơ hồ lại có chút sợ hãi.

Rốt cuộc là một thiếu niên, đối với trong truyền thuyết Hắc Minh Vệ còn là vô cùng hiếu kỳ. Những thứ này nguyên bản đối với hãn mà nói cơ hồ là hai cái thế giới đồ vật, hôm nay bởi vì Thân Đồ Liệt phần này ký ức lại coi như xuất hiện ở trước mắt hãn.

Bất quá rất nhanh, Không Phương bỗng nhiên sắc mặt trắng bệch, mồ hôi đầm đìa.

"Dĩ nhiên không được xem." Không Phương suy yếu tự nói.

Đối với Thân Đồ Liệt phần này trong trí nhớ, lại có một nơi coi như lên gông xiềng một loại, để cho hãn căn bản là khó mà rình. Trải qua vài lần nỗ lực không có kết quả sau đó, Không Phương chỉ có thể bất mãn bỏ qua. Bất quá mặc dù là như vậy, Không Phương cũng giống là bệnh nặng một hồi, cả người đều có chút hư thoát.

"Không thể tra xét những thứ này, vậy hay là nhìn một chút cái khác sao." Không Phương tự lẩm bẩm.

Một cái cường đại Hóa Thần Cảnh võ giả toàn bộ ký ức, đây đối với Không Phương mà nói không thể nghi ngờ là một cái bảo tàng khổng lồ!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 5: Không Phương thân thể

"Tật Phong Quyết, Thanh Mang Kiếm Điển, Đại Nhật Công, Bát Bộ Truy Nguyệt. . ." Không Phương tự mình lẩm bẩm, trên mặt vẻ hưng phấn càng ngày càng nồng đậm.

Võ đạo một đường, ngoài trừ tự thân Tiên Thiên thiên phú, Hậu Thiên nỗ lực quá sức trọng yếu ở ngoài, còn có khác nhau cũng đồng dạng tả hữu một người tiền đồ số phận.

Công pháp cùng chiến kỹ!

Công pháp chủ nội, nạp nguyên tu thân, chủ yếu dùng cho cảnh giới đột phá. Một cái tốt công pháp, tuyệt đối có thể võ giả tu luyện làm ít công to. Chiến kỹ chủ ngoại, võ giả thông qua chiến kỹ có thể đem một thân thực lực phát huy đến lớn nhất, cường đại chiến kỹ thậm chí có thể đem một cái võ giả thực lực lớn biên độ tăng cường.

Công pháp cùng chiến kỹ tương đồng, chia làm Phàm cấp, Nhân cấp, Huyền cấp, Địa cấp, Thiên cấp.

Phàm cấp công pháp chiến kỹ tầm thường nhất, không nói đến nát vụn đường cái trình độ, chỉ ít cũng căn bản là nghe nhiều nên thuộc. Tới Nhân cấp, liền tương đối trân quý, không phải là người bình thường có thể tiếp xúc được, chỉ có một chút tông môn thế lực trong mới có. Khanh Nguyên Thành ba đại thế lực có đó là tầng thứ này công pháp chiến kỹ.

Huyền cấp, vậy thì không phải là như Khanh Nguyên Thành loại này thế lực nhỏ có thể lấy được, có Huyền cấp công pháp chiến kỹ thế lực trong, nói như vậy đều cũng có Như Ý Cảnh, thậm chí là Hóa Thần Cảnh võ giả tồn tại. Mà Địa cấp công pháp chiến kỹ, toàn bộ Chân Vũ đại lục đều không sẽ có bao nhiêu, có thể có, đều là đứng ở nhất đỉnh đoạn một ít thế lực cường đại.

Về phần sau cùng Thiên cấp, có người nói cũng chỉ có Nhật Nguyệt tông trong mới có.

Chút nào nói không khoa trương, một quyển Huyền cấp công pháp hoặc là chiến kỹ, cũng đủ để gây nên toàn bộ Khanh Nguyên Thành cuồng liệt rung chuyển, mà ở Không Phương lúc này trong đầu, loại này công pháp và chiến kỹ thậm chí có ước chừng không dưới mười bản. Thậm chí tại Thân Đồ Liệt trong trí nhớ, vẫn còn có một quyển Địa cấp công pháp và một quyển Địa cấp chiến kỹ!

"Diễn Tinh Quyết, Băng Thiên Chưởng." Không Phương tự lẩm bẩm, miệng đã biến thành "O" biểu hiện. Mặc dù biết thân là Hóa Thần Cảnh cường giả Thân Đồ Liệt khẳng định có đến không ít tốt công pháp chiến kỹ, thế nhưng phần này kinh hi còn là quá mức to lớn.

"Thảo nào có thể từ một cái thiên tư tầm thường võ giả, nhảy trở thành Hóa Thần Cảnh cường giả, xem ra cái này Thân Đồ Liệt kỳ ngộ cũng không thiếu." Không Phương chỉ có thể đem Thân Đồ Liệt trong đầu đất này đẳng cấp công pháp và chiến kỹ quy cho hần kỳ ngộ thần.

Bởi vì Không Phương phát hiện, trước khi tại Thân Đồ Liệt trong trí nhớ bản thân không thể tra thấy kia một nơi, ngay cả có về thế nào đạt được Diễn Tinh Quyết cùng Băng Thiên Chưởng hai cái này Địa cấp công pháp và chiến kỹ tương quan ký ức.

"Mặc kệ hần, có thể được đến Diễn Tinh Quyết cùng Băng Thiên Chưởng cũng đã là lớn nhất tạo hóa." Lắc đầu, Không Phương trên mặt tràn đầy hưng phấn, thậm chí giờ khắc này ngay cả tu vi bị phế ở trong mắt Không Phương xem ra cũng không phải trọng yếu như vậy.

Không phá thì không xây được, Thân Đồ Liệt trong trí nhớ Diễn Tinh Quyết cùng Không Phương trước đây người tu luyện đẳng cấp công pháp so sánh với, đơn giản là một cái thiên một cái địa, hoàn toàn khó mà so với. Không Phương thoáng tra nhìn một chút, liền hầu như hưng phấn khó mà khống chế, thiếu chút nữa liền ở trên giường tu luyện.

Thấy cái mình thích là thèm, Không Phương có thể được khen là Khanh Nguyên Thành trăm năm khó gặp thiên tài, tự nhiên có hần chỗ hơn người. Phía sau không có cường đại bối cảnh, một thân một mình tu hành tài năng ở mười lăm tuổi thời điểm đạt được trùng kích Linh Tịch Cảnh tình trạng, tuyệt đối là một cái rất đáng sợ số liệu. Không Phương thiên tư có thể thấy được một ... hai

Đem Thân Đồ Liệt trong trí nhớ có quan hệ tu luyện thế nào Diễn Tinh Quyết cùng Băng Thiên Chưởng ký ức toàn bộ sửa sang lại một lần, Không Phương thờ dài nhẹ nhõm, trong thần sắc vẻ hưng phấn vẫn là mơ hồ có thể thấy được.

Bất quá rất nhanh, Không Phương nhíu mày. Cùng những thứ này so sánh với, hần càng muốn biết chính là, bản thân trong óc màu vàng kia đôi mắt là cái gì? Hơn nữa Không Phương mới biết, bản thân mặc dù có thể đạt được cái này hai phần ký ức, đều là bởi vì mình cái này dị biến Thức Hải duyên cớ.

Thậm chí hồi tưởng lại trước khi bản thân té xỉu trước nhất khắc, Liễu Thông Dương một cái tát vút tới chi tế. Bản thân Thức Hải nội màu vàng kia đôi mắt chợt mở ra tình cảnh, Không Phương thân thể run lên, bỗng nhiên có một cái đáng sợ suy đoán.

Con kia kim sắc đôi mắt có thể thôn phệ hồn phách!

Thức Hải là người giấu Hồn nạp phách địa phương, nhưng là thức hải của mình trong con kia kim sắc đôi mắt lại có thể thôn phệ người khác hồn phách, đây là cực kỳ đáng sợ năng lực, hơn nữa cần nuốt hết hồn phách sau đó bản thân còn có thể có được người khác ký ức.

Cái này. . .

"Nghịch thiên a!" Không Phương hơi miệng há to bỗng nhiên một đóng, trong thần sắc tràn đầy ngưng trọng. Tâm trí thành thực hần biết, liên quan với mình Thức Hải bí mật này cùng mình lấy được cái này hai bản địa đẳng cấp công pháp cùng chiến kỹ một dạng, tuyệt đối không thể để cho người khác biết. Không thì nhất định sẽ đưa tới lớn lao nguy cơ.

"Thôn phệ người khác hồn phách, có có thể được người khác ký ức, đó không phải là vô địch." Không Phương nghĩ như vậy, bỗng nhiên trong lòng phát lạnh.

Hắn hồi tưởng lại trước khi bản thân hôn mê, mơ hồ kia đoạn thời điểm. Trong đầu giống như có ba cái chùm sáng đang không ngừng đầu đá đến, bắt quá sau cùng một cái trong đó chùm sáng trắng, mà mình cũng liên tỉnh.

Vào lúc này Không Phương xem ra, ba người kia chùm sáng căn bản là ba phần ký ức, hoặc là ba cái hồn phách. Cuối cùng là Không Phương hồn phách của mình thắng được, Không Phương mới thức tỉnh. Như vậy nếu như lúc đó là Thân Đồ Liệt hoặc là Liễu Thông Dương kia một bộ phận hồn phách thắng được, bản thân lại sẽ là như thế nào?

Một niệm điểm, Không Phương nhất thời cảm giác cả người lạnh lẽo.

Không nói tại căn cước Liễu Thông Dương kia một ít không trọn vẹn hồn phách thời điểm Không Phương mình cũng té xỉu hôn mê, đó là loại này cực lớn tệ đoạn, đều đủ để cho Không Phương không dám tùy tiện sử dụng trong óc con kia kim sắc đôi mắt. Loại này kinh khủng năng lực đối với hiện nay Không Phương mà nói tuyệt đối là một thanh kiếm hai lưỡi, đã thương địch thủ, càng thương mình.

Ngắn ngủn nửa ngày trong chuyện xảy ra nhiều lắm, lẳng lặng ngồi ở trên giường, Không Phương té té sửa sang lại suy nghĩ của mình.

Bản thân Thức Hải dị biến, là do Thân Đồ Liệt hồn phách chọt xông vào thức hải của mình trong mới bắt đầu. Loại này dị biến mặc dù có dựa vào ngoại lực nhân tố, nhưng theo Không Phương, hơn phân nửa hay là bởi vì tự thân nguyên nhân.

Giống như là một cái bảo tàng, Thân Đồ Liệt đến đối với Không Phương mà nói, chẳng qua là sớm mở ra cái này phủ đầy bụi bảo tàng.

"Chẳng lẽ là di truyền?" Không Phương nghĩ như vậy, trên mặt bỗng nhiên có chút âm đạm dâng lên.

Hắn là một đứa cô nhi.

Không, chính xác mà nói là một cái ngay cả phụ mẫu của chính mình đều người không biết.

Từ ghi chép tới nay, Không Phương liền sinh hoạt tại Mộc Hân Nghiên trong nhà. Theo phụ thân của Mộc Hân Nghiên giảng, Không Phương là hẳn một ngày từ ngọn núi săn thú trở về tại đóng cửa kéo dài cửa trấn nhậm được. Sở dĩ đặt tên là Không Phương, hay là bởi vì một khối ngọc bội.

Đưa tay tại ngực bắt vài cái, một khối thanh bạch sắc, có trẻ con lớn chừng bàn tay ngọc bội nhất thời xuất hiện ở Không Phương trong tay.

Ngọc bội chính diện, là một cái cực đại "Không Phương" chữ, chiếm cứ toàn bộ ngọc bội bốn phần năm địa phương. Không Phương chữ cạnh, chưa từng có nhiều hoa văn trang sức, chỉ rất ít vài đạo họa vết, liếc nhìn lại có một loại phong cách cổ xưa châu báu cảm giác. Mà ngọc bội mặt trái, lại là một bộ đồ sộ son hải đồ. Rất khó tưởng tượng, như vậy một bộ cẩn thận đồ sộ son hải đồ dĩ nhiên có thể xuất hiện ở một khối chỉ trẻ con lớn chừng bàn tay trên ngọc bội mặt.

Vậy mà lúc này Không Phương ánh mắt vững vàng nhìn chăm chăm địa phương cũng cái này phớ son hải đồ dưới góc phải một cái rõ ràng cho thấy bị người về sau điêu khắc lên "Phương" chữ!

"Phụ thân, mẫu thân." Đang cầm ngọc bội trong tay, Không Phương chậm rãi tự nói.

Phụ thân, mẫu thân, hai cái này đối với người tầm thường mà nói mỗi ngày làm bạn ở bên cạnh người chí thân, đối với Không Phương mà nói cũng xa không thể thành. Tại Không Phương tuổi nhỏ trong trí nhớ, không có chút nào về cha mẹ từng tí, có cũng chỉ là Mộc Hân Nghiên một nhà.

Cùng Không Phương bất đồng, Mộc Hân Nghiên có một cái thân là thợ săn phụ thân của, thế nhưng cùng Không Phương một dạng, Mộc Hân Nghiên từ nhỏ cũng không có mẫu thân. Theo Mộc Hân Nghiên phụ thân nói, Mộc Hân Nghiên mẫu thân tại ở sinh hạ Mộc Hân Nghiên sau đó liền qua đời.

Thợ săn, tự nhiên lấy săn thú mà sống. Khi còn bé tại Mộc Hân Nghiên phụ thân lên núi săn thú đi thời điểm, tuổi nhỏ Không Phương cùng Mộc Hân Nghiên thay mặt ở trong nhà vui đùa âm ỉ.

So Mộc Hân Nghiên lớn hơn một tuổi Không Phương từ nhỏ liền so bạn cùng lứa tuổi thành thực rất nhiều, rất lâu, chiều cổ Mộc Hân Nghiên chuyện tình phần lớn đều là do Không Phương hoàn thành. Mà ở Không Phương mười tuổi thời điểm, Mộc Hân Nghiên phụ thân táng thân với trong núi lớn tin dữ truyền đến sau đó, làm sao để cho mình cùng tuổi nhỏ Mộc Hân Nghiên sống được, là được Không Phương tự hỏi nhiều nhất một việc.

Lên núi đào thảo dược, hái trái cây, thậm chí cùng một ít dã thú độ sức, tuổi nhỏ Không Phương cho thấy cùng bạn cùng lứa tuổi hoàn toàn bất đồng một mặt. Một ngày qua ngày vào núi, thời điểm đó Không Phương như là đập dây thép một loại, thời khắc đều đi ở sinh tử sát biên giới. Bất quá loại tình huống này tại Không Phương ngẫu nhiên chiếm được một quyền Phàm cấp công pháp sau đó dần dần xảy ra biến chuyển cực lớn.

Phàm cấp công pháp cực kỳ thường thấy, nhưng mà chiếm được Phàm cấp công pháp sau Không Phương, lại bắt đầu triển lộ ra hẳn Võ đạo thiên phú hơn người một mặt. Ngắn trong vòng một năm, Không Phương liền từ một cái chút nào không có căn cơ người bình thường, trở thành Thối Huyết Cảnh đệ cửu trọng tột cùng võ giả.

Phải biết rằng một cái Thối Huyết Cảnh Cửu trọng võ giả, tại Khanh Nguyên Thành nội đều là một cái cực kỳ cao thủ cường đại, mà thời điểm đó Không Phương vẹn vẹn vừa mới qua mười lăm tuổi sinh nhật không lâu sau.

Khổng Phuong Võ đạo thiên phú dần dần triển lộ, hần cùng với Mộc Hân Nghiên thời gian cũng chậm chậm tốt. Khổng Phuong bởi vì mình ngạo khí không có tiếp thu Khanh Nguyên Thành bất kỳ thể lực nào mời chào. Mà Mộc Hân Nghiên, thì tại một lần tình cờ dưới tình huống, bị phủ thành chủ một gã Linh Tịch Cảnh cường giả cho thu làm đệ tử.

Vốn cho là khổ tận cam lai, hai người kỳ ngộ Tạo Hóa lúc đó bắt đầu. Chỉ là ba ngày trước Khổng Phuong trùng kích Linh Tịch Cảnh thất bại tin tức truyền ra. Nguyên bản tại phủ thành chủ theo sư phụ tu luyện Mộc Hân Nghiên suốt đêm chạy tới, sau đó ba ngày vẫn tại đây Phong Duyên Trần chiếu cố Khổng Phuong.

"Hân Nghiên." Khổng Phuong trong lòng có một tia dòng nước ấm trào lên.

Từ nhỏ mất đi phụ mẫu, sống nương tựa lẫn nhau Khổng Phuong cùng Mộc Hân Nghiên quan hệ giữa, xa không tầm thường huynh muội có thể so sánh được.

"Linh hồn nghiền nát, tu vi tấn phế, Hân Nghiên ngươi cần gì phải đem thời gian lãng phí ở trên người hần."

"Hần là ca ta."

"Ngươi theo ta trở lại, chiếu cố Khổng Phuong chuyện tình ta sẽ tìm người đi làm. Huống hồ ngươi đi ra lâu như vậy, lại trở lại không quay về sợ rằng Cơ bà bà cũng muốn đích thân tới."

"Thế nhưng. . ."

Bên ngoài phòng, có tiếng cãi vã truyền đến.

Nằm ở trên giường Khổng Phuong trong mắt hào quang lóe ra, một lát sau, Khổng Phuong trong mắt khẽ thở dài một hơi, trong mắt lóe lên một tia ánh mắt kiên định, như là làm ra quyết định gì đó. . .

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: : Mục tiêu Hắc Âm Sơn Mạch

Phong Duyên Trần ban đêm đã định trước không thể như thường ngày bình tĩnh như vậy.

Trên đường nhỏ, rừng trúc giữa, loáng thoáng có thể thấy được từng đạo thân thủ mạnh mẽ, khí tức bất phàm thân ảnh của qua lại nhìn quét tìm kiếm toàn bộ khả năng vết tích, thường thường còn có một hai đạo tiếng hò hét phá vỡ bầu trời đêm.

Nhưng mà cùng phía ngoài âm ỉ bất động, lúc này bên trong nhà gỗ, cũng lóe ra ôn hòa ánh nến. Ánh nến hạ, trên bàn vuông bày đầy một bàn đồ ăn. Khổng Phuong cùng Mộc Hân Nghiên ngồi đối mặt nhau, chén đũa dừng ở trước người, bất quá ai cũng không nhúc nhích.

Bỗng nhiên, Mộc Hân Nghiên cầm lấy chiếc đũa, gấp một khối lớn măng thịt để vào Khổng Phuong trước người trong bát, cười nói "Ca ca còn nhớ rõ không? Mười tuổi thời điểm, phụ thân qua đời sau, chúng ta thường xuyên đói bụng, nửa đêm đói bụng rồi, ca ca phải đi rừng trúc cho Hân Nghiên đào măng, mỗi lần đào măng trở về đến chính mình còn không chịu ăn nhiều."

"Lúc mười hai tuổi, Hân Nghiên sinh một lần bệnh nặng, vì có thể cứu Hân Nghiên, ca ca ôm Hân Nghiên không ăn không uống khổ khổ cầu Lâm Bá mấy canh giờ, mới để cho hần đáp ứng cứu trị Hân Nghiên."

"Lúc mười ba tuổi, Hân Nghiên có một lần tùy hứng, muốn ăn đuôi thịt thỏ. Ca ca chạy đến trên núi, ở trong núi đợi hơn nửa ngày, sau cùng cầm lấy một cái đuôi thỏ trở về."

"Mười bốn tuổi thời điểm, ca ca Võ đạo thiên phú dần dần bắt đầu triển lộ ra. Hân Nghiên còn nhớ rõ, lúc đó ca ca rất vui vẻ, bởi vì ca ca nói ca ca rất cục có thể chiếu cố thật tốt Hân Nghiên."

. . .

Mộc Hân Nghiên trên mặt của tựa như cười tựa như khóc, lời nói tiếng càng ngày càng trầm thấp, dần dần nghẹn ngào. Nhìn hai tròng mắt không đáng Khổng Phuong, Mộc Hân Nghiên nước mắt giống như là vỡ đê hồng thủy một loại không ngừng được chảy xuôi xuống.

"Năm trước, ca ca nói chờ người đạt được Linh Tịch Cảnh sau đó, liền dẫn Hàn Nghiên đi rộng lớn hơn địa phương, nếu tại toàn bộ Chân Vũ đại lục đều lưu lại chúng ta thân ảnh."

Giữ lại nước mắt, Mộc Hàn Nghiên nghẹn ngào mở miệng.

"Thế nhưng ba ngày trước lại truyền đến ca ca trùng kích Linh Tịch Cảnh thất bại tin tức." Mộc Hàn Nghiên kêu khóc: "Tu vi tấn phế, linh hồn đều bể nát, ca ca. . ."

Phục ở trên bàn khóc đến Mộc Hàn Nghiên không có phát hiện, nguyên bản mặt không thay đổi Không Phuong, lúc này trên mặt dần dần nổi lên một tia nhu hòa, còn có một xóa sạch kiên định, chỗ trống trong trống mắt, càng lấp lánh có thần đáng lên.

Bỗng nhiên, một bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve một chút Mộc Hàn Nghiên đầu.

Như là giống như bị chạm điện, Mộc Hàn Nghiên phục ở trên bàn thân thể chợt run lên, sau đó nàng bỗng nhiên ngừng đầu!

"Ca!" Mộc Hàn Nghiên kích động đến thân thể run, nhìn trước mắt sắc mặt nhu hòa Không Phuong, có chút khó có thể tin đạo, "Ca, người không sao?!"

Nhìn trên mặt lộ ra nụ cười Không Phuong, Mộc Hàn Nghiên bỗng nhiên đánh tới, hai tay ôm chặt lấy Không Phuong, nức nở: "Ô ô ô, Hàn Nghiên chỉ ca ca một người thân, ca ca không muốn bỏ lại Hàn Nghiên."

Mặc dù tại Không Phuong gặp chuyện không may sau đó, Mộc Hàn Nghiên giống như là thay đổi một người một loại. Lãnh tĩnh, thành thực, thân nhiên. . . Dù loại cùng nàng niên kỷ cực không tương xứng đích tình tự giống như là thoáng cái quán chú ở tại trên người của nàng. Thế nhưng lúc này ở Không Phuong trước mặt, Mộc Hàn Nghiên còn là khi còn bé cái kia một mực đi theo Không Phuong phía sau cái bóng, tựa hồ vĩnh viễn cũng chưa trưởng thành Mộc Hàn Nghiên.

Nàng lúc này, dù sao cũng còn là một cái không được mười lăm tuổi thiếu nữ.

Lau chùi Mộc Hàn Nghiên nước mắt trên mặt, Không Phuong cười nói: "Chờ chuyện này vừa kết thúc, Hàn Nghiên theo chân bọn họ cùng nhau trở về đi."

"Ca!" Mộc Hàn Nghiên khẩn trương. Không Phuong trong miệng bọn họ, Mộc Hàn Nghiên tự nhiên biết là ai, thế nhưng thật vất vả thấy Không Phuong khôi phục, Mộc Hàn Nghiên như thế nào yên tâm Không Phuong một người.

Đối mặt kiểu quần quít lấy chút nào không chịu đồng ý Mộc Hàn Nghiên, Không Phuong cười khò lắc đầu, không thể làm gì khác hơn là chậm rãi đem tất cả mọi chuyện đạo đi ra.

Ngoại trừ đem bản thân Thử Hải dị biến, bao quát có quan hệ Thân Đồ Liệt cùng Liễu Thông Dương ký ức chuyện tình không có nói ra. Còn lại toàn bộ Không Phuong đều chậm rãi nói cho Mộc Hàn Nghiên.

"Thật là ác độc một đôi phụ tử!" Mộc Hàn Nghiên biểu tình do dự từ đầu kinh ngạc biến thành tức giận cùng phẫn nộ. Cẩn rằng, Mộc Hàn Nghiên thanh âm thấu xương băng hàn, thân thể bởi vì phẫn nộ mà run rẩy.

Nguyên lai đây mới thật sự là nguyên nhân.

Hồ. . .

Ánh nến kịch liệt run rẩy giật mình, bên trong nhà gỗ nhiệt độ, vào lúc này dĩ nhiên bỗng nhiên giảm xuống dâng lên.

"Hàn Nghiên, thân thể của người." Nhìn Mộc Hàn Nghiên bàn tay biểu hiện mặt hiện ra 1 tầng miếng băng mỏng, Không Phuong biến sắc, ánh mắt chợt chút ngưng.

Thân tay run một cái, đem vật cầm trong tay miếng băng mỏng toàn bộ chấn động rớt xuống trên mặt đất, nhìn sắc mặt khó coi Không Phuong, Mộc Hàn Nghiên trên mặt lộ ra thảo hảo đáng tươi cười, giải thích: "Gần nhất tu luyện có chút quá mức, trong cơ thể Hàn khí cao được có chút lợi hại, chờ qua một thời gian ngắn Hàn Nghiên đem trong cơ thể Hàn khí toàn bộ nắm giữ sau đó, liền sẽ không xuất hiện loại tình huống này."

Nghe vậy, Không Phuong mới chậm rãi thở dài một hơi.

Võ giả bởi vì tu luyện qua với gấp không chế không tốt trong cơ thể mình lực lượng mà lọt vào phản phệ đích tình huống cũng không ít thấy. Trước khi Mộc Hàn Nghiên trong tay xuất hiện miếng băng mỏng, liền là một loại nhỏ nhẹ phản phệ.

"Không muốn tu luyện quá mức liều mạng, trong khoảng thời gian này hảo hảo củng cố trong cơ thể Hàn khí sao." Không Phuong nói.

Mộc Hàn Nghiên khéo léo gạt đầu.

Lời tuy như vậy, chỉ là Mộc Hàn Nghiên đi theo phủ thành chủ một cái Linh Tịch Cảnh võ giả tu luyện, lại vẫn xuất hiện loại tình huống này, hãy để cho Không Phuong nhíu mày một cái. Bất quá nhớ tới Mộc Hàn Nghiên cái này ba ngày đều bồi tại bên cạnh mình, hơn nữa xảy ra chuyện lớn như vậy, khó tránh khỏi sẽ đối với Mộc Hàn Nghiên sản sinh một ít ảnh hưởng. Bởi vậy, tại khế nhíu mày sau đó, Không Phuong liền không có nghĩ nhiều nữa.

Nhưng mà Không Phương không nhìn thấy, Mộc Hân Nghiên cúi đầu trong nháy mắt, trong mắt lóe lên một chút âm đạm.

"Ca, kế tiếp ngươi định làm như thế nào?" Mộc Hân Nghiên bỗng nhiên nhíu mày một cái, nói: "Bằng không ngươi cũng theo ta cùng đi phủ thành chủ ở sao, ở nơi này, tính là Liễu Gia phụ tử muốn thế nào, cũng tuyệt đối không có lá gan đó."

Lắc đầu, Không Phương nói ra quyết định của chính mình.

"Cái gì? Ca ca ngươi còn phải ở chỗ này đợi đi xuống, còn muốn đi Hắc Âm Sơn Mạch? !" Mộc Hân Nghiên thét to: "Ca ca ngươi bây giờ tu vi không có, vạn nhất Cô Huyền Môn phái người tới ám sát làm sao bây giờ? Hơn nữa ngươi bộ đáng bây giờ đi Hắc Âm Sơn Mạch ta làm sao có thể yên tâm? !"

Hắc Âm Sơn Mạch cách Phong Duyên Trấn rất gần, liền phụ cận đến rừng trúc phía nam. Hơn nữa Phong Duyên Trấn một đại bộ phận đồ ăn đều là đến từ với Hắc Âm Sơn Mạch. Thế nhưng đối với Mộc Hân Nghiên mà nói, Hắc Âm Sơn Mạch cũng trong lòng nằng nết không muốn nhắc tới một chỗ.

Phụ thân của nàng chính là táng thân tại Hắc Âm Sơn Mạch trong!

Hôm nay tu vi tấn phế Không Phương còn muốn đi Hắc Âm Sơn Mạch, Mộc Hân Nghiên tự nhiên là khẩn trương.

Đối mặt Mộc Hân Nghiên cực lực khuyên can, Không Phương cũng chỉ có báo dĩ cười khò. Bất quá hẳn có ý nghĩ của chính mình.

Hắc Âm Sơn Mạch tuy rằng cực kỳ nguy hiểm, thế nhưng ở ngoại vi, cẩn thận một ít còn là không có vấn đề gì. Khi còn bé vì sinh tồn, bức dưới sự bắt bớ đày, tuổi nhỏ Không Phương cũng bước trên qua Hắc Âm Sơn Mạch. Hơn nữa hôm nay tuy rằng tu vi tấn phế, thế nhưng Không Phương Thối Huyết Cảnh Cửu trọng còn sót lại, một thân khí lực so người bình thường còn là cường đại rồi rất nhiều.

Trọng yếu nhất là, Không Phương khôi phục sự tình vẫn không thể để cho người khác biết, tu luyện tự nhiên càng không thể để cho người khác phát hiện. Không có gì ngoài Hắc Âm Sơn Mạch, Không Phương thực sự nghĩ không ra địa phương khác. Huống hồ nếu muốn khôi phục nhanh chóng đến Thối Huyết Cảnh Cửu trọng tu vi, cùng Hắc Âm Sơn Mạch những dã thú kia độ sức vậy mà một cái cực kỳ tốt nghĩ cách. Trong chiến đấu, đột phá tự nhiên càng thêm dễ. Hơn nữa đối với từ Thân Đồ Liệt trong trí nhớ lấy được kia hai bản địa đẳng cấp công pháp và chiến kỹ, Không Phương còn là cực kỳ có lòng tin.

Che giấu Địa cấp công pháp và chiến kỹ, Không Phương đem ý nghĩ trong lòng nhất nhất nói cho Mộc Hân Nghiên, sau đó lại không ngừng tận tình khuyên bảo thời gian rất lâu. Rốt cục. . .

"Tốt, ta có thể nghe ca ca, thế nhưng. . ." Mộc Hân Nghiên lời nói tiếng biến đổi, trầm giọng nói: "Ca ca nếu là chết, ta sẽ đi liều lĩnh liều mạng tu luyện. Chờ đột phá đến rồi Linh Tịch Cảnh, phải đi Cô Huyền Môn đem Liễu Nhược Y phụ tử toàn bộ chém giết, sau đó sẽ tự sát bồi tiếp ca ca."

Lời nói này nói nếu để cho người khác nghe được, sợ rằng chỉ có thể bị cười nhạo vài câu. Một cái mới mười bốn tuổi thiếu nữ dĩ nhiên đã bảo đến muốn giết Thượng Cô Huyền Môn chém giết Liễu Nhược Y phụ tử, thoát nhìn không thể nghĩ ngờ như là nói mộng giữa ban ngày. Thế nhưng Không Phương biết, đây hết thảy cũng không phải là Mộc Hân Nghiên nói chơi.

Đối với cái này từ nhỏ ở chung với nhau muối muối, Không Phương rất biết tính cách của nàng. Nếu có thể nói ra những lời này, liền đại biểu cho nàng nhất định sẽ đi làm đến. Mặc dù là khó khăn đi nữa!

"Vi ngươi, ca ca cũng không có thể chết a." Không Phương cười. Sau đó trịnh trọng dặn dò Mộc Hân Nghiên: "Ta khôi phục sự tình nghìn vạn không thể để cho người khác biết, ta cấp cho Liễu Nhược Y phụ tử một kinh hi." Không Phương thanh âm băng lãnh.

"Ừ." Mộc Hân Nghiên trịnh trọng gật đầu. Bất quá lập tức, Mộc Hân Nghiên khuôn mặt nhỏ nhắn nghiêm, cau giận nói: "Tốt, nguyên trước đây đều là ca ca già bộ." Nói liền hướng về Không Phương đánh móc sau gáy.

"Ha ha ha, đừng. . . Đừng, ca biết sai rồi. . ."

Tiếng cười vui trong, hai người nháo làm một đoàn, coi như về tới lúc nhỏ thời điểm.

Một lúc lâu sau đó, hai người thở hắt hắt, ngừng vui đùa âm ỉ. Nhìn Mộc Hân Nghiên đã phát dục được Linh Lung có hứng thú thân thể, Không Phương bỗng nhiên chớp chớp mắt, cười nói: "Nhà của ta Hân Nghiên vóc người xinh đẹp, Võ đạo thiên phú lại tốt, còn có một cái Linh Tịch Cảnh đích sư phó. Sau này sợ rằng nếu tìm không được có thể xứng đôi nhà của ta Hân Nghiên người của, ai. . ."

Không Phương rung đùi đắc ý đến, già vờ thờ dài nói.

"Tốt, ca ca ngươi đã vậy còn quá nếu muốn đem Hân Nghiên gả đi ra ngoài a." Mộc Hân Nghiên hừ hừ đạo. Nói nhìn thoáng qua bên cạnh thiếu niên, vẻ mặt bỗng nhiên có chút đỏ lên, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

"Ha ha. . ." Nhìn Mộc Hân Nghiên cái này phò thẹn thùng nhưng lại, Không Phương tự nhiên tưởng bởi vì nhắc lên kết hôn duyên cớ, bởi vậy nhìn Mộc Hân Nghiên quần thái ha ha cười.

Đêm đã khuya, bên trong nhà gỗ song phương trên giường, cũng từng người nằm xuống bọn họ giường ngủ.

Khổng Phuong khẽ ngẩng đầu, cũng không có ngủ, ánh mắt xuyên thấu qua ngoài cửa sổ, thẳng tắp nhìn về phía một mảnh đen nhánh Hắc Âm Sơn Mạch, trong mắt hào quang lóe ra.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Diễn Tinh Quyết

Sáng sớm, ngày còn tăng sáng.

Ầm ầm!

Phong Duyên Trần phía nam Hắc Âm Sơn Mạch ở chỗ sâu trong, bỗng nhiên truyền ra một đạo rung trời động địa tiếng động. Thanh âm này tuy rằng cự ly Phong Duyên Trần rất xa, thế nhưng tại nó dùng tiếng vang lên trong nháy mắt, toàn bộ Phong Duyên Trần giống như là động đất một loại, mặt đất kịch liệt lay động, thậm chí sát phía nam một vài chỗ, trên mặt đất đã xuất hiện từng cái vết nứt!

Chuyện gì xảy ra?

Trong nháy mắt, nguyên bản rơi vào trong ngủ mê mọi người nhất thời kinh tỉnh lại. Số hơi thở sau đó, từng đạo thân ảnh lục tục từ trong nhà đi ra, hoảng sợ nhìn nguyên lực ba động cực kỳ kịch liệt Hắc Âm Sơn Mạch.

Nguyên lực, là võ giả tiến nhập Linh Tịch Cảnh sau một cái tượng trưng. Toàn bộ Khanh Nguyên Thành, có thể có nguyên lực võ giả cũng cứ như vậy rất ít mấy người. Thế nhưng lúc này loại này sơn băng địa liệt động tĩnh, tuyệt đối không phải là Linh Tịch Cảnh võ giả làm có thể đưa tới! Loại uy thế này quá mức kinh khủng, để cho Phong Duyên Trần trong lưu giữ lại các đại thể lực người của toàn bộ hoảng sợ không gì sánh được.

Hắc Âm Sơn Mạch thuộc bốn phận bên ngoài sơn mạch, bên ngoài trong dãy núi phần lớn đều là dã thú, mà nội trong dãy núi, lại có yêu thú cường đại.

Dã thú có lực lượng cường đại, thậm chí là mở ra linh trí, cái này xưng là Yêu thú. Yêu thú hai chữ này, đối với tầm thường võ giả mà nói tuyệt đối là kinh khủng dị thường chữ. Bởi vì nhỏ yếu nhất Yêu thú hầu như đều có đến Thối Huyết Cảnh tám chín trọng thực lực, mà trong đó cường đại, xa xa không phải là tầm thường võ giả có khả năng lường được.

Bất quá Hắc Âm Sơn Mạch trong mặc dù có Yêu thú, thế nhưng trước kia liền có cường đại võ giả dò xét qua. Trong này Yêu thú không có quá mức cường đại, cường đại nhất mấy đầu, cũng chỉ có Linh Tịch Cảnh thực lực, đối với Khanh Nguyên Thành mà nói ngược chưa tính là ngập đầu tai ương. Có yêu thú cường đại ở một bên, ngược lại thì có thể có đến độc xúc hiệu quả, bởi vậy Hắc Âm Sơn Mạch Yêu thú cũng không có lọt vào diệt tuyệt.

Thế nhưng hôm nay cái này tiếng động. . .

"Chỉ sợ là sẽ vượt qua Linh Tịch Cảnh cường đại võ giả ở bên trong kịch chiến." Mộc Hân Nghiên ngưng trọng mở miệng. Sư phó của mình chính là Linh Tịch Cảnh võ giả, Mộc Hân Nghiên càng rõ ràng hơn có thể sản sinh loại này động tĩnh võ giả có bao nhiêu đáng sợ.

"Là võ giả. . ." Khổng Phuong bỗng nhiên ánh mắt lóe lên, trong đầu hai cái toàn thân bị hắc sắc khô giáp bao phủ, khí tức kinh khủng thân ảnh chợt lóe lên: "Người nói có khả năng hay không là kia hai cái Hắc Minh Vệ?"

Nghe vậy, Mộc Hân Nghiên cũng phản ứng lại.

Bất kể là Khanh Nguyên Thành cùng Hắc Âm Sơn Mạch bản thổ thể lực trong, cường đại nhất cũng chỉ có Linh Tịch Cảnh trình tự, hôm nay có khả năng dẫn phát động tĩnh này tự nhiên là lấy kia hai cái tu vi khó lường Hắc Minh Vệ nhất có khả năng. Huống hồ nếu như nói là mấy người đi ngang qua cường đại võ giả chuyên môn chạy đến Hắc Âm Sơn Mạch đi kịch chiến, loại khả năng này tính cũng thực sự quá nhỏ.

"Lại có người dám ra tay với Hắc Minh Vệ?" Nhìn ngoài cửa sổ Hắc Âm Sơn Mạch, Khổng Phuong tự mình lẩm bẩm. Hai cái Hắc Minh Vệ tự nhiên không có khả năng lẫn nhau kịch đấu, như vậy xuất thủ bên kia tất nhiên là do người khác. Mà thôi Hắc Minh Vệ kinh khủng uy danh, vẫn còn có người dám ra tay, cái này không thể nghi ngờ để cho Khổng Phuong ngược hít một hơi khí lạnh. Bất quá trong nháy mắt kế tiếp, Khổng Phuong hai tròng mắt trạm trạm phát quang, nội tâm dĩ nhiên sinh ra một tia hướng tới tình. Có thể không sợ Hắc Minh Vệ, hung hãn người xuất thủ, nên cường đại đường nào?

Đúng lúc này, Khổng Phuong ánh mắt lóe lên, nguyên bản ghé vào cửa cửa sổ thân thể bỗng nhiên rụt trở về.

"Bạch Quân Hạo bọn họ tới đón người." Khổng Phuong nói với Mộc Hân Nghiên.

"A?" Mộc Hân Nghiên sững sốt, thăm dò hướng về ngoài cửa sổ nhìn, trong tầm mắt cũng không có phát hiện Bạch Quân Hạo thân ảnh của bọn họ, nhìn đã xuống giường, ngồi ở ghế trên, thần sắc lần nữa khôi phục một mảnh mặt không biểu tình chỉ sắc Khổng Phưong, trong con ngươi xinh đẹp lóe ra nghi hoặc.

Từ trên giường bò xuống tới, Mộc Hân Nghiên đang muốn nghỉ ngơi hướng về Khổng Phưong hỏi, đúng lúc này. Đông, đông, đông, Nhà gỗ cửa bị người gõ, Bạch Quân Hạo thanh âm của từ ngoài cửa truyền vào, "Hân Nghiên, khẩn trương theo chúng ta một đạo trở về phủ thành chủ."

Bạch Quân Hạo chính là lời nói trong tiếng mang theo khác thường ngưng trọng cùng kiên định.

Thân thể khẽ run lên, Mộc Hân Nghiên có chút không thôi nhìn Khổng Phưong. Nếu không phải là biết Khổng Phưong đã khôi phục, Mộc Hân Nghiên nhất định là không chịu rời đi. Thế nhưng trải qua hôm qua Khổng Phưong một phen tận tình khuyên bảo, Mộc Hân Nghiên đã đáp ứng đi theo Bạch Quân Hạo ba người đi trở về. Chỉ là phân biệt sắp tới, Mộc Hân Nghiên lại có chút dao động dâng lên.

"Động tĩnh này thật là kia hai cái Hắc Minh Vệ đại nhân làm ra?" Ngoài cửa, thiếu nữ Bạch Vi trên mặt nhưng mang theo một tia kinh hãi.

"Cũng không biết là ai lại đang Hắc Âm Sơn Mạch phục kích hai cái Hắc Minh Vệ đại nhân, nếu là hai cái Hắc Minh Vệ đại nhân phát sinh ngoài dự liệu, sợ là chúng ta Khanh Nguyên Thành. . ." Bạch Dược chau mày.

"Sự tình khẩn cấp, chuyện này phụ thân đã trên báo lên, sợ rằng rất nhanh thì sẽ có cường giả đến. Hiện nay chuyện này đã không phải là cái kia bị đuổi giết cường đại võ giả đơn giản như vậy, không phải chúng ta có thể nhúng tay, vội vàng đem Hân Nghiên mang về."

"Hân Nghiên nếu là không trở lại đây?"

"Vậy buộc trở lại." Bạch Quân Hạo thanh âm kiên định.

Chi nha ——

Đúng lúc này, đóng chặt cửa gỗ bỗng nhiên mở, Mộc Hân Nghiên vẻ mặt bình tĩnh từ trong nhà đi ra.

"Đi thôi." Mộc Hân Nghiên thản nhiên nói.

Nhìn lúc này dị thường bình tĩnh Mộc Hân Nghiên, Bạch Dược ba người ngược lại thì có chút ngoài ý muốn. Bất quá chuyện quá khẩn cấp, cũng không có suy nghĩ nhiều, Bạch Quân Hạo gật đầu một cái, nói: "Đi."

Bốn người sau khi rời đi không lâu sau, Khổng Phưong chậm rãi từ bên trong nhà gỗ đi ra, ánh mắt nhu hòa nhìn thoáng qua Mộc Hân Nghiên biến mất phương hướng. Khổng Phưong trên mặt lần nữa khôi phục một mảnh mặt không biểu tình chỉ sắc, cước bộ vừa nhấc, dần dần hướng về Hắc Âm Sơn Mạch đi đến.

Khổng Phưong rời đi cũng không lâu lắm, nhà gỗ trước xuất hiện năm đạo sắc mặt hung ác thân ảnh.

"Cái này kẻ ngu si dĩ nhiên không ở." Một đạo thân ảnh cường tráng, dáng dấp cùng Liễu Thông Dương có mấy phần tương tự thân ảnh của mất lộ ra hung sát chỉ khí: "Thông dương hôm nay còn là hôn mê bất tỉnh, chờ bắt được cái này kẻ ngu si ta nhất định phải đem da hắn lột sống."

"Chúng ta tìm một chút đi, mới vừa mới nhìn đến Mộc Hân Nghiên trong bốn người cũng không có cái này kẻ ngu si, hẳn khẳng định còn đang cái này trong trấn." Bên cạnh có người nói.

"Ừ." Mấy người còn lại gật đầu.

Bọn họ không biết, lúc này Khổng Phưong đã chuyển kiếp rừng trúc, đúng là bước chân vào Hắc Âm Sơn Mạch trong

Hắc Âm Sơn Mạch rất lớn, mặc dù là một cái bên ngoài sơn mạch, đều so toàn bộ Khanh Nguyên Thành nếu lớn hơn vài lần. Hơn nữa Hắc Âm Sơn Mạch Ngoại Môn tuy nói hầu như đều là dã thú, nhưng thỉnh thoảng vẫn sẽ có mấy đầu Yêu thú từ nội sơn mạch chạy đến đi bộ. Bởi vậy, dám đến Hắc Âm Sơn Mạch cũng không có nhiều người. Nhất là hôm nay truyền ra hai cái Hắc Minh Vệ đại nhân đang Hắc Âm Sơn Mạch trong gặp nạn, toàn bộ Hắc Âm Sơn Mạch nhất thời càng thêm không có dám đi.

Chuyện liên quan đến Hắc Minh Vệ người, mặc dù là một ít Linh Tịch Cảnh võ giả cũng không dám đi nhẫm, vạn nhất bị liên lụy, đó chính là không may chí cực chuyện.

Vậy mà lúc này Khổng Phưong, hiển nhiên không có chừa nhiều cổ kị.

Hồ hấp Hắc Âm Sơn Mạch trong không khí mới mẻ, Khổng Phưong tâm tình cũng nhất thời tốt hơn nhiều.

"Tìm một chỗ yên tĩnh bắt đầu tu luyện diễn tinh quyết cùng Băng Thiên Chương." Khổng Phưong nói thầm. Cùng lúc đó, trong lòng hắn càng nghĩ chờ mình tu vi thành công sau đó, lại đem Thân Đồ Liệt trong trí nhớ lấy được rất nhiều công pháp chiến kỹ toàn bộ nói cho cho Mộc Hân Nghiên.

Dù sao lúc này Khổng Phưong cùng Mộc Hân Nghiên căn bản cũng không có năng lực bảo trụ loại tầng thứ này công pháp chiến kỹ, một khi bị người phát hiện chính là thông thiên đại họa.

"Thực lực." Không Phương cảm nắm tay, thấp giọng tự nói. Cùng lúc đó, thân ảnh của hắn cũng bắt đầu ở Hắc Âm Sơn Mạch trên đường nhỏ rất nhanh chuyển nhảy đến.

Đối với từ nhỏ mà bắt đầu tại Hắc Âm Sơn Mạch bên ngoài bên du đảng Không Phương mà nói, toàn bộ Hắc Âm Sơn Mạch bên ngoài bên tuyệt đại đa số địa phương hắn đều rất quen thuộc, chỉ cần không xui xẻo đụng phải thỉnh thoảng đi ra du đảng Yêu thú, cẩn thận một chút căn bản cũng không có nhiều vấn đề lớn.

Một mảnh lộn xộn mà rậm rạp trong bụi cỏ bỗng nhiên truyền ra "Tất tất tốt tốt" tiếng động, ngay sau đó, một đạo thân ảnh chợt từ trong bụi cỏ chui ra.

"Thời gian thật dài không có tới, nơi này toàn bộ vẫn là không có biến hóa qua." Không Phương mặt lộ vẻ vui mừng nhìn bốn phía xóc xếch toái thạch đôi, cước bộ không ngừng hướng về toái thạch đôi đi đến.

Toái thạch đôi trong, từng cục nhỏ đến nắm tay kiểu cao thấp, lớn đến so Không Phương cả người còn muốn lớn hơn trên gấp mấy lần to lớn tảng đá đều có. Từng cục lộn xộn chịu không nổi toái thạch tùy ý sắp xếp bố trí cùng một chỗ, quả thực chính là một cái thiên nhiên mê cung.

Bên ngoài có rậm rạp mà tạp nhạp bụi cỏ làm che chở, bên trong lại có những thứ này lộn xộn chịu không nổi toái thạch đôi, chỗ này bí ẩn tính, mặc dù là tại Không Phương trong ấn tượng đều là xếp hạng vị thứ nhất, hơn nữa nơi đây cự ly Phong Duyên Trần cự ly cũng tương đối khá, sẽ không cách quá xa, cũng sẽ không sát rất gần.

"Lần này xem ra là phải ở chỗ này đợi một đoạn thời gian." Đứng ở một khối ngang nằm cự tăng đá lớn trên, Không Phương cảm khái nói.

Cùng với tại Phong Duyên Trần trong bó tay bó chân lên lên tu luyện, còn muốn mạo hiểm bị Cổ Huyền Môn ám toán phiêu lưu, Không Phương tình nguyện đợi tại đây Hắc Âm Sơn Mạch trong.

"Diễn Tinh Quyết." Thu liễm trong lòng hỗn tạp tự, Không Phương trong trông mắt tinh quang trạm trạm

Đối với một cái võ giả mà nói, một bộ cường đại công pháp có không có gì sánh kịp lực hấp dẫn. Trước đây chỉ là nhìn một lần cái này Diễn Tinh Quyết, Không Phương trong lòng đều có một loại dị thường hưng phấn. Cùng Diễn Tinh Quyết so sánh với, trước khi bắt kể là Không Phương ngay từ đầu tu luyện một quyển Phàm cấp công pháp, còn là về sau tiến nhập Cổ Huyền Môn sau chiếm được Nhân cấp công pháp, đều có vẻ thô ráp chịu không nổi, trăm ngàn chỗ hở.

Giữa hai người quả thực chính là ngọc thô chưa mài dũa cùng toái thạch chênh lệch!

"Chư thiên vạn giới, chu thiên Tinh Thần dường như Hằng Sa số đếm không hết. Diễn tinh một đạo, nạp Tinh Thần chỉ lực cho mình sử dụng. Tắm rửa Tinh Quang, thân như Tinh Thần. . . Tự Tinh lực, ích Thiên Địa, chư thiên vạn giới dung nạp toàn thân. . ." Không Phương trong đầu, tựa hồ có một thanh âm ở bên tai không ngừng nói nhỏ đến.

Ngồi xếp bằng ở trên hòn đá Không Phương sắc mặt bình tĩnh, khí tức kéo dài, coi như đang ngủ một loại. Mà trên thực tế, Không Phương quả thực như là ở vào một cái trong mộng cảnh.

Trong giấc mộng, Không Phương hóa thành một cái cự nhân, đứng ở trong tinh không, mắt nhìn xuống bên chân vây quanh từng viên một rục rờ Tinh Thần. Những ngôi sao này theo Không Phương chỉ tầm thường trên châu kiêu cao thấp, một tay có thể đảo mấy khóa.

Ầm ầm!

Không Phương động, mà ở Không Phương xuất thủ chớp mắt, khắp Tinh Không cũng bắt đầu tan vỡ ra, tựa hồ không chịu nổi Không Phương đại lực. Không Phương bên chân, từng viên một rục rờ Tinh Thần bỗng nhiên không ngừng xoay tròn. . . Xoay tròn. . . Thăng đến khắp Tinh Không hoàn toàn vỡ nát.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Thần kỳ Tinh Thần chi quang

Rầm!

Trong đầu như là có vật gì vậy bể nát, Không Phương một cái giật mình, bỗng nhiên tỉnh lại.

"Thối Huyết Cảnh Nhất trong!" Song quyền nắm chặt, cảm thu được trong cơ thể mệnh môn lực lượng. Khổng Phưong trong mắt tràn đầy kinh hi.

Từ cự thạch trên nhảy rơi, Khổng Phương trong mắt tinh mang lóe lên, đưa tay chột hướng về bên cạnh một khối một người cao cự thạch vỗ tới.

"Mở!" Không Phương trong miệng hô quát đạo.

Thình thịch.

Một đạo năng nề tiếng vang lên. Chờ vơi dần dần tán đi, nhìn cự thạch trên một cái dấu bàn tay rành rành, còn có chữ mờ ẩn cạnh đã có chút hơi chút lan tràn ra từng đạo tiểu vết nứt. Khổng Phưong trên mặt bạo khởi một đoàn nụ cười sáng lạn.

"Thật mạnh." Không Phương khoa chân múa tay hai cái nắm tay, trong lòng khiếp sợ: "Không hổ là Địa cấp công pháp, ngưng luyện ra được huyết khí dĩ nhiên như vậy hùng hồn."

Linh Tích Cảnh mở Linh Hải, nạp nguyên lực, mà Thối Huyết Cảnh, còn lại là cô đọng huyết khí, để cho tư thân khí lực trở nên càng ngày càng hùng hậu.

Bất đồng đẳng cấp công pháp, vào lúc này bày ra chênh lệch không cần nói cũng biết.

Hôm nay một chương này đánh đi ra ngoài hiệu quả, đặt ở Không Phương bị phế tu vi trước khi, sợ rằng được tại Thối Huyết Cảnh Nhị trọng thời điểm khả năng đạt được. Mà hôm nay, Không Phương chỉ là Thối Huyết Cảnh Nhất trọng.

"Không biết chờ tu luyện Băng Thiên Chương sau đó sẽ bao lớn kinh hi." Khổng Phương trong mắt tinh mang lóe ra, cả người ý chí chiến đấu sục sôi.

Toàn bộ Khanh Nguyên Thành cường đại nhất chiến kỹ cũng bất quá là vài loại Nhân cấp chiến kỹ, mà Khổng Phưong trong tay cũng Địa cấp chiến kỹ. Trong này chênh lệch, thế nào so?

"Liều Nghiêm Hiền, Liều Nhươc Y, các ngươi chờ cho ta!" Thiếu niên tiếng gầm gừ tai toái thạch đôi trong vang vọng.

...

Màn đêm dần dần hàng lâm, ngồi xếp bằng ở cự thạch trên Không Phương nhìn trong trời đêm kè ra đầy trời Tinh Thần, bỗng nhiên trong lòng khẽ động.

"Gột rửa Tinh Thần chi lực." Hồi tưởng trước đây bản thân chìm đắm lúc tu luyện, bên tai nói nhỏ tiếng, Khổng Phưong trong lòng bỗng nhiên có quyết đoán: "Công pháp trong mang theo một cái tinh chữ, trước đây còn nói muốn cái gì dung nạp Tinh lực, gột rửa Tinh Quang. Chẳng lẽ nói công pháp này tại Tinh Thần dưới tu luyện còn có thể có chỗ bất đồng?"

Một niệm điểm, Khổng Phưong nhất thời có chút hưng phấn. Dù sao vẫn là một thiếu niên, trong lòng nghĩ như vậy, Khổng Phưong ngồi xếp bằng ở cự thạch trên thân thể vút bỏ tạp niệm, nhất thời đắm chìm trong trong tu luyện.

Theo Khổng Phụng đắm chìm trong tu luyện, đầy trời Tinh Thần, cự ly Khổng Phụng ngay phía trên 1 khoảnh khắc rớt Tinh Thần bỗng nhiên hào quang lóe lên.

Thình thịch.

Không gian bốn phía lại quây dị truyền ra vài phần tiếng động, một đoàn đoàn bạc ánh sáng màu trắng bỗng nhiên từ Không Phương bên cạnh không gian xông ra. Ngàn quang lóe ra, lộ ra vài phần nhu hòa, đem Không Phương thân thể vây quanh, dần dần thẩm thấu vào Không Phương trong cơ thể.

Không Phương cả người lúc này thành một cái vật sáng!

"Cái này... . Thật là Tinh Thần chi lực!" Cảm thụ được quanh thân dị tượng, còn có trong cơ thể lúc này chảy xuôi một cỗ màu bạc trắng khí lưu, Không Phương miêng há thật to, trên mặt tràn đầy mừng rỡ.

Thân thể ấm áp, giống như là ngâm tại ôn tuyền trong, quanh thân Tinh Thần chi quang không ngừng rót vào trong cơ thể, càng giống như là một cái cái tay đang giúp Không Phương xoa bóp toàn thân, làm hân thiếu chút nữa liền không nhìn được rên rỉ đi ra.

Tu luyện khô khan vẫn còn có loại này phúc lợi, để cho Khổng Phương hoàn toàn lâm vào trong đó, khó mà tư kèm chế.

Tại Khổng Phụng tu luyện đồng thời, Hắc Âm Sơn Mạch chỗ sâu nào đó một nơi, một cái sắc mặt trắng bệch Bạch y thiếu nữ vẫn không nhúc nhích nằm trên mặt đất, ánh mắt vô thần, nhìn chăm chăm vào bầu trời đêm. Bỗng nhiên, thiếu nữ chân mày to khẽ nhíu: "Cái ngôi sao kia giống như lóe lên một cái."

Sau một khắc, trên mặt thiếu nữ lộ ra lướt một cái cười khổ: "Trọng thương thành như vậy, xem ra ánh mắt đều nổi đom đóm. Lần này hình như là phải ở lại chỗ này."

Thiếu nữ tư giễu tiếng ha xuống, đem bên canh bỗng nhiên truyền ra một tia "Ô ô" tiếng.

Một cái chỉ có hai cái bàn tay tả hữu cao thấp, cả vật thể trắng tinh con mèo nhỏ cũng đến thiếu nữ thân thể, không ngừng phát ra nức nở tiếng, có vẻ có

chút bị thương.

Con người chuyển động, chặt vật dùng dư quang của khóe mắt nhìn bên cạnh cái này con mèo nhỏ, trên mặt thiếu nữ lộ ra một tia nhu hòa, mang theo một phần áy náy: "Tiểu Bạch, đi nhanh đi. Lấy năng lực của người coi như là rơi xuống trở về ấu sinh kỳ, cũng có thể tại đây Hắc Âm Sơn Mạch thật tốt sống sót. Đừng động ta, kia hai người đã chết, khẳng định rất nhanh thì sẽ có người tới tra xét. Đi thôi, lần này là ta ngay cả liên lụy người."

Con mèo nhỏ nức nở tiếng càng thêm bị thương. Bỗng nhiên, con mèo nhỏ thân thể hướng lui về phía sau mấy bước. Một đôi nho nhỏ mắt mèo nhìn chăm chăm thiếu nữ, trong mắt lộ ra cực kỳ nhân tính hóa kiên định. Con mèo nhỏ quay đầu, xoay người, bỗng nhiên rất xa chạy nhanh.

"Rống!"

Một đạo hùng hồn hổ gầm tiếng bỗng nhiên bạo khởi, cả kinh bốn phía Yêu thú lạnh run.

Nhìn con mèo nhỏ rời đi phương hướng, thiếu nữ âm thầm trên mặt của lộ ra lướt một cái đáng tươi cười.

"Lần này thật là tính sai. . ."

. . .

Chân trời trở nên trắng, màn đêm dần dần tán đi, Không Phương quanh thân Tinh Thần chi quang cũng theo Tinh Thần biến mất mà biến mất.

Hồ. . .

Thật dài thở phào nhẹ nhõm, Không Phương mở mắt ra.

Tu vi vẫn là Thối Huyết Cảnh Nhất trọng, cũng không có xuất hiện một đêm vượt qua mấy đẳng cấp thần quái tình huống. Vậy mà lúc này Không Phương cũng so tu vi đột phá còn vui vẻ hơn. Cả đêm tu luyện, thân thể tại đa số Tinh Thần chi quang ngâm hạ, lúc này Không Phương cảm giác tự thân thân thể cường độ dĩ nhiên gia tăng rồi không ít.

Thối Huyết Cảnh ngưng máu luyện khí, tự thân thân thể cường độ theo tu vi kéo lên cũng sẽ từ từ tăng trưởng dâng lên. Phải biết rằng lấy Không Phương Thối Huyết Cảnh Cửu trọng đấy, lúc này một lần nữa tu luyện Thối Huyết Cảnh trước mặt mấy trọng, đối với tăng thân thể cường độ căn bản cũng không có tác dụng gì. Nhưng lúc này, Không Phương rõ ràng có thể cảm giác được trong cơ thể mình biến hóa.

"Tinh Thần chi quang." Không Phương hai tròng mắt chiếu sáng, "Không hồ là Địa cấp công pháp, dĩ nhiên thần kỳ như vậy."

"Xem ra chờ buổi tối Tinh Thần lúc đi ra đang tu luyện Diễn Tinh Quyết mới là tốt nhất thời điểm." Nhìn trở nên trắng chân trời, Không Phương trong lòng nhất thời có chủ ý: "Ban ngày liền tu luyện Băng Thiên Chương, thuận liền có thể tìm chút dã thú đánh giết, đến buổi tối tu luyện nữa Diễn Tinh Quyết."

Cô lổ lổ. . .

Đúng lúc này, một trận kỳ quái tiếng vang từ Không Phương trong bụng truyền ra. Cảm thụ được trong cơ thể đối ý, Không Phương chợt nhớ tới, mình đã sắp tới cả ngày không có ăn cơm!

"Xem ra trước muốn đi chuẩn bị món ăn thôn quê." Không Phương cười nói.

Nơi đây chỉ là Hắc Âm Sơn Mạch so với sát bên ngoài địa phương, cộng thêm Không Phương đối các địa phương quen thuộc, Thối Huyết Cảnh Nhất trọng thực lực cũng đủ đề tại tự bảo vệ mình hơn bất được một ít cũng không đã thú hung mãnh.

Một đạo thiếu niên thân ảnh của tại trong rừng cây bay nhanh chuyển nhảy đến, động tác nhanh nhẹn giống như nhẹ yến, tốc độ bay mau. Mà ở thiếu niên trước người cách đó không xa, một cái màu xám tro thô đang ở cấp tốc chạy trốn. Thân thể nho nhỏ coi như biến thành một đạo hồi ảnh, tốc độ dĩ nhiên không thể so sau lưng thiếu niên chậm hơn nhiều ít.

"Không sai biệt lắm." Không Phương trên mặt bỗng nhiên lộ ra lướt một cái đáng tươi cười, thân đưa tay vào ngực sờ một cái, móc ra 1 khóa thật nhỏ toái thạch sau đó bấm tay bắn ra.

Suru!

Quán chú Không Phương toàn bộ chỉ lực toái thạch tốc độ cực nhanh, phát ra chói tai tiếng xé gió, chợt đập vào chạy trốn trong tro thô đầu.

Thình thịch.

Một tiếng giòn vang, một chút đỏ tươi tràn ngập ra, tro thô đầu nhất thời bị đập ra một cái lỗ thủng nhỏ. Hai cái chân sau vô lực đập vài cái, tro thô nhất thời không có động tĩnh.

"Vạn khí không tệ, dĩ nhiên gặp một cái đuôi thỏ." Không Phương cười nắm lấy đuôi thỏ hai con trường cái lỗ tai, xoay người dọc theo đường phản hồi.

Hỏa quang chớp chòn, Không Phương cái đến đã rửa đuôi thỏ đặt ở trên đồng lửa nướng đến. Chỉ chốc lát sau liền có từng cổ một mùi thịt phiêu tán ra.

Thịt mùi thơm khắp nơi, chờ toàn bộ đuôi thỏ bày biện ra một tia bóng loáng kim hoàng sắc thời điểm, Không Phương bàn tay phát một cái, nhất thời đập tắt bên cạnh đồng lửa, một thanh kéo xuống một cái to mọng chân thỏ, bắt đầu gặm ăn lên.

Đuôi thịt thỏ nguyên bản liền cực kỳ ngon, lúc này càng vào miệng tan đi, hương vị xông vào mũi, để cho đã đói bụng một ngày Không Phương nhận không được ngón trở đại động. Trong phiên khác đã đem một toàn bộ đuôi thỏ toàn bộ ăn hết.

Ăn uống chỉ dục giải quyết hết, Không Phương nhất thời đứng lên, bắt đầu rồi mới tu luyện.

Toái thạch đôi trong, vôi cuốn lên, kinh khí bốn phía, từng đạo thể lương tiếng xé gió theo Không Phương hai tay huy vũ không ngừng vang lên.

Thình thịch!

Thân thể chuyển nhảy, Không Phương một chương võ ở tại trên một tảng đá lớn.

Răng rắc.

Cái này có gần phân nửa nhân thân vậy cự thạch trơn bóng biểu hiện ra, rõ ràng dấu vết đến một cái chương ấn. Chương ấn chừng nửa tắc bao sâu, một đạo dư tồn vết rách từ chương ấn trong tràn ngập ra, trực tiếp quán xuyên toàn bộ hòn đá biểu hiện mặt.

"Đây là Địa cấp chiến kỹ sao?" Nhìn trên hòn đá thật sâu dấu vết đi vào chương ấn, cùng với một đạo dư tồn vết rách. Không Phương hít sâu một hơi, nụ cười trên mặt xán lạn. Một chương này hẳn cũng không có dùng trong cơ thể khí huyết chỉ lực, sát được chỉ là thuần túy thân thể chỉ lực, còn có kia thân kỳ Băng Thiên Chương.

"Mới có thể chống lại Thôi Huyết Cảnh Tam trọng người của." Không Phương trong lòng âm thầm so với đến. Địa cấp công pháp thêm Địa cấp chiến kỹ, để cho Không Phương có ngạo thị Khanh Nguyên Thành nội tất cả đồng cấp võ giả tư bản, thậm chí đây vẫn chỉ là Không Phương bảo thủ phòng chừng.

"Băng Thiên Chương uy lực thì mạnh mẽ, bất quá đôi tay này. . ." Nhìn trước mắt cái này song sung đỏ lên bàn tay, Không Phương kéo kéo khoe miệng, lộ ra một nụ cười khổ.

Băng Thiên Chương cường đại chủ yếu chính là thể hiện tại đây một đôi tay trên, mà một đôi nhục chương lại trở lại không ngừng phát huy ra cường đại công kích sau, không chịu nổi trong đó lực đạo sẽ xuất hiện Không Phương lúc này trạng thái.

"Xem ra tạm thời là không thể tu luyện." Không Phương lắc đầu.

Tình huống của mình tự mình biết, hơn nữa ngày tu luyện đã để cho Không Phương đôi tay này hầu như đạt tới cực hạn, bàn tay kinh mạch thậm chí đều có chút bầm tím. Tại tu luyện tiếp sợ rằng cả bàn tay đều biết phế bỏ.

Ngồi xếp bằng, đem trong cơ thể khí huyết chỉ lực không ngừng dừng mảnh vào song chương nội, Không Phương đầu nhập vào hai bàn tay khôi phục công trình trong. Không thể không nói, tại khí huyết chỉ lực dừng mảnh vào dưới, Không Phương hai tay sung nhất thời tốt hơn nhiều, bị thương kinh mạch cũng dần dần bắt đầu khép lại.

Một lát sau, Không Phương đứng lên, lắc lắc hai cái tay, nguyên bản sung chịu không nổi bàn tay lúc này cơ bản đã khôi phục không sai biệt lắm.

"Tiếp tục sao." Không Phương nhếch môi.

Thình thịch thình thịch thình thịch. . .

Từng đạo khiến lòng run sợ tiếng đánh không ngừng vang vọng, khắp toái thạch đôi trong bụi bặm cuốn lên. Không Phương thân ảnh của dần dần bị đầy trời bụi bặm bao phủ.

Loại này có thể nói dã man tu luyện mãi cho đến màn đêm bao phủ, Tinh Thần dần dần xuất hiện thời điểm mới dừng lại.

"Hô. . ." Trầm trầm suyền một cái khí thô, kéo một mối thân thể, còn có một song lại hồng lại sung bàn tay, Không Phương có chút nhe răng trợn mắt bàn tốt thân thể, bắt đầu tiến nhập Diễn Tinh Quyết trong tu luyện.

Nhu hòa Tinh Thần chỉ quang đem người vây quanh, Không Phương nguyên bản bởi vì tu luyện một ngày Băng Thiên Chương mà thôi trải qua uể oải chịu không nổi thân thể dần dần buông lỏng xuống. Tinh Thần chỉ quang rót vào thân thể, sau đó liền hóa giải ra, dung nhập thân thể mỗi cái bộ phận.

"A?" Bỗng nhiên, Không Phương nhẹ đi một tiếng. Tại cảm nhận của hắn hạ, thân thể của chính mình hấp thu Tinh Thần chỉ quang tốc độ dĩ nhiên so ngày đầu tiên nhanh không ít.

"Chẳng lẽ là bởi vì thân thể đặc biệt một mối nguyên nhân?" Nghĩ tới nghĩ lui, Không Phương cũng chỉ có thể đem liên lạc với bởi vì tu luyện cả ngày Băng Thiên Chương, thân thể phụ tải quá nặng nguyên nhân, cho nên lúc này hấp thu Tinh Thần chỉ quang tốc độ cũng thay đổi nhanh.

Đúng lúc này, Không Phương bỗng nhiên chân mày cau lại, cười nói: "Thật đúng là như vậy."

Khi hắn cảm thụ hạ, đa số Tinh Thần chỉ quang đang không ngừng dừng mảnh vào bản thân cấp kia lại hồng lại sung bàn tay trong. Hơn nữa tại Tinh

Thần chi quang lâm diệu, Khổng Phưong có thể cảm giác được bàn tay của mình chính đang nhanh chóng khôi phục, đồng thời hai tay cường độ dĩ nhiên tăng lên không ít!

"Xem ra ban ngày tu luyện Băng Thiên Chưong, buổi tối tu luyện Diễn Tinh Quyết phương pháp còn thật không sai." Khổng Phưong âm thầm vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Đoạt mệnh ngân ti

Thình thịch! Thình thịch! . . . Ngao ô . . .

Cổ thụ vờn quanh bụi cỏ đôi hậu phương, truyền đến từng tiếng làm người ta nghe hướng ề răng tiếng đánh. Cùng lúc đó, còn có một đạo đạo thể lương tiếng sói tru không ngừng vang vọng. Bất quá cái này một loạt tiếng sói tru trong, trong lúc mơ hồ tựa hồ ẩn chứa lướt một cái kinh sợ.

"Cho ta nằm xuống!" Khổng Phưong hò hét. Một cái sai bước, bỗng nhiên xuất hiện ở một cái Thiết Bối Ngân Lang trước người, thể lương tiếng xé gió theo sát mà vang lên.

Nhìn nguyên bản còn đang 1 trượng có hơn, lúc này bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt mình kinh khủng thiếu niên, Thiết Bối Ngân Lang mở rộng miệng to như chậu máu, hung ác hướng về Khổng Phưong cắn xé đi.

Nhưng mà sau đó một khắc.

Thình thịch!

Lại là một đạo cực kỳ dứt khoát giòn tiếng vang bạo khởi, ẩn chứa Khổng Phưong Thối Huyết Cảnh Tử trọng cường đại khí huyết chi lực thi triển ra Băng Thiên Chưong âm âm đập rơi vào Thiết Bối Ngân Lang trên đầu.

Huyết quang bính hiện, Thiết Bối Ngân Lang toàn bộ đầu như là đánh nát dưa hấu một loại vỡ ra được, toàn bộ sói đang ở cái này cường đại đánh trúng lại có gần một nửa bị trực tiếp chụp vào trong đất bùn.

"Kỳ quái, Thiết Bối Ngân Lang theo lý thuyết sẽ không xuất hiện tại như vậy vòng ngoài địa phương. Hôm nay là thể nào?" Khổng Phưong bên cạnh, đã lung tung nằm xuống không ít sói thi thể. Nhưng mà còn có nhiều hơn Thiết Bối Ngân Lang vây quanh tại bốn phía, dầu màu xanh biếc sói trong con người lóe ra hung lệ.

"Không được, không thể lại hao tổn ở chỗ này. Thiết Bối Ngân Lang đàn chậm thì mười mấy con, lâu thì biến thành trăm con." Nhìn bốn phía càng tụ càng nhiều Thiết Bối Ngân Lang, Khổng Phưong sắc mặt ngưng trọng.

Thiết Bối Ngân Lang tuy rằng cũng chỉ là một loại dã thú, thể nhưng không cảm quyền thú trong vậy mà tương đối cường đại một loại. Thành niên Thiết Bối Ngân Lang có thể so với Thối Huyết Cảnh Tam trọng võ giả thực lực, hơn nữa Thiết Bối Ngân Lang động thì thành quần kết đội, mặc dù là Thối Huyết Cảnh năm Lục trọng võ giả một khi bị bao quanh vây quanh, sau cùng cũng chỉ có thể rơi vào một cái táng thân miệng sói hạ tràng.

Tại Hắc Âm Sơn Mạch Ngoại Môn đội bốn ngày Khổng Phưong, ban ngày tu luyện Băng Thiên Chưong, buổi tối gột rửa Tinh Thần chi quang tu luyện Diễn Tinh Quyết, võ đạo tiến triển tốc độ cực nhanh, cơ hồ là một ngày đột phá một cái cảnh giới. Bốn buổi trưa đã liên tiếp đột phá đạt tới Thối Huyết Cảnh Tử trọng.

Tu luyện có thể nhanh chóng như vậy, Khổng Phưong biết, cái này chủ nếu là bởi vì những thứ này nguyên bản chính là mình đã tu luyện qua, lúc này bất quá là đi nữa một lần đường xưa, hơn nữa cộng thêm có thể thu nạp tinh lực cường đại công pháp Diễn Tinh Quyết, tu luyện dĩ nhiên là càng tăng nhanh.

Hôm nay Thối Huyết Cảnh Tử trọng Khổng Phưong, cộng thêm cường đại Băng Thiên Chưong, toàn thân chiến đủ sức đề địch nổi trước đây Thối Huyết Cảnh sáu Thất trọng thời điểm bản thân. Bất quá mặc dù là như vậy, nhìn quanh thân càng tụ càng nhiều Thiết Bối Ngân Lang, Khổng Phưong cũng còn là bắt đầu sinh thôi ý.

Đúng lúc này, Khổng Phưong bỗng nhiên trong lòng khẽ động, thân tùy tâm động, một chưong hướng về phía sau vỗ tới.

Thình thịch!

Bàn tay nhẹ chấn, Khổng Phưong hai vai run lên, thân thể nhện không được về phía trước bước ra một bước, mà Khổng Phưong phía sau, kia nguyên

bản hướng về hấn nhào tới ngân sắc thân ảnh tại một kích này dưới cang bay ngược ra.

Ngao ô ~

Đây là một cái thể tích so còn lại Thiết Bối Ngân Lang lớn một vòng cự lang. Lúc này, cái này to lớn Thiết Bối Ngân Lang bị Không Phưong một chương vũ bay cũng không có bất người lại xông lên. Sói trong con người kéo ra gian xảo chi quang, tiếng sói tru trong, bốn phía Thiết Bối Ngân Lang như là chiếm được cái gì mệnh lệnh, dần dần hướng về Không Phưong xúm lại trở về.

"Thiết Bối Ngân Lang Vương!" Không Phưong ánh mắt chút ngưng, nhìn trong tầm mắt con này thể tích rõ ràng lớn hơn một vòng Thiết Bối Ngân Lang. Hơn nữa đây cũng là Không Phưong một chương sau đó duy nhất không có bị đập chết Thiết Bối Ngân Lang.

"Trốn!" Thấy con này Thiết Bối Ngân Lang Vương trong nháy mắt, Không Phưong cũng không dám ... nữa đình lại, một cước nặng nề đạp trên mặt đất, bụi bốn phía. Không Phưong đạp đàn sói thân thể, nhất khắc cũng không dám đình cấp tốc chạy trốn ra.

Thành niên Thiết Bối Ngân Lang thì có Thối Huyết Cảnh Tam trọng thực lực, mà thân là trong bảy sói cường đại nhất Thiết Bối Ngân Lang Vương, thì có Thối Huyết Cảnh năm Lục trọng thực lực. Trước khi Không Phưong gặp phải một con kia, sợ rằng đã cực kỳ tiếp cận Thối Huyết Cảnh Lục trọng thực lực.

Một cái Thiết Bối Ngân Lang Vương có thể cuốn lấy bản thân, hơn nữa một đám nhìn chăm chăm Thiết Bối Ngân Lang, mặc cho Không Phưong bản lĩnh lớn hơn nữa, sợ rằng lại dây dưa tiếp liền thật được chỉ có thể tăng thân mệnh sói.

"Hô. . . Rốt cục thoát khỏi." Giữa núi rừng, cảm thụ được phía sau đã mất đi hình bóng Thiết Bối Ngân Lang đàn, Không Phưong mại đã run hai chân, một môi hướng về toái thạch đôi đi đến.

Thiết Bối Ngân Lang tốc độ rất nhanh, hơn nữa có Thiết Bối Ngân Lang Vương dây dưa, mặc dù là tầm thường Thối Huyết Cảnh thất trọng võ giả đều không nhất định có thể cỡi ra thân. Mà Không Phưong, thì là bởi vì ——

"May mà đang tu luyện Băng Thiên Chương thời điểm thuận tiện còn tu luyện Bát Bộ Truy Nguyệt, không thì lần này thiếu chút nữa liền không chạy ra được." Không Phưong trên mặt tràn đầy may mắn.

Bát Bộ Truy Nguyệt là một môn Huyền cấp thân pháp chiến kỹ, không có gì cái khác hiệu quả, đó là có thể đề cao võ giả tốc độ.

Thân Đồ Liệt trong trí nhớ Địa cấp chiến kỹ tuy rằng chỉ Băng Thiên Chương, thế nhưng Huyền cấp chiến kỹ vẫn có đến bốn năm loại. Chiến kỹ cũng không phải tu luyện càng nhiều càng tốt, nhiều liền dễ hỗn tạp mà không tinh. Giống như là Băng Thiên Chương, hôm nay Không Phưong chính là ngay cả nhập môn cũng không có đạt được, Băng Thiên Chương đích thực chính uy năng, cũng chỉ có Linh Tịch Cảnh sau đó khả năng chậm rãi thể hiện ra. Huyền cấp chiến kỹ cũng phần lớn như vậy, không có nguyên lực cung cấp, chiến kỹ uy năng căn bản là không phát huy ra nhiều ít.

Thế nhưng khi thấy Bát Bộ Truy Nguyệt thời điểm, Không Phưong còn là trước mắt sáng ngời, dứt khoát quyết nhiên lựa chọn tu luyện.

Nếu đã cùng Cổ Huyền Môn kết tử thù, Không Phưong hầu như có thể dự cảm thấy mình sau khó nhọc nói đường. Tại đây loại hung hiểm dưới tình huống, một môn cường đại công kích chiến kỹ, có đôi khi còn chưa nhất định có một môn tốt bảo mệnh chiến kỹ dùng tốt.

Siêu tuyệt tốc độ, liền là một loại tốt bảo mệnh thủ đoạn.

"Tranh thủ trước cầm tu vi toàn bộ tu luyện trở về sao." Không Phưong tự nói, kéo một môi thân thể ngồi ở toái thạch đôi trong, cứ như vậy bắt đầu khoan chân tu luyện.

Lúc này màn đêm còn không có hàng lâm, thế nhưng uể oải chịu không nổi Không Phưong từ lâu không có cái khác ý niệm, cả người tiến nhập Diễn Tinh Quyết trong tu luyện. Mặc dù là không có Tinh Quang tư nhuận, đắm chìm trong Diễn Tinh Quyết ở giữa Không Phưong còn là có thể cảm giác được thân thể của chính mình đang ở một chút xiu chuyển biến tốt đẹp.

Không Phưong cái này một tu luyện chính là gần nửa ngày, đợi được màn đêm buông xuống, quanh thân Tinh Thần chi quang lóe lên thời điểm, Không Phưong mới mở mắt ra.

Trong mắt về một môi lúc này đã chuyển tốt rất nhiều, ty ty lữ lữ Tinh Thần chi quang bay nhanh dung nhập Không Phưong thân thể. Giữa ban ngày, nguyên bản bởi vì cùng đàn sói vật lộn thời điểm lưu lại một ít bị thương, lúc này ở Tinh Thần chi quang tư nhuận trong dĩ nhiên bay nhanh chuyển tốt, thậm chí ngay cả trên người đã kéo màn vết thương cũng bắt đầu biến hóa.

Cánh tay xán lạn xán lạn phát quang, ôn hòa Tinh Quang tại Không Phưong trên cánh tay một cái ám hồng sắc hình móng vết sẹo trên toát ra. Dần dần, vết sẹo này chột bắt đầu cỗi rơi xuống, dấu vết hạ, Không Phưong tân sinh da giống như trẻ con kiều tron bóng động nhân.

"Thật là kỳ diệu Tinh Thần chi quang." Không Phưong tán thán.

Đêm, càng ngày càng sâu. Không Phưong khoan chân đến thân thể thủy chung không có hoạt động qua một tia. Từng cổ một Tinh Thần chi quang dung nhập trong cơ thể, hóa thành màu bạc trắng nước chảy, tại Không Phưong trong cơ thể không ngừng chảy xuôi, đang chảy xuôi qua toàn thân sau đó, lại toàn bộ tiến nhập Không Phưong trong đan điền đi.

Đan điền, chính là những thứ này tiến nhập Không Phưong trong cơ thể Tinh Thần chi quang cuối cùng nơi đi.

Thối Huyết Cảnh ngưng máu luyện khí, mà đan điền, chính là trong cơ thể chất chứa huyết khí địa phương. Chỉ bất quá Không Phương đan điền, từ tu luyện Diễn Tinh Quyết bắt đầu, ngoại trừ chất chứa huyết khí ở ngoài, còn nhiều hơn từng cổ một Tinh Thần chi lực.

Đối mặt loại tình huống này, ngay từ đầu Không Phương còn có chút bất an, rất sợ trong đó gặp phải cái gì sai lầm. Thế nhưng dần dần, Không Phương trong lòng loại bất an này liền lui đi.

Tinh Thần chi lực dừng hẳn vào trong đan điền, cũng không có trú lưu, mà là toàn bộ tư nhuận tích chứa trong đó đến huyết khí tinh hoa. Huyết khí tinh hoa tại Tinh Thần chi lực làm dịu, càng thêm ngưng thật sung mãn. Đây cũng là Không Phương có thể nhanh như vậy đạt được Thối Huyết Cảnh Tứ trọng một một nguyên nhân trọng yếu.

Thối Huyết Cảnh Tứ trọng võ giả đan điền nội huyết khí tinh hoa kỳ thực cũng không nhiều, như Không Phương đan điền nội cái này đoàn giống như một đoạn ngón tay cao thấp, đã coi như là hiếm có không lỗi.

Tinh Thần chi lực không ngừng dừng hẳn vào đan điền nội, đem cái này đoàn huyết khí tinh hoa bao vây. Dần dần, Tinh Thần chi lực tại biến mất, mà Không Phương trong cơ thể cái này đoàn huyết khí tinh hoa, cũng một chút xú tăng trưởng.

"Thối Huyết Cảnh Ngũ trọng." Bỗng nhiên, Không Phương ánh mắt hí một cái, hưng phấn nói.

Đúng mà đúng lúc này, Không Phương bốn phía Tinh Thần chi quang cũng bỗng nhiên chen chúc hướng Không Phương trong cơ thể, đan điền nội Tinh Thần chi lực chợt biến hóa nhiều. Đa số Tinh Thần chi lực bao vây lấy huyết khí tinh hoa, dần dần, nguyên vốn đã có một đoạn nhiều ngón tay lớn nhỏ huyết khí tinh hoa, lúc này ngược lại thì chậm rãi nhỏ đi!

"Đây là có chuyện gì?" Không Phương kinh ngạc nói, trên mặt hơi nổi lên một chút sợ hãi.

Thối Huyết Cảnh võ giả toàn bộ lực lượng đều đến từ chính trong cơ thể cái này đoàn huyết khí tinh hoa, mà huyết khí tinh hoa thu nhỏ lại, kia thực lực của chính mình không phải là phải ngã lui? !

Không Phương sắc mặt tái nhợt.

Đan điền nội cái này đoàn huyết khí tinh hoa cũng không có bởi vì Không Phương sợ hãi, mà đình chỉ thu nhỏ lại. Trái lại tại đại lượng Tinh Thần chi lực dừng hẳn vào hạ, cái này đoàn huyết khí tinh hoa thu nhỏ càng lúc càng nhanh, sau đó chỉ còn lại có cọng tóc lớn nhỏ một điểm.

Cái này đáng thương thể tích quả thực cùng Thối Huyết Cảnh Nhất trọng thời điểm không sai biệt lắm. Thế nhưng cực kỳ thần dị chính là, cọng tóc lớn nhỏ huyết khí tinh hoa quanh thân, có nhàn nhạt bạc ánh sáng màu trắng lóe ra.

"Bản thân chẳng lẽ muốn rơi xuống trở về Thối Huyết Cảnh Nhất trọng?" Không Phương quan tâm nhất còn là tu vi của mình vấn đề.

Đan điền nội huyết khí tinh hoa không hề biến hóa, Không Phương quanh thân Tinh Thần chi quang cũng lần nữa khôi phục bình thường.

Tán đi Diễn Tinh Quyết tu luyện, Không Phương khoanh chân đến thân thể sôi nổi dựng lên.

Đưa tay, một chưởng vỗ ở bên cạnh trên một tảng đá lớn.

Thình thịch!

Không Phương dưới chưởng khối này cự thạch trong nháy mắt tứ phân ngũ liệt, đầy trời đá vụn cuốn lên dựng lên, đem Không Phương thân thể đều bao trùm lên thật dày 1 tầng.

Nhưng mà đối mặt loại này chặt vật, Không Phương trên mặt cũng lộ ra khó có thể tin đáng cười.

"Lực lượng thật là cường đại." Lặng lặng nhìn hai tay của mình, trước đây một kích Không Phương cũng không có dùng Băng Thiên Chưởng, mà là chỉ bằng khí lực của mình. Nhưng mà cái này to lớn lực phá hoại, so với giữa ban ngày Không Phương vận dụng Băng Thiên Chưởng thời điểm còn muốn càng sâu một bậc.

"Coi như là đạt tới Thối Huyết Cảnh Ngũ trọng vậy cũng sẽ không tăng nhiều như vậy khí lực a." Không Phương có chút nghi hoặc. Bỗng nhiên hán hai tròng mắt sáng ngời: "Là bởi vì huyết khí tinh hoa biến hóa!"

Nội thị, nhìn trong cơ thể trong đan điền cái này cọng tóc tia một loại thật nhỏ huyết khí tinh hoa, lúc này Không Phương trong lòng đã sớm là một mảnh vui sướng. Khí lực tăng trưởng, để cho Không Phương biết, loại này dị biến đối với mình ngược lại thì chỗ tốt.

"Thật giống như ta có thể không chế kia." Không Phương có chút không xác định tự mình lắm lắm.

Bỗng nhiên, Không Phương trong lòng khẽ động, giơ tay lên hướng về dưới chân một khối toái thạch một chỉ: "Đi!"

Không có the lương tiếng xé gió, tại Không Phương lời nói tiếng vừa hạ thời điểm, một đạo bạc bạch sắc quang mạng lóe lên rồi biến mất, sau đó Không Phương dưới chân khối này toái thạch bỗng nhiên bạo liệt ra, trực tiếp biến thành một mảnh bột phấn!

"Uy lực này. . ." Không Phương giương miệng, sững sờ đạo: "Thật là khủng khiếp!"

Đem những thứ này hòn đá đánh bạo đối với này lúc Không Phương tới đem cũng không khó khăn, nhưng là muốn đem chúng nó hoàn toàn đánh thành bột phấn, mặc dù là đối với vận dụng Băng Thiên Chương Không Phương mà nói, cũng có không nhỏ độ khó. Thế nhưng lúc này. . .

Bạc bạch sắc quang mang nhẹ nhàng lóe lên, một sợi tóc ty bàn cao thấp, lóe ra ngân huy vật thể xuất hiện ở Không Phương tay trong. Cái này hiển hách lại chính là Không Phương đan điền nội kia tia huyết khí tinh hoa!

Trong cơ thể huyết khí tinh hoa còn có thể biến thành vũ khí chạy ra bên ngoài cơ thể, còn có thể có mạnh mẽ như vậy lực công kích. Đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi chuyện tình! Hầu như đem Không Phương Vô đạo thường thức đều cho lật đổ. Nhưng mà như thế chuyện bất khả tư nghị lúc này liên lãng lãng xuất hiện ở Không Phương trước mắt.

Mạnh mẽ như vậy lực công kích, nhưng lại như vậy thật nhỏ, càng thêm tuyệt diệu chính là phát động thời điểm cực kỳ cấp tốc, chỉ cần Không Phương tâm thần khẽ động là được.

Nhìn trong tay cái này căn ngân ti, Không Phương trong mắt hào quang càng ngày càng nóng cháy. Đây quả thực là nhất kiện phải giết khí a!

Gần người thời điểm thừa dịp đối phương không chú ý đột nhiên tới trên như thế một chút, tuy rằng không biết có thể hay không đem Linh Tịch Cảnh võ giả giải quyết hết, thế nhưng Thối Huyết Cảnh trong, Không Phương một cách tự tin không ai có thể chống đỡ được.

Chỉ bất quá sau một khắc, Không Phương cũng bỗng nhiên thân thể run lên, sắc mặt có chút trắng bệch. Bàn tay ngân ti tại Không Phương tâm thần khẽ động giữa chột biến mất, một lần nữa về tới trong đan điền.

Hồ. . .

Thật dài thở phào nhẹ nhõm, Không Phương trắng bệch sắc mặt lúc này mới dễ nhìn rất nhiều.

"Quả nhiên là vẫn có bất lợi." Hồi tưởng trước một màn kia, Không Phương cười khổ nói.

Cái này ngân ti chính là Không Phương một thân huyết khí tinh hoa, huyết khí tinh hoa từ trong cơ thể bỗng nhiên ly khai, tương đương với Không Phương một thân huyết khí chi lực toàn bộ bị hút ra roi. Không Phương thân thể tự nhiên là chịu không nổi, cho nên mới có trước một màn kia.

Ngân ti ly khai trong cơ thể thời điểm, chính là Không Phương tự thân nhất suy yếu thời điểm. Loại thời điểm này đối với Không Phương tự thân mà nói là cực kỳ nguy hiểm.

"Tuy rằng cường đại nhưng cũng không phải vô địch, bất quá nắm chặt thời cơ tốt, vậy mà nhất chiêu cực kỳ lợi hại tất sát sát kỹ." Không Phương tự nói.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương thứ 10: Quần thú bạo động

Dưới màn đêm, tấm Tinh Thần chi quang Không Phương như trước đắm chìm trong tu luyện. Cảm thụ được thực lực một phần phân tăng trưởng, Không Phương càng bức thiết nếu muốn một lần nữa tu luyện trở về bản thân Thối Huyết Cảnh Cửu trọng tu vi.

Trong bóng đêm, đàn thú gào thét, xao động chịu không nổi. Buổi tối Hắc Âm Sơn Mạch có vẻ tăng thêm kinh khủng, thường thường có 1 2 con hình thể khổng lồ Yêu thú che khuất bầu trời một loại lượn vòng ở giữa không trung, tại ánh trăng chiếu xuống phóng ra mảng lớn bóng mờ. Kinh khủng tiếng gào thét khiến người ta cả vật thể băng lãnh, da cốt phát lạnh.

"Đây là có chuyện gì? Chẳng lẽ là Hắc Âm Sơn Mạch nội bộ phát sinh cái gì kịch biến?" Ở vào trong tu luyện Không Phương lần nữa bị kinh khủng Yêu thú tiếng gào thét cho giật mình tỉnh lại. Mắt lộ ra vẻ kinh nghi, Không Phương bỗng nhiên biến sắc, quanh thân Tinh Thần chi quang chỉ một thoáng toàn bộ tán đi, khí tức cả người rất nhanh thu liễm.

Nhìn trên đỉnh đầu phương bóng đen dần dần rời đi, Không Phương cái này mới chậm rãi thở phào nhẹ nhõm.

"Thậm chí ngay cả Thanh Bức Yêu tất cả đi ra." Không Phương nhú chặc mày.

Hắc Âm Sơn Mạch nội bộ Yêu thú đông đảo, thế nhưng theo Khanh Nguyên Thành ghi chép, cường đại nhất chính là mấy đầu đạt tới Linh Tịch Cảnh

Hậu kỳ cường đại yêu thú. Mà trước đây tại Khổng Phưong khu vực này phía trên chột lóe lên thật lớn bóng đen, chính là trong đó một đầu tên là Thanh Bức Yêu cường đại yêu thú.

Giữa ban ngày gặp phải Thiết Bối Ngân Lang đàn cũng đã để cho Khổng Phưong có chút không hiểu, hôm nay thường thường có Yêu thú từ giữa không trung xẹt qua, hơn nữa ngay cả Thanh Bức Yêu loại này yêu thú cường đại đều xuất hiện ở Hắc Âm Sơn Mạch Ngoại Môn. Điều này làm cho Khổng Phưong bộc phát cảm giác Hắc Âm Sơn Mạch nội bộ nhất định là xuất hiện cái gì kịch biến. Chỉ bất quá loại này kịch biến đối với Khổng Phưong mà nói cũng nhất kiện cực kỳ hồng bét sự tình.

Hắn lúc này tuy rằng đã đạt đến Thối Huyết Cảnh Ngũ trọng, toàn thân chiến lực hầu như có thể cùng Khanh Nguyên Thành một ít Thối Huyết Cảnh Bát trọng võ giả sánh ngang. Thế nhưng gặp phải hơi chút mạnh mẽ lớn một chút Yêu thú, Khổng Phưong còn là khả năng ngay cả chạy đều chạy không được. Nếu như không may một ít đụng phải Thanh Bức Yêu loại này đạt tới Linh Tịch Cảnh Hậu kỳ Yêu thú, trên cơ bản chính là bị nháy mắt giết tiết tấu.

"Xem ra cái này Hắc Âm Sơn Mạch lưu lại không nổi nữa." Khổng Phưong sắc mặt nặng nề.

Tại gần gũi này mấy canh giờ trong, đã lục tục có bốn con yêu thú từ phía trên bay qua. Loại này nhiều lần trình độ, để cho Khổng Phưong tâm thần rung động, cảm giác thời khắc đều đi ở dây thép trên vách đá.

Tuy rằng bởi vì Thức Hải dị biến duyên cớ, Khổng Phưong có thể thu liễm tự thân toàn bộ khí tức, cắt đứt Yêu thú cảm ứng. Thế nhưng đó cũng không phải vạn năng, không chỉ có là giữa không trung, trên mặt đất cũng có Yêu thú không ngừng xuất hiện, như là tuần tra một loại tra xét đến tứ phương. Thậm chí còn ngay cả cái này Khổng Phưong tự cho là cực kỳ ẩn nấp cò đại đàn phía sau toái thạch đôi cạnh, đều xuất hiện qua dã thú thân hình.

Tại đây chúng quần thú tàn phá bừa bãi thời khắc, một khi bị một con dã thú phát hiện thân hình sản sinh động tĩnh, sợ rằng sau một khắc cũng sẽ bị đàn thú vây quanh xé thành mảnh nhỏ, tuyệt không may mắn tránh khỏi hướng đề ý.

Cẩn thận thu liễm đến tự thân khí tức, ẩn nấp thân hình, thời khắc chú ý bốn phía động tĩnh, Khổng Phưong có vẻ cực kỳ cẩn thận cẩn thận.

Bất quá cũng may cái này toái thạch đôi quả thực đủ bí ẩn, tại Khổng Phưong chờ đợi lo lắng trong, kinh khủng này một đêm rốt cục cho dần dần chịu đựng quá khứ.

Cùng ngày tế bắt đầu trở nên trắng.

"Rống!"

Một đạo hùng hồn hồ gầm tiếng bỗng nhiên từ Hắc Âm Sơn Mạch ở chỗ sâu trong truyền ra. Hồ gầm tiếng kinh thiên, tuy rằng cùng chủ nhân của thanh âm này cách cực kỳ xa xôi. Thế nhưng tại đây hồ gầm tiếng vang lên trong nháy mắt, Khổng Phưong sắc mặt 'Bá' một chút liên biến hóa trắng, kinh khủng uy áp như là tác dụng tại trong linh hồn.

Thức Hải nội, nguyên bản đóng chặt kim sắc đôi mắt vào lúc này bỗng nhiên nhẹ nhàng chấn động một cái. Sắc mặt âm đạm Khổng Phưong nhất thời khôi phục lại, kinh khủng kia uy áp tựa hồ cũng biến mất không thấy. Bất quá nhìn về phía hồ gầm tiếng truyền tới địa phương, Khổng Phưong vẫn như cũ là nhìn không được trong lòng nhút nhát.

Hắn dám phát thệ, chủ nhân của thanh âm này tuyệt đối không phải là một cái Linh Tịch Cảnh Yêu thú. Bởi vì trước khi tại hồ gầm tiếng truyền ra trong nháy mắt, Khổng Phưong thấy xa xa giữa không trung một ít lượn vòng đến Linh Tịch Cảnh Yêu thú đều toàn bộ thân thể run lên, có chút càn càn chịu không nổi từ giữa không trung ngã xuống.

Đối với Hắc Âm Sơn Mạch trong tại sao phải đột nhiên xuất hiện một cái kinh khủng như vậy Yêu thú, Khổng Phưong không có hứng thú đi thăm dò. Hắn lúc này chỉ muốn thể nào khả năng ly khai Hắc Âm Sơn Mạch.

Đàn thú tàn sát bừa bãi, còn có kinh khủng như vậy Yêu thú tồn tại. Hôm nay đối với Khổng Phưong mà nói, tại đây phiên Hắc Âm Sơn Mạch trong mỗi thêm một khắc, đều là chạy tại bên bờ sinh tử trên.

Đúng lúc này, Khổng Phưong trong mắt chột lóe sáng.

Giữa không trung Yêu thú môn tại hồ gầm tiếng sau đó chột bắt đầu phản hồi Hắc Âm Sơn Mạch thâm xử, mà giữa núi rừng rất nhiều hình thể khổng lồ hung ác dã thú, lúc này vậy mà không nhanh không chậm bắt đầu hướng về phản hồi nội sơn mạch.

Một lát sau, một đạo linh xảo thân ảnh của từ rậm rạp trong bụi cỏ đại nhảy lên đi ra.

Cẩn thận cảm thụ được bốn phía động tĩnh, chỉ chốc lát sau, Khổng Phưong mại khai cước bộ, thân hình thật nhanh hướng về Phong Duyên Trán phản hồi.

...

Phong Duyên Trán, từ hai cái Hắc Minh Vệ gặp chuyện không may sau đó ở đây liền có chút không giống.

Khẩn trương, ngưng trọng, xơ xác tiêu điều không khí bao phủ toàn bộ Phong Duyên Trán, tất cả mọi người đều có chút hoảng loạn, e sợ cho đụng phải liên lụy. Tại dưới tình huống này, tìm cái kia bị Hắc Minh Vệ truy sát cường đại võ giả chuyện tình ngược lại thì dần dần bị người quên lãng.

Phong Duyên Trần miệng, đầu người nhón nháo. Nhìn kỹ lại, những thứ này hầu như đều là Khanh Nguyên Thành nội ba đại thế lực người trong.

"Nghe nói sao, Liễu Thông Dương phế vật này dĩ nhiên mấy ngày hôm trước bị một cái kẻ ngu si đánh tát tai, đến bây giờ còn không tỉnh lại nữa." Có người nhìn có chút hả hê nói.

"Bị kẻ ngu si đánh tát tai? Hôn mê đến bây giờ? . . . Ha ha ha "

"Kia kẻ ngu si là ai a?"

"Còn có ai, tự nhiên là cái kia Không Phuong."

"Nguyên lai là hần a. Không Phuong, Liễu Thông Dương, ha ha. . . Cái này Cổ Huyền Môn ngược lại cũng thật là có thú."

. . .

Một đám người làm thành một đoàn, bàn luận xôn xao, thường thường còn có một đạo đạo tựa hồ cực lực thu liễm đến, nhưng là thế nào đều thu lại không được tiếng cười nhạo truyền ra.

Cách đó không xa, Liễu Minh sắc mặt âm trầm như nước, cực vi khó coi.

"Còn không có phát hiện thẳng ngốc kia tung tích sao?" Liễu Minh cắn răng nghiêng lợi hướng về bên cạnh một cái Cổ Huyền Môn võ giả hỏi.

Đệ đệ xảy ra loại chuyện này, để cho thân là ca ca Liễu Minh đương nhiên là cảm thấy căm tức. Nhưng mà để cho hần càng thêm căm tức là, Không Phuong thân ảnh của giống như là đột nhiên biến mất ở tại Phong Duyên Trần một loại, đã nhiều ngày đều đang không nhìn thấy hần.

Đúng lúc này, một đạo thân ảnh bay nhanh hướng về Liễu Minh chạy tới.

"Kia, thẳng ngốc kia trở về. . ." Cái này Cổ Huyền Môn võ giả cao giọng hô.

Bá!

Trong nháy mắt, Phong Duyên Trần miệng đồng đảo võ giả ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Liễu Minh, không ít người càn lệ ra xem kịch vui thần sắc.

"Đi với ta đem tiểu tử này da bóc." Hận hận trừng mắt một cái cái này hô lớn lên tiếng võ giả, Liễu Minh gằn giọng nói. Nói liền đi nhanh hướng Phong Duyên Trần nội đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Tựa hồ sai rồi

Hắc Âm Sơn Mạch cửa, một người thiếu niên dáng dấp bóng người từ rậm rạp cỏ dại từ bên trong trốn ra.

Thiếu niên này tự nhiên chính là ở Hắc Âm Sơn Mạch chờ không ít tháng ngày Không Phuong.

Trên mặt như trước mang theo một vết kinh sắc, Không Phuong hô hấp trong lúc đó thoáng có vẻ hơi gấp gáp, quay đầu lại liếc mắt một cái phía sau đen thui, lộ ra một vết âm u Hắc Âm Sơn Mạch, Không Phuong thật dài thở phào nhẹ nhõm.

Ở trở về trên đường, tuy rằng dựa vào chính mình biến dị sau khi thức hải bùng bùng thêm ra đến một ít hồn phách lực lượng, có thể nhận ra được một ít mệnh mẽ yêu thú bóng người, do đó sớm đem tách ra. Thế nhưng mặc dù như vậy, Không Phuong vẫn là có đến vài lần suýt chút nữa bị một ít yêu thú phát hiện thân hình, trong đó hải hùng khiêu vĩa, quả thực khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung.

"Rốt cục đi ra." Nhìn cách đó không xa cái kia rậm rạp rừng trúc, Không Phuong trên mặt lộ ra vẻ vui sướng. Từ tu vi bị phế sau khi, Không Phuong lần thứ nhất cảm giác được, nguyên lai trở lại Phong Duyên trấn cũng là một cái làm người vui sướng sự tình.

"Đáng tiếc hân nghiến đi rồi." Than nhẹ một tiếng, Không Phuong thu hồi trên mặt mừng rỡ, ngược lại hóa thành một phó mặt không hề cảm xúc đại ra đáng dấp, xoay người hướng về Phong Duyên trấn đi đến.

Không biết Phong Duyên trong trấn có còn hay không Cổ Huyền Môn võ giả bóng người, Không Phụng tự nhiên không thể mạo hiểm để liễu cha con biết mình đã khôi phục tin tức, không phải vậy không chắc sẽ có cái gì ác độc thủ đoạn tới đối phó chính mình.

Chân đạp khô từng lá trúc, Không Phụng cất bước ở rậm rạp trong rừng trúc, trên mặt mặc dù là một mảnh khuôn mặt vẻ mặt đại ra vẻ, thế nhưng trong lòng là một mảnh trong suốt. Trong suốt bên trong, càng có một luồng thiếu niên người phản chấn bộc phát cùng kiên định tự tin.

Tuy rằng tu vi bị phế, thế nhưng mấy ngày nay trải qua đối với Không Phụng tới nói quả thực chính là thoát thai hoá cốt giống như thay đổi. Dị biến thức hải, trông mắt màu vàng óng, Hóa Thần Cảnh võ giả ký ức, rất nhiều huyền cấp công pháp cùng chiến kỹ, trọng yếu hơn chính là còn có một môn cấp công pháp cùng một môn cấp chiến kỹ. Loại này loại tính gộp lại, trong đó giá trị quả thực là khó có thể cân nhắc.

"Phúc hễ họa phục, họa hễ phúc ỷ." Không Phụng tự lẩm bầm, trong lòng rộng rãi sáng sủa, trong cõi u minh càng tựa hồ đối với võ đạo có thêm một tia lý giải.

"Hà?" Cất bước ở trong rừng trúc Không Phụng bỗng nhiên trong lòng hơi động, trong tầm mắt, cái kia rừng trúc lối ra có một bóng người lóe lên một cái rồi biến mất.

"Trang Đại Bàng." Nhìn thấy này nói bóng người mơ hồ, Không Phụng trong lòng một trận, "Cổ Huyền Môn võ giả lại vẫn không hề rời đi Phong Duyên trấn."

Trước đây bóng người tuy rằng biến mất cực kỳ cấp tốc, thế nhưng ở đã khôi phục không ít thực lực Không Phụng trong mắt, vẫn là rất rõ ràng.

Bốn phía không người, Không Phụng khinh nhủ mảy một cái, trước đây Trang Đại Bàng biến mất tuy rằng cực kỳ cấp tốc, thế nhưng Không Phụng cảm giác được rõ rệt, Trang Đại Bàng trước lúc ly khai rõ ràng chính là nhìn chính mình một chút.

"Lẽ nào là nhân vì chính mình?" Không Phụng nói thầm. Bất quá sau đó lại có chút không rõ, chính mình khôi phục sự tình Cổ Huyền Môn lúc này chắc chắn sẽ không biết. Đã như vậy, đối với một cái tu vi mất hết, thần trí đánh mất phế nhân, cần phải Cổ Huyền Môn như thế hưng sư động chúng sao?

"Hay là mình cả nghĩ quá rồi đi" Không Phụng chỉ có thể như vậy suy đoán. Không nói chuyện tuy như vậy, Không Phụng hít lại trong đôi mắt, vẫn có một vết hàn mang lóe lên một cái rồi biến mất.

Bây giờ vì không để cho mình khôi phục sự tình bộc lộ ra đi, Không Phụng không muốn đi gây chuyện với đoàn. Nhưng muốn thật sự có cái gì mất không mở đồ vật đựng vào, Không Phụng cũng tuyệt không ngại cho bọn họ một niềm vui bất ngờ.

Trong óc thần bí trông mắt màu vàng óng, bên trong đan điền đoạt mệnh ngân ti, hơn nữa chính mình tu luyện Diễn Tinh Quyết cùng Băng Thiên Chương đã đạt đến Thối Huyết Cảnh tầng năm thực lực, lúc này Không Phụng có lòng tin này. Chỉ cần không đụng với Linh Tịch Cảnh võ giả, hẳn đủ để hoành hành!

"Thật sự không hành, quá mức trực tiếp rời đi rồi xa Khanh Nguyên thành vùng này." Không Phụng âm thầm tự nói.

Đối mặt Linh Tịch Cảnh mạnh mẽ võ giả, hẳn lúc này tuy rằng còn không phải là đối thủ. Thế nhưng ở đối phương còn chưa kịp phản ứng trước, Không Phụng nếu như muốn chạy, vẫn là rất dễ dàng. Lại nói Linh Tịch Cảnh tuy rằng mạnh mẽ, vậy cũng chỉ là ở Khanh Nguyên thành loại này hẻo lánh bên trong tòa thành nhỏ mà nói. Phóng tới thanh huyền quận bên trong mấy cái mạnh mẽ chủ thành bên trong, căn bản không coi là cái gì. Đến thời điểm đối mặt chạy mất dép Không Phụng, liễu cha con cũng không làm gì được.

Chỉ là Khanh Nguyên thành còn có hấn lo lắng.

Thân hình thoắt xoay một cái, Không Phụng ánh mắt thăm thẳm hướng về phủ thành chủ vị trí nhìn tới, trên mặt lộ ra một vết nụ cười.

Nụ cười tới cũng nhanh, đi đến càng nhanh, hơn sau một khắc, Không Phụng trên mặt cũng đã che kín bằng hàn vẻ. Ánh mắt dừng lại ở đây trước Trang Đại Bàng thân ảnh biến mất địa phương, một đạo hầu như nhỏ đến mức không thể nghe thấy ni non thanh từ Không Phụng trong miệng nhẹ nhàng bay ra: "Hi nhìn các người không nên ép ta."

Bước chân liên tục, Không Phụng hướng về sinh hoạt mười lăm năm nhà gỗ đi đến.

Hắc Âm Sơn Mạch bởi vì quần thú bạo loạn duyên cớ đã không thể lại đi, mà rời đi Phong Duyên trấn, thậm chí là rời đi Khanh Nguyên thành vùng này, đi một ít chưa bao giờ tiếp xúc qua xa lạ nơi. Lấy Không Phụng thực lực trước mắt tới nói, vẫn có không ít nguy hiểm.

Bên ngoài, cũng không phải là gió êm sóng lặng. Như Khanh Nguyên thành mấy cái Linh Tịch Cảnh võ giả cực nhỏ rời đi Khanh Nguyên thành liền có thể thấy được, muốn phải mạo hiểm, là phải có thực lực. Mà lúc này Không Phụng, không thể nghi ngờ còn thiếu thiếu thực lực như vậy, có thể có lựa chọn, hẳn tự nhiên không muốn vào lúc này rời đi, thật muốn rời khỏi, cũng có thể là ở hẳn đạt đến Linh Tịch Cảnh thời điểm, giải quyết liễu cha con, mang theo hấn nghiêng cùng rời đi.

Nhà gỗ khoảng cách rừng trúc cũng không xa, bất quá trong đó ngược lại cũng còn có khoảng cách mấy trăm mét. Vậy mà lúc này sắc trời đang sáng, đã gần buổi trưa phân, theo đạo lý tới nói lúc này trên đường lui tới người hẳn là cũng sẽ không thiếu. Thế nhưng quý dị chính là Không Phụng ánh mắt chiếu tới chỗ, căn bản là không nhìn thấy mấy bóng người.

Chỉ có mấy bóng người, đang nhìn đến Không Phụng thời điểm cũng là ánh mắt lấp lánh, như tránh rần rết bình thường thật xa trốn ra.

Đạp đạp đạp. . .

Nhưng vào lúc này, liên tiếp tiếng bước chân bỗng nhiên từ cửa trấn phương hướng truyền tới. Tiếng bước chân nhanh chóng, loáng thoáng còn có một hai nói âm ỉ huyền nháo thanh từ bên trong truyền ra đến.

Về mặt tuy rằng như trước chưa biến, bước chân cũng không có dừng lại. Thế nhưng lúc này nếu như có người từ quan sát kỹ, liền sẽ phát hiện Không Phụng bước tiến biến chậm. Đại ra dung bên trong, loáng thoáng càng thêm ra một vết tức sát tâm ý.

Từ những kia huyền não động đến âm ỉ tiếng bên trong, Không Phụng thỉnh thoảng đều có thể nghe được tên của chính mình, còn có chính là liễu thông dương ba chữ này, rất hiển nhiên, đám người kia là hướng về phía chính mình đến.

Huyền nháo trong tiếng, hùng hùng hổ hổ không ngừng, có vẻ hơi hỗn loạn. Bất quá khi mọi người nhìn thấy trên đường Không Phụng cái kia một bộ thân ảnh đơn bạc thời gian, tình cảnh lạ kỳ yên tĩnh lại.

Người đến không ít, khoảng chừng có hai mươi, ba mươi người, hơn nữa hầu như đều là Khanh Nguyên trong thành tam đại thế lực cấp độ bá chủ bên trong võ giả. Trước đây mang đi Mộc Hân Nghiên Bạch Dược mấy người cũng thỉnh thoảng ở trong đó, bất quá Không Phụng cũng không nhìn thấy Mộc Hân Nghiên còn có bạch quân hào bóng người.

Bốn phía quỹ dị có chút yên tĩnh.

Ánh mắt của mọi người toàn bộ rơi vào về mặt đại ra Không Phụng trên người.

Lạnh lùng nghiêm nghị, chăm chọc, xem thường, coi thường. . . Trong ánh mắt mang theo các loại không hề che giấu chút nào tâm tình, để Không Phụng tâm cũng chậm chậm lạnh lẽo lên.

"Thằng con hoang, dĩ nhiên sái ám chiêu ám hại đệ đệ ta."

Yên tĩnh quái dị bầu không khí bị một đạo nổi giận thô lỗ tiếng cho đánh vỡ, Liễu Minh ánh mắt âm trầm nhìn chăm chăm Không Phụng, quạt hương bỏ giống như hai tay lẫn nhau ma sát, trên mặt tràn ngập thô bạo vẻ đồng thời, Liễu Minh ánh mắt cũng là hơi lấp loé.

Liễu thông dương bị Không Phụng một cái lòng bàn tay đánh hôn mê bất tỉnh, mãi đến tận hiện tại đều còn hôn mê bất tỉnh, liền thân là Linh Tịch Cảnh cường giả liễu nghiêm hiền đều bỏ tay toàn tập. Điều này làm cho Liễu Minh nổi giận đồng thời, cũng có chút hoảng sợ, thậm chí nếu không là liễu nghiêm hiền có việc, lúc này cũng khó nói đã xuất hiện ở Không Phụng trước mặt.

Không Phụng là bị chính mình tự tay phế bỏ, có thể nói liễu nghiêm hiền đã cùng cái này đã từng thiên tài võ giả kết làm sinh tử đại thù. Trước đây Không Phụng hèn phách phá nát, tu vi lại tận phế, chính một cái xác chết di động đáng về. Liễu nghiêm hiền tự nhiên mừng rỡ để hân như vậy ngờ ngợ ngắc ngắc quá xuống, bởi vì không cần hân ra tay, nói không chắc ngày nào đó Không Phụng liền vô thanh vô tức chết đi.

Nhưng mà bây giờ xuất hiện liễu thông dương lần này sự tình, nhất thời để liễu nghiêm hiền cảm thấy kinh ngạc đồng thời cũng cảnh giác lên. Bởi vậy, lúc này Liễu Minh đến, tuy rằng có thể liễu thông dương báo thù tâm thái ở, nhưng là vừa hà không phải là liễu nghiêm hiền cố ý hành động.

Phiền phức, tự nhiên là tốt nhất ở tại thực sự trở thành phiền phức trước xóa đi tốt.

Ở Liễu Minh lời nói tiếng vang lên trong nháy mắt, chừng mười cái đến từ Cổ Huyền Môn võ giả liền thân hình khẽ nhúc nhích, cố ý đem Không Phụng vây quanh ở mọi người trung gian. Còn lại địa linh tông cùng phủ thành chủ Bạch gia võ giả, thì lại đại thế là một bộ xem kịch vui đáng về.

Xưa nay đều là độc lai độc vãng Không Phụng ở Khanh Nguyên trong thành cũng không có cái gì thực giao võ giả, hơn nữa trước đây từng cái từ chối quá ba thế lực lớn mời chào, đã để ba thế lực lớn bên trong không ít võ giả bất mãn. Huống hồ vì một cái đã thành rác rưởi gia hỏa mà đắc tội Cổ Huyền Môn, này càng là một cái rất không sáng suốt quyết định.

"Bạch Dược ca, làm sao bây giờ?" Nhìn bị Cổ Huyền Môn vây vào giữa Không Phụng, cùng với Liễu Minh thân hình cao lớn trên tán mát ra một luồng thô bạo khí, bạch vi trong mắt phủ tuyết ra một chút lo lắng, trên mặt có chút không đành lòng. Liễu Minh là hạng người gì nàng rất rõ ràng, hơn nữa lúc này Không Phụng tu vi mất hết, đối mặt nổi giận bên trong Liễu Minh, kết cục không thể nghi ngờ là cực kỳ bi thảm. Bây giờ, có thể ngăn cản hay là cũng chỉ có bên cạnh Bạch Dược.

Nàng rất rõ ràng, nếu như Không Phụng xuất hiện chuyện gì, bây giờ thật vất vả mới trở lại phủ thành chủ Mộc Hân Nghiên không chắc sẽ làm xảy ra chuyện gì. Mà lao thẳng đến Mộc Hân Nghiên coi là độc chiếm bạch quân hào lại sẽ có gì loại phản ứng? Chuyện này quả thật là một cái to lớn ngòi nổ!

Bạch Dược lặng lẽ không nói, bất quá nhưu chặt hai hàng lông mày biểu hiện tâm tình của hân lúc này cũng không phải là rất tốt.

"Hân sẽ không chết." Bỗng nhiên, Bạch Dược tự nói.

Bất tử, này đã là Bạch Dược có khả năng cho Không Phụng tranh thủ đến kết quả tốt nhất, hơn nữa này hay là bởi vì Mộc Hân Nghiên quan hệ. Phủ thành chủ tuy rằng hung hăng, nhưng cũng không thể vì một cái bị phế Không Phụng giao tội Cổ Huyền Môn.

Hầu như ngay khi Bạch Dược cùng bạch vi trò chuyện thời điểm, để mọi người đem Không Phụng vây nốt Liễu Minh trong mắt bỗng nhiên hung mang bạo thêm, rốt cục không nhịn được động thủ rồi!

"Khà khà, lão từ ngày hôm nay liền muốn nhìn một chút, người là thật khờ, vẫn là giả ngu? !"

Liễu Minh trên mặt lộ ra cười tàn nhẫn, thân hình cao lớn hướng về Không Phương ép tới, quạt hương bồ giống như bàn tay lớn càng là hiện lòng bàn tay hình, phát sinh thê thảm tiếng xé gió, hướng về Không Phương đầu mạnh mẽ bắt chuyện mà đi.

Cùng mê muội với tử sắc liễu thông dương không giống, Liễu Minh thực lực cũng không kém, thậm chí ở Khanh Nguyên trong thành trẻ tuổi bên trong cũng coi như là hàng đầu. Thối Huyết Cảnh bảy tầng thực đủ sức để không ít người vì thế mà choáng váng.

Một chương này, Liễu Minh tuy nói vô dụng đem hết toàn lực, thế nhưng trong đó ẩn chứa mạnh mẽ khí lực cũng đủ để đem một tảng đá lớn cho miễn cưỡng đập nát. Nếu như rơi vào Không Phương trên đầu, e sợ trực tiếp chính là một cái xương vỡ người vong, máu tươi tại chỗ kết cục.

Vừa ra tay đã là như thế tàn nhẫn, có thể tưởng tượng được, lần này mang nợ mà đến Liễu Minh căn bản là không phải là muốn đơn thuần giáo huấn một thoáng Không Phương.

Đối mặt Liễu Minh tàn nhẫn một đòn, Không Phương nhưng vẫn là một bộ đại ra dáng dấp, tựa hồ căn bản cũng không có nhận ra được trước mắt nguy cơ sống còn. Đơn bạc thân thể cùng Liễu Minh thân thể khô ngô so với, càng hiện ra vô lực. Nhưng mà mọi người không nhìn thấy, ở Không Phương hơi rú xuống trong con người, một tia lạnh lùng nghiêm nghị hàn quang đang điên cuồng lấp loé!

"Tựa hồ từ vừa mới bắt đầu chính mình liền sai rồi." Một đạo nhân nhạt nhẽ non thanh từ Không Phương trong miệng bông bênh ra, cùng lúc đó, Không Phương cúi thấp xuống đầu cũng bỗng nhiên giờ lên, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo đâm thẳng Liễu Minh con mắt!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Phế bỏ

Từ lúc thần trí khôi phục sau khi, Không Phương vẫn liên tục cố gắng che giấu mình đã khôi phục sự thực. Mặc dù là lúc trước Liễu Thông Dương đến đây khiêu khích, nếu không là thực sự đến không thể nhìn được nửa mức độ, ngay lúc đó Không Phương cũng không có ý định ra tay, thậm chí ngay cả cuối cùng một cái tát kia phản kích, cũng căn bản là không phải Không Phương tự thân ý nghĩ, mà là bởi vì trong cơ thể trồng mất màu vàng óng bỗng nhiên mờ mà quỷ thần xui khiến bên dưới sự tình.

Vừa bắt đầu như vậy, lúc này đã nắm giữ không kém thực lực Không Phương vẫn là như vậy, thậm chí liền lúc trước, từ Hắc Âm Sơn Mạch trở về Phong Duyên trấn trên đường, Không Phương còn đang không ngừng khuyên nói mình muốn nhẫn, không có thể làm cho mình đang đột phá Linh Tịch Cảnh trước bị liễu cha con phát hiện mình đã khôi phục sự tình.

Thế nhưng Liễu Minh đến, bốn phía những kia đến từ Cổ Huyền Môn võ giả từng tiếng tiếng cười lạnh, còn có Liễu Minh không chậm trễ chút nào đột dưới nặng tay, muốn đem chính mình đánh giết tại chỗ. Điều này không khỏi làm Không Phương cảm giác mình trước ý nghĩ là có buồn cười dường nào.

Chính mình vì phạm bản tâm, vẫn nhẫn nại, mà người khác căn bản là không cho người cơ hội này!

"Ha ha, ha ha ha ha. . ." Không Phương nở nụ cười, tiếng cười lạnh lẽo, lạnh lùng nghiêm nghị trong tiếng cười mang theo một vệt lạnh lẽo sát cơ.

Võ giả, một lời không hợp máu tươi tại chỗ cũng là cực kỳ bình thường sự tình. Võ đạo một đường, chú ý chính là ý nghĩ hiểu rõ. Mọi cách nhẫn nại, chuyện này căn bản là không phải một cái võ giả tác phong, cùng võ đạo nghiêm trọng tương bác. Cứ thế mãi xuống, Không Phương mặc dù là thiên tư thông minh, lại có huyền diệu cấp công pháp phụ trợ, võ đạo một đường khả năng đều sẽ ngưng trệ không trước.

Những thứ này đều là Không Phương chưa từng dự liệu được, mà bây giờ, ở Liễu Minh cùng với Cổ Huyền Môn mạnh mẽ chèn ép xuống, không thể nhìn được nữa Không Phương rốt cục bạo phát.

Loại này bạo phát, đối với Không Phương tới nói làm sao không phải là một loại hiểu ra!

"Chết đi cho ta!" Lạnh lẽo tiếng cười dừng, Không Phương trong mắt hàn ý không giảm chút nào. So với Liễu Minh nhỏ hơn một vòng bàn tay bỗng nhiên vung ra, không chút nào yếu thế cùng Liễu Minh bàn tay đầu mà đi.

Do đại ra chột bực phát ra một trận cười lớn, về sau lại là không chậm trễ chút nào ra tay, Không Phương một loạt phản ứng mãnh liệt, khiến cho tất cả mọi người tại chỗ cũng không nhìn được sững sờ một chút. Mặc dù là Liễu Minh cũng là không có ngoại lệ, hướng về Không Phương đầu vung tới quạt hương bồ giống như bàn tay lớn đột ngột ngưng trệ ở giữa không trung.

Bất quá dù sao cũng là Thối Huyết Cảnh tăng bảy mạnh mẽ võ giả, lại có Không Phương sát khí kích thích, Liễu Minh sau một khắc liền run rẩy phản ứng lại.

Híp mắt lại, Liễu Minh nhìn chòng chọc vào trước người này bóng người, trên mặt nanh sắc càng nồng nặc: "Thằng con hoang, người quả nhiên khôi phục, lại vẫn lại tu luyện từ đầu đến Thối Huyết Cảnh tăng năm."

Không Phương nổi giận ra tay, tự nhiên không có ẩn giấu ý tứ, bởi vậy Liễu Minh có thể rất rõ ràng cảm nhận được đến lúc này Không Phương tu vi chân chính.

Trong mắt ánh sáng lấp lánh, cảm nhận được Không Phương tu vi chân chính, Liễu Minh trong lòng kỳ thực là rất khiếp sợ, trong khiếp sợ còn chen lẫn một tia liên chính hân đều không muốn thừa nhận kinh hoàng.

Không Phương thiên tư, Khanh Nguyên trong thành võ giả không người không biết, mười lăm tuổi liền có thể đạt đến võ giả tầm thường cả đời đều khó mà chạm đến Thối Huyết Cảnh đỉnh cao, hơn nữa còn hướng về Linh Tịch Cảnh khởi xướng xung kích. Loại này võ đạo thiên tư, là hân Liễu Minh cả đời đều chỉ có thể ngược nhìn.

Chỉ là Không Phương xung kích thất bại, khiến cho tu vi mất hết, lúc này mới làm cho Liễu Minh có làm nhục Không Phương cơ hội. Bất quá bây giờ Không Phương khôi phục thần trí, thậm chí liền vài ngày như vậy, đã âm thầm lại tu luyện từ đầu đến Thối Huyết Cảnh tăng năm mức độ. Có thể tưởng tượng, không được bao lâu thời gian, Không Phương tất nhiên có thể lần nữa khôi phục đến Thối Huyết Cảnh cửu trùng thiên mức độ. Đến thời điểm động thủ nữa, e sợ xui xẻo chính là Liễu Minh chính hân.

Hơn nữa trọng yếu hơn chính là, nếu không là Liễu Thông Dương sự tình, bọn họ đến nay đều sẽ không biết Không Phương đã khôi phục sự tình. Phần này ẩn nhẫn, càng làm cho Liễu Minh cảm thấy bất an. Bây giờ vừa nhưng đã triệt để đắc tội rồi Không Phương, giữ lại như thế một cái tiềm lực vô hạn kẻ địch lại sẽ ẩn nhẫn kẻ địch ở, Liễu Minh ngẫm lại thì có chút sợ hãi.

"Tuyệt đối không thể lưu!" Một nhớ tới này, Liễu Minh trong mắt bạo ngược tâm ý càng nặng, nguyên bản ngưng trệ ở giữa không trung bàn tay lớn cũng càng là âm thầm nhiều hơn mấy phần lực đạo. Hầu như sử dụng toàn thân khí lực cuồng bạo một đòn mang theo gào thét tiếng xé gió, liền như thế hướng về Không Phương mạnh mẽ bắt chuyện mà đi.

Nhìn đưa tay đánh tới một chương, Liễu Minh trên mặt hiện ra cười gằn, trong mắt tàn nhẫn và không giảm chút nào. Nếu như Không Phương vẫn có Thối Huyết Cảnh cửu trùng thiên đỉnh cao thực lực, một chương này hân Liễu Minh tự nhiên thừa không chịu được. Thế nhưng hiện tại Không Phương chỉ là một cái Thối Huyết Cảnh tăng năm võ giả.

Chỉ có Thối Huyết Cảnh tăng năm!

"Chết đi cho ta!" Liễu Minh chợt quát lên, quạt hương bồ giống như bàn tay lớn bên trong có một vết nhàn nhạt hồng mang lấp lánh. Đây là Liễu Minh trong cơ thể khí huyết lực lượng vận chuyển tới cực hạn biểu hiện. Hân hầu như có thể nhìn thấy sau một khắc, Không Phương bàn tay tận nát tan, chính mình một chương này mang theo hân vỡ vụn xương tay đem toàn bộ đầu đầu đập nát, hồng bạch đồ vật tứ tán cảnh tượng.

Liếm môi một cái, Liễu Minh trên mặt lập loè tàn nhẫn cùng với một vết biến thái liền nụ cười. Dem một cái nguyên bản cao cao tại thượng thiên tài võ giả chém giết, đây đối với Liễu Minh tới nói không thể nghi ngờ là một cái cực kỳ chuyện thú vị.

"Đáng chết!"

Cách đó không xa, Bạch Dược cùng Bạch Vi trên mặt đều tràn đầy kinh sợ. Kinh sợ bên trong, Bạch Dược càng là tức giận tăng tăng.

Nguyên bản trong ý nghĩ của hân, Liễu Minh mặc dù sẽ mạnh mẽ làm nhục Không Phương, thậm chí không bài trừ hạ sát thủ khả năng. Nhưng ít ra cũng sẽ không vừa bắt đầu liền trực tiếp đánh giết. Bởi vậy, Bạch Dược cần thiết làm, chính là ở Liễu Minh các loại (chờ) người phát tiết xong sau khi, đem Không Phương tính mạng bảo vệ đến liền có thể. Vậy cũng là là đối với bạch quân bạo cùng với Mộc Hân Nghiễn một câu trả lời. Mà bây giờ, hiển nhiên hân muốn những tay cũng đã không kịp.

Chỉ là liền ở một khắc tiếp theo, một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương nhưng là vang vọng toàn bộ Phong Duyên trấn!

"Tay của ta, a. . . Tay của ta!"

Liễu Minh nâng hầu như đã biến thành hình méo mó cánh tay phải kêu thảm thiết.

Không lồ trên bàn tay máu thịt be bét, có địa phương thậm chí có thể nhìn thấy um tùm bạch cốt, kinh khủng hơn chính là, có như thế một hai căn vỡ vụn bạch cốt thậm chí đâm mở ra huyết nhục, triệt để bại lộ ở trong không khí. Đau đớn kịch liệt hầu như để Liễu Minh thân thể cũng không nhận được co giật lên.

Kinh biến nhanh như vậy, thậm chí để bên cạnh tất cả mọi người không có thời gian phản ứng lại.

Bất quá lúc này nhìn nằm trên đất kêu thảm thiết Liễu Minh, còn có một bên nhẹ nhàng vẫy vẫy tay, không có một chút nào thương thế, dường như chỉ là làm một cái cực kỳ tầm thường sự tình Không Phương, tất cả mọi người cũng không nhận được hít vào một ngụm khí lạnh.

Liễu Minh không phải là Liễu Thông Dương cái kia tên rác rưởi. Tuy rằng tính cách âm lãnh bạo ngược, thế nhưng Liễu Minh này Thối Huyết Cảnh tăng

bảy tu vi, nhưng là hần chân thật chính mình tu luyện được. Thêm vào một thân về quyết tâm, mặc dù là ở Khanh Nguyên trong thành một ít Thối Huyết Cảnh tăng bảy võ giả bên trong. Liễu Minh thực lực đều ở võ vào cực kỳ trước mặt. Mà mặc dù là như vậy, dĩ nhiên cũng không ngăn nổi Không Phương một chương!

Chuyện này căn bản là không thể là Thối Huyết Cảnh tăng năm tu vi.

Hắn khẳng định là đã đem thực lực hoàn toàn khôi phục, lúc này đề lộ ra đến Thối Huyết Cảnh tăng năm tu vi, vốn là một cái giả tạo!

Trong lúc nhất thời, trong lòng mọi người dồn dập lóe qua một cái ý niệm như vậy.

Một cái Thối Huyết Cảnh tăng năm võ giả một cái tát đem một cái Thối Huyết Cảnh tăng bảy võ giả đánh phế bỏ, này có thể sao?

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Cảm tạ người, vì lẽ đó giết người

Hút vào khí lạnh thanh không ngừng, ngoại trừ nằm trên đất thân thể co giật Liễu Minh thỉnh thoảng phát sinh một hai thanh khiến lòng run sợ thể thâm tê tiếng la. Bốn phía đứng là không có tiếng nói của hắn, chỉ còn dư lại từng đạo từng đạo kinh hải ánh mắt.

Nguyên bản đem Không Phương vây nhốt chừng mười cái Cổ Huyền Môn võ giả, lúc này cũng không nhìn được hai mặt nhìn nhau lên. Cổ Huyền Môn mặc dù là Khanh Nguyên trong thành tam đại bá chủ cấp thế lực một trong. Thế nhưng Thối Huyết Cảnh tăng bảy thực lực ở Cổ Huyền Môn bên trong cũng đã là khá là nhân vật mạnh mẽ. Lúc này này chừng mười cá nhân bên trong, ngoại trừ ngã trên mặt đất kêu thảm thiết Liễu Minh ở ngoài, cũng chỉ có một người miễn cưỡng đạt đến Thối Huyết Cảnh tăng bảy đáng về, còn lại người đại thể đều là tăng sáu tả hữu.

Hiển nhiên mọi người bên trong cường đại nhất Liễu Minh đều rơi vào một cái như vậy kết quả bi thảm, còn lại Cổ Huyền Môn võ giả căn bản cũng không có cùng Không Phương tranh đấu tâm tình.

Thân thể ở khẽ run bên trong không ngừng lui về phía sau, một đám Cổ Huyền Môn võ giả lúc này hận không thể lập tức rời đi nơi này. Bất quá đẹp đẽ đang ngẫm nghĩ chính mình dù sao cũng là Cổ Huyền Môn bên trong người, hơn nữa môn chủ liễu nghiêm hiền cang là Linh Tịch Cảnh cường giả, nguyên bản bị Không Phương uy hiếp trong mắt một số người bắt đầu ánh sáng lóe lên đến, tuy nói không có ngu xuẩn đến nói khiêu khích, nhưng cũng rất rõ ràng không có như trước như vậy sợ hãi.

Thế nhưng hiển nhiên, Không Phương tạm thời không có thời gian đi để ý tới những người này.

Bước chân không lớn, Không Phương mang theo cả người lạnh như băng hàn khí tức, liền như thế từng bước một hướng về nằm trên đất kêu thảm thiết không ngừng Liễu Minh đi đến. Mà Liễu Minh, khuôn mặt bị vẻ sợ hãi tràn ngập bên trong, thân hình chiến chiến không ngừng về phía sau di chuyển. Trên mặt đất xuất hiện một cái rất rõ ràng vết máu.

Bị Không Phương một đòn trọng thương Liễu Minh di chuyển cũng không nhanh, thậm chí so với người bình thường bước đi đều chậm hơn rất nhiều, thế nhưng Không Phương bước chân nhưng cũng quý dị cũng không nhanh, liền như thế một bước nhỏ, một bước nhỏ hướng về Liễu Minh tới gần, mang theo dày đặc áp lực. Trong này ngọt ngọt, quả thực có thể đem một người bức phong!

"Người biết không, ta hẳn là khỏe mạnh cảm tạ người."

Lạnh lùng nhìn dưới thân gian nan di chuyển thân thể Liễu Minh, Không Phương bỗng nhiên lạnh lẽo mở miệng nói.

Lời nói này thanh vừa vang lên, Liễu Minh nguyên bản liền run rẩy thân thể càng là kịch liệt run lên, trong mắt lộ ra một vết mảnh liệt vẻ sợ hãi. Ở trong lòng hắn, Không Phương câu nói này, không thể nghi ngờ là mang theo trào phúng, thậm chí ở bốn phía trong mắt mọi người cũng là như thế.

Chỉ là bọn hắn không biết, Không Phương căn bản cũng không có trào phúng ý tứ, hắn đúng là muốn cảm tạ Liễu Minh, cảm tạ Liễu Minh tận hết sức lực áp bức, mới làm cho Không Phương triệt để bạo phát, đồng thời Minh Tâm thấy tính cách, từ đường rẽ trên đảo ngược, một lần nữa đi tới đường ngay trên.

Sắc mặt băng hàn, ánh mắt lạnh lùng nhìn Liễu Minh, Không Phương trong mắt sát ý càng ngày càng dày đặc. Hắn cũng không phải chưa từng giết người, hơn nữa Hắc Âm Sơn Mạch bên trong tu luyện mấy ngày nay, chết ở Không Phương trong tay dã thú cũng không phải số ít. Bởi vậy, lúc này Không Phương sát ý giương ra, đúng là lệnh không khí bốn phía đều tựa hồ lạnh lẽo mấy phần.

Thấu xương sát ý kích thích Liễu Minh tựa hồ hồi quang phản chiếu giống như vậy, lập tức từ trên mặt đất vờ lên, bị Không Phụng một chương sụp đổ rồi đan điền thân thể ở lão đảo bên trong muốn hướng về cách đó không xa người chồng chạy vừa đi.

Hắn lúc này tu vi mất hết, trong lòng tuy rằng bị sợ hãi kinh hoàng tràn ngập, thế nhưng đầu óc còn cũng không không có ngốc đi. Liễu Minh rất rõ ràng, Không Phụng đã đối với mình chân chính nổi lên sát tâm, muốn thoát được một mạng, chỉ có dựa vào mọi người sức mạnh mới được. Chỉ cần mình trốn đến đám người bên trong, mặc cho Không Phụng lại hung hoành, cũng tuyệt nhiên không thể đem chính mình chém giết. Dù sao hắn là Cổ Huyền Môn môn chủ cháu trai!

Tuy rằng đan điền nát, một thân tu vi toàn bộ trôi theo dòng nước, thế nhưng Liễu Minh rất rõ ràng, chỉ cần sống sót, dựa vào thúc thúc liễu nghiêm hiền thủ đoạn, không hẳn liền không thể thay mình đem phá nát đan điền chữa trị. Hơn nữa, đến thời điểm..

Trong mắt lập loè mãnh liệt oán độc, Liễu Minh lão đảo bóng người ở lão đảo bên trong mắt thấy liền muốn đi vào Cổ Huyền Môn mọi người bên trong. Nhưng mà đứng vào lúc này hậu, Không Phụng bỗng nhiên động.

Vẫn là như vậy thường thường không có gì lạ hướng về Liễu Minh bước ra một bước, nhưng mà bước đi này bước ra, Không Phụng bóng người nhưng là đột nhiên biến mất ở tại chỗ, trực tiếp xuất hiện ở Liễu Minh phía sau. Đưa tay, Không Phụng liền như thế lãnh đạm hướng về Liễu Minh cổ chop tới. Thon dài bàn tay trắng nõn bên trong nhảy lên điểm điểm ánh sáng, một vết khí tức kinh khủng từ Không Phụng trong tay tràn ngập ra, khí tức lạnh như băng lạnh Liễu Minh thân thể không khỏi run rẩy run lên, suýt chút nữa tê liệt trên mặt đất, trong mắt càng là lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Hắn không nghi ngờ chút nào, lần này nếu như rơi vào trên người mình, chính mình này cái cổ không thể so với đã xương trắng on on bàn tay tốt hơn chỗ nào.

"Tiền vương, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng." Ngay vào lúc này, khoảng cách Liễu Minh cách đó không xa một cái trung niên vô gia về mặt ở hơi giãy dụa sau khi, bỗng nhiên lác mình mà ra, che ở Liễu Minh trước người.

Trung niên này vô gia chính là Cổ Huyền Môn bên trong ngoại trừ Liễu Minh ở ngoài duy nhất một cái đạt đến Thối Huyết Cảnh tầng bảy người.

Người đàn ông trung niên lác mình mà ra, kỳ thực cũng là từng làm rất lo xa lý xoắn xuýt, thế nhưng hắn biết, Liễu Minh dù sao cũng là liễu nghiêm hiền cháu ruột, không có nhi tử liễu nghiêm hiền đối với mình hai người này cháu trai vẫn là cực kỳ tốt. Nếu như lệnh liễu nghiêm hiền biết Liễu Minh chết ở chỗ này, mà chính mình căn bản cũng không có ra tay, e sợ kết cục của hắn cũng sẽ không tốt hơn chỗ nào. Hướng hồ nói thế nào bọn họ đều là Cổ Huyền Môn người, có liễu nghiêm hiền vị này Linh Tịch Cảnh cường giả chỗ dựa, Không Phụng cũng phải cho chút mặt mũi đi, hơn nữa Liễu Minh đã bị phế, Không Phụng nên ra khí cũng đã ra.

Sự tình hắn là cứ định như vậy đi?

Nhìn Không Phụng đứng ở giữa không trung bàn tay, người đàn ông trung niên nhẹ nhàng hô thở ra một hơi, trong lòng nghĩ như vậy đến.

Trước đây tuy rằng cảm giác Không Phụng mạnh mẽ, thế nhưng khi thật sự đối mặt Không Phụng thời điểm, người đàn ông trung niên mới có thể cảm giác được một luồng hầu như cường đại đến khó có thể chống đỡ áp lực. Cái cảm giác này, để người đàn ông trung niên nhớ lại hắn một lần duy nhất đối mặt một con Hắc Âm Sơn Mạch bên trong yêu thú thời điểm loại kia cảm giác vô lực. Nếu như có lựa chọn, hắn căn bản là không muốn đối mặt loại này nhân vật khủng bố.

Liên ở người đàn ông trung niên về mặt hơi hơi thả lỏng, cho rằng sự tình có thể quá khứ thời điểm, Không Phụng đứng ở giữa không trung tay lần thứ hai động. Cùng lúc đó, một đạo lời lạnh như băng thanh từ Không Phụng trong miệng truyền ra: "Hiện tại còn không đến phiên các ngươi. Cút!"

Năm ngón tay mở lớn, một luồng thuộc về Băng Thiên Chương kinh khí cường đại từ trong lòng bàn tay phụt lên mà ra, lập tức liền đem này che ở Liễu Minh trước người người đàn ông trung niên đánh bay đi, đồng thời đem thân thể lão đảo còn muốn nỗ lực chạy trốn Liễu Minh chấn động ngã xuống đất.

"Cảm tạ người, vì lẽ đó giết người."

Một chương hướng về Liễu Minh ngực ầm ầm giẫm lạc, đây là Liễu Minh có khả năng nghe được câu nói sau cùng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Trốn

Yên tĩnh.

Một bãi ân máu đỏ tươi từ Khổng Phuong dưới chân đã không có một chút nào khí tức Liễu Minh trên người chậm rãi chảy ra, dày đặc mùi máu tanh dần dần hướng về bốn phía tung bay ra.

Chân Vũ Đại Lục tuy rằng vũ phong thịnh hành, thế nhưng ở đây cũng phần lớn là một ít thanh niên võ giả, hơn nữa là ba thế lực lớn người, ở Khanh Nguyên trong thành nhất quán làm mưa làm gió, giết qua đã thú tuy rằng không ít, nhưng trong đó chân chính từng giết người cũng không nhiều. Bởi vậy, lúc này thấy đến máu tanh như thế một màn, rất nhiều người ngược lại là sắc mặt trắng bệch, thân thể chiến chiến run lên, đặc biệt là chừng mười cái Cổ Huyền Môn võ giả càng không thể tả, chỉ kém xoay người chạy trốn.

Sắc mặt hồ hững, bàn chân từ Liễu Minh đã bị đập nát xương ngực trên dõn đi, Khổng Phuong ánh mắt lạnh như băng hướng về bốn phía hơi quét qua, sau đó đứng ở chừng mười cái Cổ Huyền Môn võ giả trên người.

Trong mắt, một vết tinh hào quang màu đỏ cấp tốc phóng to, Khổng Phuong khóe miệng cầu lên một vết tà ý nụ cười, thăm thẳm lời nói thanh từ trong miệng bỗng bành mà ra: "Các người cũng bồi tiếp hân cùng đi chứ."

Một luồng bạo ngược khí tức từ Khổng Phuong trong cơ thể lan ra, cùng lúc đó, Khổng Phuong bóng người bỗng nhiên động.

Lạnh lạnh tiếng gãy xương truyền đến, khoảng cách Khổng Phuong khoảng cách người gần nhất Cổ Huyền Môn võ giả bỗng nhiên trên mặt mang theo sợ hãi bị một luồng âm âm đại lực mạnh mẽ nện ở ngực, thân thể nhất thời bay ngược ra, không rõ sống chết.

"Cái kẻ tiếp."

Khổng Phuong bóng người lóe lên một cái rồi biến mất, âm thanh khác nào u mị bình thường thăm thẳm bỗng bành ra. Có tám bộ căn nguyệt loại này huyền cấp thân pháp ở, tuy nói lúc này Khổng Phuong liên tiếp thành đều không có đạt đến, thế nhưng tốc độ kia, đã lệnh Khanh Nguyên thành những này Thối Huyết Cảnh võ giả hít thở.

Oành oành tiếng không ngừng, vền vền quá ba, bốn tức đáng vẻ, Cổ Huyền Môn chừng mười cái võ giả cũng đã liểng xiểng nằm ở trên mặt đất, trong đó bao quát cái kia đã đạt đến Thối Huyết Cảnh tầng bảy người đàn ông trung niên. Mà đã như thế, Khổng Phuong trong mắt màu đỏ tươi về cũng không có một chút nào giảm thiểu, thậm chí ngược lại là có một loại càng lúc càng kịch liệt cảm giác. Tinh hai con mắt màu đỏ ở hơi quét qua nằm trên đất khí tức đã cực kỳ yếu ớt mấy cái Cổ Huyền Môn võ giả sau khi, liền hướng về bốn phía Địa Linh Tông cùng Thành Chủ Phủ các võ giả nhìn tới.

Thấy cảnh này, mặc dù là Địa Linh Tông cùng Thành Chủ Phủ một số võ giả cũng không khỏi hơi biến sắc mặt.

"Hơi thờ của hân có chút quái lạ, cần trọng một chút." Bạch Dược nhú nhú mày, nói rằng.

Lúc này Khổng Phuong biểu hiện ra thực lực đã không chút nào dưới với một cái Thối Huyết Cảnh cửu trùng thiên võ giả, là giữa trường nhân vật mạnh nhất. Nhưng dù vậy, Khổng Phuong dù sao chỉ có một người, mà ngoại trừ Cổ Huyền Môn những này đã nằm trên đất không rõ sống chết võ giả ở ngoài, còn lại hai nhà gộp lại cũng còn có gần hai mươi người. Về số lượng ưu thế cự lớn, khiến cho Bạch Dược các loại (chờ) người cũng không lớn bao nhiêu sợ hãi, chỉ là cảm thụ Khổng Phuong trong cơ thể toả ra bạo ngược khí, thoáng có vẻ hơi bất an.

Kỳ thực liền ngay cả bọn họ cũng không biết, lúc này Khổng Phuong thân thể xác thực xuất hiện một chút không tốt tình hình.

Tên kia đúng là thân đồ liệt Hóa Thần Cảnh võ giả hồn phách tuy rằng bị Khổng Phuong trong cơ thể tròng mắt màu vàng óng cho triệt để nuốt chửng, hơn nữa Khổng Phuong còn nhân họa đắc phúc được thân đồ liệt ký ức. Nhưng cũng hay là cũng là bởi vì nguyên nhân này, khi (làm) Khổng Phuong một đòn đem Liễu Minh trọng thương sau khi, trong lòng dĩ nhiên không ngừng được dựng lên một luồng bạo ngược sát ý.

Thân là Hóa Thần Cảnh cường giả, đồng thời tự tay đem chính mình tông môn cho tàn sát một không thân đồ liệt một thân bạo ngược khí sẽ mãnh liệt bức nào? Khổng Phuong không biết, thế nhưng rất hiển nhiên, lúc này Khổng Phuong đã rất được này bạo ngược khí ảnh hưởng.

Hiện ra tinh con mắt màu đỏ hướng về Bạch Dược các loại (chờ) người quét qua sau khi, ở mọi người như gặp đại địch tình huống dưới, Khổng Phuong khóe miệng toát ra một tia khát máu cười, cơ thể hơi loáng một cái liền muốn hướng về mọi người lao đi.

Nhưng mà đúng vào lúc này hậu, Khổng Phuong trong óc, cái kia đóng chặt tròng mắt màu vàng óng nhẹ nhàng chấn động một chút.

Lay động thân thể bỗng nhiên run lên, Khổng Phuong nguyên vốn sẽ phải hướng về mọi người bước đi bước chân chỉ một thoáng ngưng trệ ở giữa không trung, sau đó. . .

Trong mắt tinh hào quang màu đỏ cấp tốc nhạt đi, một tia thanh minh về lần thứ hai nổi lên.

Ánh mắt nhìn quét một chút bốn phía, nhìn tứ nam tùm ba nằm trên đất thổ huyết Cổ Huyền Môn võ giả, còn có một bên như gặp đại địch mọi người, Khổng Phuong hồi tưởng chính mình trước trạng thái, không nhận được trong lòng căm ghét.

Trước đây cái kia đột như lên bạo ngược tâm ý không có một chút nào dấu hiệu, mà tại này cổ bạo ngược dưới ảnh hưởng, chính mình dĩ nhiên như là biến thành người khác giống như vậy, rơi vào một loại cực kỳ điên cuồng thích giết chóc bên trong. Nếu không là cuối cùng trong óc cái kia tròng mắt màu vàng óng rung động, lúc này tự mình nói bất định còn ở rơi vào thích giết chóc bên trong. Tình huống như thế, đối với một cái võ giả tới nói là cực kỳ nguy hiểm, thậm chí nếu như ý chí không kiên định, ở cái kia mạnh mẽ thích giết chóc tâm ý dưới, Khổng Phuong chính là trầm luân làm một cái chỉ biết là giết chóc cơ khí, này cùng chết rồi có cái gì khác nhau chứ.

Một nhớ tới này, Khổng Phuong sau lưng nhất thời mồ hôi lạnh không thôi.

"Lẽ nào đây chính là thu được người khác ký ức ảnh hưởng trái chiều?" Khổng Phuong âm thầm tự nói.

Bất quá dưới mắt hiển nhiên không phải suy nghĩ những này thời điểm, nhìn bốn phía mọi người, Khổng Phuong lắc lắc đầu, biết muốn che giấu mình đã khôi phục sự tỉnh đã là không thể. Đã như vậy, hắn nhất định phải muốn trong khoảng thời gian ngắn rời đi nơi này, rời đi Khanh Nguyên thành phụ cận vùng này.

Nhìn lướt qua bốn phía võ giả, Khổng Phuong chuyển bước, liền muốn hướng về Phong Duyên cửa trấn lao đi.

"Thực lực của hắn dĩ nhiên hoàn toàn khôi phục." Bạch Vi nhìn Khổng Phuong rời đi bóng người, có chút khó mà tin nổi nói.

Khổng Phuong xung kích Linh Tịch Cảnh thất bại, linh hồn phá nát, tu vi mất hết, này ở Khanh Nguyên trong thành là mọi người đều biết sự tình. Nhưng mà liền như thế mấy ngày bên trong, Khổng Phuong dĩ nhiên hoàn toàn khôi phục. Này không thể không nói là một cái kỳ tích.

Bạch Dược không có mở miệng, chỉ là nhìn Khổng Phuong bóng lưng trầm tư không nói.

Xem Khổng Phuong tình huống, hiển nhiên hắn khôi phục tu vi đã không phải một hai ngày. Thế nhưng nếu khôi phục tu vi, thì tại sao muốn cố ý ẩn giấu hạ xuống, thậm chí trong ngày thường còn muốn trang làm ra một bộ đại ra dáng vẻ. Hơn nữa còn có Cổ Huyền Môn. . .

Ánh mắt liếc mắt nhìn nằm trên đất Cổ Huyền Môn mọi người, cùng với cái kia đã chết đi Liễu Minh, Bạch Dược trong mắt nghi ngờ càng thêm nồng nặc.

"Chúng ta trở lại." Bạch Dược mở miệng.

Hắn phải đi về đem tin tức này nói cho bạch quân hào.

Nhưng mà đúng vào lúc này hậu, Phong Duyên cửa trấn, đột nhiên vang lên một đạo quát âm thanh!

"Thằng nhãi ranh, dám!"

Một người mặc màu xanh lam cẩm bào người đàn ông trung niên ánh mắt âm trầm nhìn từ Phong Duyên trong trấn lắc mình mà ra Khổng Phuong. Một luồng cùng Thối Huyết Cảnh võ giả tuyệt nhiên không giống mạnh mẽ khí tức từ người đàn ông trung niên trong cơ thể lan ra, khiến cho Khổng Phuong hư neo mắt lại.

"Liễu Nghiêm Hiền."

Khổng Phuong lạnh lùng nói.

Này ánh mắt âm trầm người đàn ông trung niên thỉnh thoảng chính là đạt đến Linh Tịch Cảnh Liễu Nghiêm Hiền. Liễu Nghiêm Hiền đột nhiên xuất hiện, để Khổng Phuong nghe thấy được một vết khí tức nguy hiểm.

Hắn tuy rằng có không thấp hơn Thối Huyết Cảnh đỉnh cao thực lực, hơn nữa còn có thần bí ngân ti lá vương bài này. Thế nhưng đã từng xung kích quá Linh Tịch Cảnh Khổng Phuong càng thêm rõ ràng, Linh Tịch Cảnh cùng Thối Huyết Cảnh sự chênh lệch đến cùng lớn bao nhiêu!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Lại vào Hắc Âm Sơn Mạch

Không chút nghỉ ngơi, Khổng Phuong thân hình hơi động liền hướng về Phong Duyên trong trấn lao đi. Lúc này này Phong Duyên cửa trấn đã bị Liễu Nghiêm Hiền ngăn chặn, hắn tự nhiên không có sự lựa chọn của nó. Tuy rằng không biết Liễu Nghiêm Hiền vì sao lại đột nhiên tới đây Phong Duyên trấn, thế nhưng hiển nhiên, lúc này cũng không phải quan tâm những này thời điểm. Vừa nhưng đã không để ý mặt mũi, không mới biết, này Liễu Nghiêm Hiền tuyệt nhiên không thể buông tha chính mình.

"Còn muốn chạy?"

Liễu Nghiêm Hiền ánh mắt âm trầm, bước chân không lớn, thế nhưng một bước bước ra liền vượt qua mấy trượng khoảng cách, dĩ nhiên không chút nào

so với tu luyện tám bộ căn nguyệt Không Phương chậm

"Hà?"

Không Phương thoát khỏi không được Liễu Nghiêm Hiền cố nhiên hoảng sợ, thế nhưng Liễu Nghiêm Hiền ở cảm nhận được Không Phương siêu tuyệt tốc độ sau khi, làm sao thường không có chấn động. Một cái vền vền là Thối Huyết Cảnh võ giả, dĩ nhiên nắm giữ bực này cấp tốc.

"Thân pháp loại võ kỹ, hơn nữa hẳn là nhân cấp, thậm chí là huyền cấp thân pháp!" Liễu Nghiêm Hiền trong mắt chợt lóe sáng, trong lòng âm thầm tự nói, trên mặt rõ ràng thêm ra một vết tham dục.

Nhân cấp chiến kỹ ở Khanh Nguyên trong thành cũng đã cực kỳ quý giá, mặc dù là Cổ Huyền Môn bên trong đều không có một môn nhân cấp thân pháp, hơn nữa thân pháp này hay là còn cũng không chỉ là nhân cấp.

"Phá nát linh hồn chữa trị, tu vi một lần nữa trở lại tầng năm mức độ, hơn nữa một thân thực lực dĩ nhiên so với trước kia còn cường đại hơn mấy phần, hơn nữa này nghi đúng là huyền cấp thân pháp. . ." Liễu Nghiêm Hiền tự lẩm bầm, trong mắt sát ý rõ ràng càng thêm nồng nặc: "Kỳ ngộ sao?"

Tất cả những thứ này, ở trong mắt Liễu Nghiêm Hiền cũng chỉ có kỳ ngộ mới có thể giải thích.

Bất quá một cái nguyên bản có thể xung kích Linh Tịch Cảnh thành công thiên tài võ giả, lúc này lại có bực này kỳ ngộ, nếu như kế tục sống tiếp, thực sự là để Liễu Nghiêm Hiền ăn ngủ không yên. Hôm nay không đem giải quyết, e sợ tương lai xui xẻo chính là mình.

"Chết đi cho ta!"

Liễu Nghiêm Hiền quát to một tiếng, năm ngón tay thành trào trạng dò ra.

Hồ. . .

Bốn phía phong bỗng nhiên cấp tốc phun trào lên, từng đạo từng đạo tất phong nghịch lưu bình thường bỗng nhiên hướng về Liễu Nghiêm Hiền tuôn tới, mà cách đó không xa, nguyên bản chính đang bay lượn bên trong Không Phương, cũng nhất thời chịu đến ảnh hưởng. Ở tất phong nghịch lưu bên trong, Không Phương thân thể gần giống như ở một đôi bàn tay lớn vô hình điều khiển dưới, lại muốn hướng về Liễu Nghiêm Hiền bay ngược mà đi.

Trên mặt đất dùng sức đập xuống, Không Phương trong cơ thể tinh lực điên cuồng phun trào, rốt cục ngừng lại rút lui bóng người. Bất quá ngay khi này làm lở chốc lát, Liễu Nghiêm Hiền bóng người nhưng là đã đi tới trước mặt.

"Năm xuống đi "

Liễu Nghiêm Hiền tay áo bào giương ra, chỉ tay hướng về Không Phương đan điền vị trí điểm đi.

Lần này nếu như đánh trúng, e sợ Không Phương toàn bộ đan điền đều sẽ nổ bẻ ra đến, tu vi lần thứ hai tận phế.

Chỉ chưa đến, một luồng mãnh liệt kinh khí liền kích thích Không Phương đan điền vị trí mơ hồ cảm giác thấy hơi đậm nhói. Con người co rút lại, đối với Linh Tịch Cảnh Liễu Nghiêm Hiền, chỉ có Thối Huyết Cảnh năm tầng tu vi Không Phương vẫn còn có chút không đáng chú ý. Hơn nữa tám bộ căn nguyệt cũng không thể bỏ qua Liễu Nghiêm Hiền, càng làm cho Không Phương cảm giác trong lòng không ổn.

Không thể bị Liễu Nghiêm Hiền dây dưa xuống!

Thời khắc nguy hiểm, Không Phương trong lòng ngược lại là một mảnh trong suốt. Lấy chính mình Thối Huyết Cảnh năm tầng tu vi, nếu như cùng Linh Tịch Cảnh Liễu Nghiêm Hiền triển cùng nhau, e sợ không bao lâu nữa liền thật không có sức phản kháng.

Như vậy nghĩ, Không Phương trên tay cũng không có dừng lại.

Trong cơ thể tinh lực điên cuồng phun trào, từng luồng từng luồng tinh lực lực lượng toàn bộ tràn vào tay phải, cảm thụ trong tay phải truyền đến một vết trướng cảm giác đau, Không Phương khóe mắt vì khiêu, không chút do dự hướng về Liễu Nghiêm Hiền điểm tới chỉ tay vỗ tới.

Băng Thiên Chuông!

Thân là cấp chiến kỹ, uy lực thật sự, hoàn toàn không phải vẫn không có đạt đến Linh Tịch Cảnh Không Phương có khả năng triển khai ra. Thế nhưng dù vậy, khi (làm) Không Phương một chuông này vỗ vào Liễu Nghiêm Hiền trên ngón tay thời điểm, vẫn là lệnh người sau ngón tay rõ ràng chấn động một chút.

Liễu Nghiêm Hiền ngón tay rung động, không thể toại nguyện điểm ở Không Phương đan điền trên. Thế nhưng Không Phương tình huống cũng rõ ràng không tốt lắm, bàn tay chạm vào nhau, Không Phương thân thể như bị sét đánh, lập tức bị đánh bay mấy chục mét.

Bụi bặm tung bay, Không Phương thân thể tầng tầng tạp rơi trên mặt đất.

Cố nén chuông đậm nhói, Không Phương thân thể một phen, lần thứ hai điên cuồng trốn lợc ra. Lần này, phương hướng của hắn là Hắc Âm Sơn Mạch!

Phong Duyên trấn bốn phía bên trong, có ba mặt đều là ở rừng trúc bao phủ, mà ngoại trừ Phong Duyên cửa trấn phương hướng, còn lại ba mặt đều là hướng về Hắc Âm Sơn Mạch. Lúc này Khổng Phưong không có lựa chọn nào khác. Tuy nói quần thú bạo loạn Hắc Âm Sơn Mạch khủng bố dị thường, nhưng trước mắt thoát khỏi phía sau Liễu Nghiênm Hiên, chạy mất dép, mới là Khổng Phưong chuyện quan trọng nhất. Hơn nữa Hắc Âm Sơn Mạch quần thú tuy rằng khủng bố, nhưng lại hà thường không phải là mình thoát khỏi Liễu Nghiênm Hiên một cái rất tốt trợ lực.

Như vậy nghĩ, Khổng Phưong bóng người không có một chút nào dừng lại, điên cuồng hướng về Hắc Âm Sơn Mạch phương hướng chạy đi.

Một đòn không có thực hiện được, một đuổi một chạy trong lúc đó, Khổng Phưong cùng Liễu Nghiênm Hiên hai người khoảng cách Hắc Âm Sơn Mạch đã không xa.

Âm trầm lối vào nơi gần như đang ở trước mắt, từng đạo từng đạo cuồng bạo tiếng thú gào từ bên trong dãy núi truyền vang đi ra. Nhìn cách đó không xa Hắc Âm Sơn Mạch, Liễu Nghiênm Hiên rõ ràng sắc mặt đại biến lên, lại cũng không kịp nhớ quá nhiều, trong cơ thể nguyên lực âm âm hiện ra đến.

"Nguyên lực lao lung!"

Liễu Nghiênm Hiên một chương vỡ ra, không khí bốn phía nhất thời sền sệt lên. Từng luồng từng luồng ràng buộc lực lượng dĩ nhiên từ bốn phương tám hướng hướng về Khổng Phưong quần quanh mà đi. Một cái chân không trạng không gian đem Khổng Phưong thân thể bao phủ ở trong đó.

Linh Tịch Cảnh cùng Thối Huyết Cảnh võ giả to lớn nhất chênh lệch chính là nguyên lực cùng tinh lực lực lượng khác biệt. Lấy nguyên lực xúc động thiên địa chi khí, do đó tạo thành một cái không gian lao tù, đem người thoải mái ở bên trong.

Chiều này có thể nói mỗi cái Linh Tịch Cảnh võ giả đều sẽ sử dụng, thế nhưng hiếm thấy có Linh Tịch Cảnh võ giả sẽ dùng này một chiêu. Bởi vì chiêu này nguyên lực tiêu hao khá lớn không nói, hơn nữa đối với cùng cảnh giới võ giả căn bản cũng không có dùng, no đến mức trên là mười phần vô bổ. Nhưng chính là này vô bổ chiêu thức, đối với Thối Huyết Cảnh võ giả nhưng là tương đương trí mạng.

Khí huyết lực lượng lại làm sao có thể bằng nguyên lực, bởi vậy muốn phá vỡ này nguyên lực lao lung đối với Thối Huyết Cảnh võ giả tới nói hầu như là chuyện không thể nào. Một khi bị nguyên lực lao lung ràng buộc ở trong đó, chỉ sợ cũng chỉ có thể bé ngoan bó tay chịu trói.

Nhưng mà Khổng Phưong sẽ cam tâm bó tay chịu trói sao?

Toàn thân khí huyết lực lượng gần như sôi trào, Khổng Phưong hai tay sử dụng tới Băng Thiên Chương lần lượt oanh kích nguyên lực lao lung, phát sinh từng trận "Bành bành" thanh. Vậy mà mặc dù như thế, nguyên lực lao lung mặt ngoài ngoại trừ từng trận gọn sóng ở ngoài, cũng không có một chút nào muốn vỡ tan đáng về.

Nhìn thấy nguyên lực lao lung bên trong điên cuồng giãy giụa Khổng Phưong, Liễu Nghiênm Hiên trong lúc nhất thời ngược lại cũng không vội đem Khổng Phưong giết chết.

Từng bước một hướng về Khổng Phưong tiếp cận, Liễu Nghiênm Hiên than nhẹ một tiếng: "Thiên tài tảo yêu."

Nhưng mà lời tuy như vậy, Liễu Nghiênm Hiên trong mắt nhưng là có một vết tham lam lấp lánh.

Tiếng nói xoay một cái, Liễu Nghiênm Hiên nói rằng: "Nếu như đem ngươi công pháp tu luyện, còn có thân pháp này cùng chương pháp đều giao cho ta, ta có thể bảo đảm người bất tử."

Có thể làm cho một cái Thối Huyết Cảnh tăng năm võ giả phát huy ra không thua gì Khanh Nguyên trong thành tâm thường Thối Huyết Cảnh cửu trùng thiên võ giả thực lực, Khổng Phưong công pháp tu luyện vừa nhìn chính là cực kỳ mạnh mẽ loại kia. Hơn nữa Thối Huyết Cảnh thực lực lại có thể ngăn trở chính mình một đòn, này chương pháp giá trị tự nhiên cũng là không cần nói cũng biết.

Những này gộp lại, đừng nói là Liễu Nghiênm Hiên, coi như là Khanh Nguyên trong thành bất luận cái nào Linh Tịch Cảnh võ giả đều sẽ đồ mắt.

"Bảo đảm ta bất tử?" Nguyên lực lao lung bên trong, Khổng Phưong mặt lộ vẻ châm chọc.

Người xấu vũ cơ, đồng thời miễn cưỡng tạo thành Khổng Phưong xung kích Linh Tịch Cảnh thất bại, loại này đại thù, tuyệt đối là không đội trời chung, mặc dù Liễu Nghiênm Hiên rộng lượng đến đâu, cũng không dám liên như thế đem Khổng Phưong để cho chạy. Huống hồ, Liễu Nghiênm Hiên cũng căn bản là không phải cái gì rộng lượng người.

Bởi vậy, này cái gọi là "Bất tử" ở Khổng Phưong nghe tới là cực kỳ buồn cười một chuyện.

"Người không có lựa chọn." Đối mặt Khổng Phưong châm chọc, Liễu Nghiênm Hiên thờ ơ không động lòng, lãnh đạm nói rằng, một bộ vạn sự đều nắm giữ trong lòng bàn tay đáng về.

"Người cần nghĩ cho rõ, là chính ngươi đang hoảng đem những này phun ra, vẫn là chúng ta sẽ từng tắc từng tắc bóp nát xương của ngươi, để ngươi chậm rãi lại bàn giao." Liễu Nghiênm Hiên bình tĩnh nói. Bất quá bình tĩnh này lời nói trong tiếng tự có một luồng thấu xương băng hàn.

"Muốn ta giao ra những này cũng không phải không thể." Bỗng nhiên, Khổng Phưong nghiêm mặt, nói như thế.

"Ồ?" Nghe vậy, Liễu Nghiênm Hiên sắc mặt mình hiển lộ ra một vết nụ cười, bất quá rất nhanh, nụ cười này liền đột nhiên đọng lại.

"Nát tan!"

Một vệt hào quang màu bạc ở Không Phương trước người lóe lên một cái rồi biến mất, sau đó liền ẩn vào nguyên lực lao lung bên trong.

Sau một khắc, ca!

Không Phương quanh thân nguyên lực lao lung bỗng nhiên xuất hiện một cái bé nhỏ lỗ thủng, hầu như ở này lỗ thủng xuất hiện chớp mắt, Không Phương nắm đấm cũng tăng tăng rơi vào này lỗ thủng mặt trên.

Nguyên lực tứ tán, đem Không Phương nhốt lại nguyên lực lao lung nhất thời tan vỡ ra, mà Không Phương thân hình, cũng không chần chờ chút nào hướng về Hắc Âm Sơn Mạch nhanh chóng lao đi.

Từ ngân ti xuất hiện, đến nguyên lực lao lung tan vỡ, trong này vẹn vẹn quá ba tức Linh căn trị 100 thời gian. Nhưng mà ngay khi này ba tức bên trong nhưng là xuất hiện phiến thiên kịch biến.

Nguyên lực ngự trị ở tinh lực lực lượng trên, nguyên lực lao lung cũng không phải Thối Huyết Cảnh võ giả có thể phá vỡ. Mặc dù là Không Phương vận dụng Băng Thiên Chưởng cũng như thế không thể ra sức. Thế nhưng Không Phương trong cơ thể ngân ti không giống, do Không Phương toàn bộ khí huyết lực lượng cô đọng mà thành mạnh mẽ như vậy một đòn, tuy rằng không thể đem toàn bộ nguyên lực lao lung đều hỏng mất. Nhưng cũng đủ để cho Không Phương sáng tạo ra phá tan nguyên lực lao lung cơ hội.

Nguyên lực lao lung tan vỡ, mặc dù là Liễu Nghiêm Hiền cũng là dự liệu không kịp. Bởi vậy ở Không Phương bay lượn đi ra ngoài thời điểm, Liễu Nghiêm Hiền mới phản ứng được. Bất quá dù vậy, trải qua này chút thời gian bước đệm, lúc này Không Phương cũng là thành công tiến vào Hắc Âm Sơn Mạch bên trong.

"Hắc Âm Sơn Mạch." Nhìn Không Phương biến mất bóng người, Liễu Nghiêm Hiền trên mặt lộ ra gãy dựa về.

Lúc này không giống ngày xưa, không nói Hắc Âm Sơn Mạch bên trong quần thú bạo động, mặc dù là hấn tiến vào bên trong cũng là nguy hiểm dị thường, hơn nữa này Hắc Âm Sơn Mạch liên quan với đến hai cái hắc minh vệ sinh tử. Nước đục này, mặc dù là hấn cũng không dám đi chảy.

Chỉ là để hấn liền như thế từ bỏ, vậy thì càng không cam lòng.

Đối với Liễu Nghiêm Hiền tới nói, một quyền huyền cấp công pháp, cũng đủ để cho hấn thay đổi Khanh Nguyên thành hiện tại loại này thế ba chân vạc cục diện. Huống hồ ở Không Phương trên người, hấn nhìn thấy không chỉ có riêng chỉ là một quyền huyền cấp công pháp.

Lương nan lựa chọn, khiến cho Liễu Nghiêm Hiền ở Hắc Âm Sơn Mạch cửa bồi hồi.

Một lát sau, hấn rốt cục làm ra quyết định. Không có tiến vào Hắc Âm Sơn Mạch truy kích Không Phương, Liễu Nghiêm Hiền xoay người trở về Phong Duyên trấn.

Tại chỗ, chỉ để lại một đạo tự nói thanh.

"Hắc Minh Phong Sơn, mặc dù là trốn vào Hắc Âm Sơn Mạch bên trong thì lại làm sao, chỉ là hi vọng người không nên bị yêu thú cho ăn."

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Bạo giết, máu chảy

Rậm rạp cỏ dại chông chênh trong, một đạo thân ảnh đơn bạc khom người, về mặt lăm liết ngắm nhìn bốn phía, sau đó giậm chân một cái, bóng người nhanh chóng một chuỗi mà qua.

Thân ảnh ấy tự nhiên vì tránh né Liễu Nghiêm Hiền truy kích bắt đầu đi lại lần thứ hai trở về Hắc Âm Sơn Mạch Không Phương.

"Không có đuổi theo." Ánh mắt âm u liếc mắt một cái Hắc Âm Sơn Mạch lối vào nơi, Không Phương tự lẩm bầm, tràn đầy nghiêm nghị trên mặt rốt cục thoáng đẹp để một chút.

Tuy nhưng đã làm tốt mang Liễu Nghiêm Hiền tiến cử Hắc Âm Sơn Mạch, lợi dụng trong đó quần thú tương thoát khỏi dự định. Thế nhưng này dù sao cũng là một cái cực kỳ hung hiểm sự tình, lúc này Liễu Nghiêm Hiền không có đuổi tới, đối với Không Phương tới nói tự nhiên là không thể tốt hơn sự

ình.

Không cần lo lắng điên cuồng đuổi theo không muốn Liễu Nghiễm Hiền, lúc này Không Phương muốn tránh né, cũng chỉ còn dư lại Hắc Âm Sơn Mạch trong quần thú.

"Thay cái phương hướng ly khai Hắc Âm Sơn Mạch." Không mới ngẩng đầu lên, thoáng phân rõ một thoáng phương hướng, âm thầm tự nói.

Hắc Âm Sơn Mạch tuy nói không tính là là cái gì loại cỡ lớn sơn mạch, nhưng cũng đủ để là mấy Khanh Nguyên thành lớn như vậy nhỏ. Bởi vậy, kết bạn với Hắc Âm Sơn Mạch tiếp thành thị, không chỉ có riêng là Khanh Nguyên thành.

Khanh Nguyên thành là không thể quay về, thậm chí Không Phương cũng không dám dọc theo đường trả. Đừng xem bây giờ Liễu Nghiễm Hiền cũng không có truy đuổi đi vào, thế nhưng trời mới biết hẳn có thể hay không lưu ở bên ngoài ôm cây đợi thỏ. Một cái Linh Tịch Cảnh cường giả trăm phương ngàn kế mai phục nhưng là cực kỳ chuyện kinh khủng, loại này nguy hiểm, hẳn Không Phương không dám mạo hiểm, cũng mạo không nổi.

Đã như vậy, cũng chỉ có thể tại Hắc Âm Sơn Mạch rìa ngoài lách một điểm đường đi, tiến vào cái khác thành thị.

Như vậy nghĩ, Không Phương dưới chân nhưng là không chút nào ngưng. Một đường cẩn thận từng li từng tí một tránh né trong, Không Phương ngược lại cũng đứng là hữu kinh vô hiểm hướng về chính mình trước đợi mấy ngày đá vụn chồng chất đi đến.

Lúc này sắc trời đã có chút tối lại, màn đêm chẳng mấy chốc sẽ đến. Chỉ dựa vào còn lại thời gian, lấy bây giờ loại này cẩn thận từng li từng tí một đi tới tốc độ, Không Phương căn bản là không thể vòng quanh Hắc Âm Sơn Mạch rìa ngoài tiến vào một cái khác trong thành phố.

Tại Hắc Âm Sơn Mạch chờ phía trên một buổi tối, tựa hồ đã thành nhất định hiện thực. Tuy nói lúc này đá vụn chồng chất cũng không nhất định tuyệt đối an toàn, thế nhưng so với một khác chút địa phương, vẫn tính là an toàn. Buổi tối Hắc Âm Sơn Mạch, mới là càng thêm bạo loạn thời điểm. Đến thời điểm Không Phương nếu như còn ở bên ngoài lách lư, e sợ cũng chỉ có một cái bị quần thú xé nát kết cục.

Nhìn cái kia một đồng quện thuộc rậm rạp cỏ dại từng, Không Phương ánh mắt sáng lên. Thân thể cực kỳ linh xảo lập tức tiến vào trong đó.

"Cũng không có bị quần thú phá hoại đi qua." Thân thể ẩn nấp tại trong bụi cỏ dại, Không Phương cũng không có vội vã nhảy ra, lại là cẩn thận quan sát một lúc sau khi, vừa mới chậm rãi từ trong bụi cỏ dại đi ra.

Đá vụn chồng chất như trước là loi tán tán dừng tại bốn phía, hình thành một cái thiên nhiên mê cung. Lại Không Phương thân thể, ngay khi bảy quái bát 楞 trong biến mất ở đá vụn chồng chất trong.

Một khối người một đại tiểu nhân : nhỏ bé trên tảng đá lớn, Không Phương ngửa đầu nằm, ánh mắt thẳng tắp nhìn đã triệt để tối lại bầu trời đêm.

Quần thú tiếng gào thét tại màn đêm buông xuống sau khi càng nhiều lần, bất quá cùng lần trước Thanh Bức Yêu loại này khủng bố Linh Tịch Cảnh yêu thú ở giữa không trung lượn vòng không giống, lần này chung quanh đây dĩ nhiên không có yêu thú nào bóng người, chính là liền dã thú bóng người đều không nhìn thấy.

Nếu như không phải còn có một đạo đạo quần thú tiếng gào thét xa xa truyền đến, Không Phương thậm chí hoài nghi Hắc Âm Sơn Mạch trong quần thú bạo loạn đã biến mất rồi.

Lắc lắc đầu, Không Phương cũng lười tra cứu nguyên nhân, bốn phía không có yêu thú dò xét bóng người, đối với hắn mà nói không phải càng được chứ hơn.

Tuy nói như thế, thế nhưng nằm tại trên tảng đá lớn Không Phương vẫn không có tu luyện diễn tinh quyết, thậm chí ngay cả Băng Thiên Chưởng đều không có dám tu luyện.

Dưới màn đêm, tu luyện diễn tinh quyết tất nhiên lại sẽ khiến cho ngôi sao ánh sáng giáng lâm dị tượng, cảnh tượng kỳ dị như vậy nếu là tại thường ngày cũng coi như. Đặt ở bây giờ, chuyện này quả là chính là muốn chết sự tình. Lại tu luyện Băng Thiên Chưởng, phát ra động tĩnh cũng là không nhỏ, nếu như vạn nhất hấp dẫn đến yêu thú nào, Không Phương liền quả thực được liền khóc đi địa phương đều không có.

"Đón lấy nên làm gì?" Ánh mắt thẳng tắp nhìn ngay phía trên một viên lập loè ngôi sao, Không Phương tự lẩm bẫm, trên mặt lộ ra một tia mờ mịt vẻ.

Hắn dù sao chỉ là một cái mười lăm tuổi thiếu niên, phát sinh nhiều chuyện như vậy, trong lòng năng lực chịu đựng mặc dù là mạnh hơn, lúc này cũng không khỏi cảm giác thấy hơi uể oải.

"Sớm ngày đạt đến Linh Tịch Cảnh." Không Phương nhẹ giọng tự nói. Đây là hắn bây giờ mục tiêu duy nhất. Chỉ có đạt đến Linh Tịch Cảnh, hắn mới có chân chính phản kháng tư bản.

Bóng đêm càng ngày càng sâu, trên tảng đá lớn, từ từ truyền ra một trận đều đều tiếng hít thở, Không Phương không biết lúc nào đã nặng nề ngủ thiếp đi.

Từ khi tu luyện võ đạo bắt đầu, ngoại trừ tu vi mất hết đoạn thời gian đó bên trong, cái này có thể là Không Phương chỉ có một đoạn sung túc giấc ngủ.

Trong ngủ mê Không Phương không biết, một đạo trắng như tuyết bóng người đang không ngừng hướng về đá vụn chồng chất tới gần.

Đây là một con chi hai cái to bằng bàn tay miêu, nói là miêu, thế nhưng trên trán lại có mấy đạo màu vàng hoa văn, dường như hồ đầu phía trên "Vương"

ngân. Chỉ có điều này "Vương" ngân xuất hiện tại mèo trắng trên trán, cũng không có cho nó mang đến cái gì uy phong lẫm lẫm khí. Dù sao một con như vậy còn nhỏ mèo trắng, có chỉ là ngây thơ đáng yêu, thực sự khó có cái gì uy thế.

Con mèo nhỏ lão đảo, rất tinh tường cất bước tại đá vụn chông chát trong, một đôi màu xanh con mắt hướng về bốn phía thăm viếng, có vẻ cực kỳ đáng yêu.

"Hồng!"

Bỗng nhiên, con mèo nhỏ màu xanh con mắt co rút lại, một đạo cùng nó thể tích cực không tương xứng hồ gầm âm thanh từ trong miệng rít gào lại xuất.

Hồ gầm âm thanh kinh thiên, một luồng nồng đậm uy thế tràn ngập ra, mặc dù là tại mấy trăm mét, thậm chí là mấy ngàn mét ở ngoài một ít yêu thú, khi nghe đến này hồ gầm âm thanh trong nháy mắt, cũng là thân hình run lên, trong mắt lộ ra mãnh liệt sợ hãi.

Hồ gầm âm thanh vừa mới vang lên, Hắc Âm Sơn Mạch nơi sâu xa, một đạo bóng đen to lớn liền vội tốc hướng về nơi đây lướt tới. Đó là một con to lớn đời! Không chỉ có như vậy, còn có càng nhiều yêu thú từ Hắc Âm Sơn Mạch nơi sâu xa chạy như điên tới, trong lúc nhất thời quần thú bạo loạn, như thiên quân vạn mã giống như vậy, thanh thế cuộn cuộn đến cực điểm!

Bạch!

Trong ngủ mê Không Phương bỗng nhiên một cái giật mình, cảm thụ bất thành linh dị biến, Không Phương trong nháy mắt sắc mặt kịch biến, um tùm mồ hôi lạnh từ phía sau lưng trực chảy mà xuống.

Đây là hướng về phía chính mình đến!

Đây là Không Phương phản ứng đầu tiên.

Trong nháy mắt tiếp theo, trốn!

Hắc Âm Sơn Mạch trong có bao nhiêu yêu thú? Không Phương không biết. Thế nhưng hắn biết, tùy tiện một con đạt đến Linh Tịch Cảnh đỉnh cao yêu thú là có thể triệt để đem chính mình vĩnh viễn ở lại Hắc Âm Sơn Mạch. Mà lúc này chính mình sắp muốn đổi mặt, làm sao dùng là một con Linh Tịch Cảnh đỉnh cao yêu thú.

Từ trên tảng đá lớn nhảy xuống, Không Phương trong cơ thể khí huyết lực lượng gần như sôi trào giống như bốc cháy lên.

Đây là một châu so với đôi mắt Liễu Nghiêm Hiền còn kinh khủng hơn gấp trăm lần nguy cơ.

Có thể nói tuyệt cảnh!

Bất quá càng là như vậy, Không Phương trong lòng liền càng tỉnh táo lại. Thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh, tại đá vụn chông chát trung phi lướt, Không Phương làm hết sức hướng về cô đại rậm rạp, đá vụn nằm dày đặc địa phương chạy. Chỉ có tại những thứ đồ này che giấu hạ, không mới vừa có khả năng nắm giữ như thể một tia nhỏ bé sinh cơ. Một khi bại lộ tại trống trải nơi, e sợ trong nháy mắt sẽ bị cùng nhau tiến lên quần thú bao phủ lại. Mặc dù là như vậy, Không Phương tâm cũng là càng ngày càng trầm.

Bởi vì chen chúc lại đến quần thú thực sự quá hơn nhiều, không chỉ là các loại dã thú hung mãnh, thỉnh thoảng còn có thể nhìn thấy một ít yêu thú lẫn lộn ở trong đó.

Máu chảy, Không Phương xuất thủ tàn nhẫn vô tình, hai tay thành trảo hình, mang một con đập tới tê giác trong nháy mắt vỡ ra đến. Nóng bỏng máu tươi trước mặt phun đến, gần Không Phương một thân.

Máu me khắp người, bốn phương tám hướng mãnh liệt lại đến quần thú để Không Phương căn bản là không thể tránh khỏi, chỉ có thể chọn một ít yêu thú thiếu một ít địa phương cướp đường lại đi.

Thối Huyết Cảnh tầng năm tu vi vận chuyển tới cực hạn, Không Phương thon dài trắng nõn hai tay, lúc này đã sớm bị máu tươi ngâm, giống như một đôi tới từ địa ngục từ vong chi tiền, bị Không Phương hai tay bắt dã thú cũng được, yêu thú cũng được, cơ bản đều sẽ tại trong nháy mắt tiếp theo hoàn toàn bị vỡ ra đến, hóa thành một tràng mưa máu rơi ra.

Lúc này vẫn không có Linh Tịch Cảnh yêu thú xuất thủ, thế nhưng Không Phương đã lộ ra mấy phần vẻ mệt mỏi.

Một thân khí huyết lực lượng bởi vì thiêu đốt bùng nổ ra uy lực mạnh nhất lại tiêu hao càng cấp tốc, Thối Huyết Cảnh tầng năm tu vi dù sao quá mức yếu ớt, căn bản là không thể duy trì Không Phương loại này cường độ cao giết chóc.

Xi xì!

Một vệt hàn quang tại Không Phương bên cạnh lóe lên một cái rồi biến mất, mang theo mấy đóa huyết hoa.

"Thanh U Lang."

Cảm thụ trên cánh tay truyền đến một trận đâm nhói, Không Phương hai mắt híp lại, nhìn chòng chọc vào cách đó không xa một con màu xanh lang thú.

Đây là một loại có thể so với Thối Huyết Cảnh cửu trùng thiên võ giả mạnh mẽ yêu thú, có thể nói là Linh Tịch Cảnh yêu thú bên dưới cường đại nhất mấy con yêu thú một trong. Hơn nữa càng làm người đau đầu chính là, Thanh U Lang loại kia đột nhiên đánh lên, mặc dù là Thối Huyết Cảnh đỉnh cao võ giả, không cẩn thận cũng sẽ tại sắc bén kia móng vuốt sói hạ đi vào tử vong.

"Chết!"

Chiến đến cuồng Không Phương trong tròng mắt đầy rẫy máu đỏ tươi tía, trên cánh tay truyền đến đau đớn càng làm cho máu tươi sôi trào. Trong cơ thể như là có môn đồ gì bị nhen lửa giống như vậy, lúc này Không Phương hung ác càng giống như một con bạo thú!

Trong lòng bàn tay mang Thanh U Lang oanh lù mấy chục mét, Không Phương cũng không dám ham chiến, vội vã chọn một phương hướng lần thứ hai bỏ chạy ra.

Nhưng mà đúng vào lúc này hoàn cảnh, Không Phương trong lòng không lý do bỗng nhiên phát lạnh. Hắn ngẩng đầu lên, một đạo bóng đen to lớn hầu như mang cả người hắn đều muốn bao phủ ở bên trong.

Thanh Bức Yêu!

Đầu kia Linh Tịch Cảnh đỉnh cao Thanh Bức Yêu!

Không Phương trong lòng điên cuồng hét lên, mồ hôi đầm đìa. Đối mặt bức này yêu thú mạnh mẽ, mặc dù là hắn có nhiều hơn nữa thủ đoạn, cuối cùng cũng chỉ có thể hóa thành một loại sâu sắc vô lực.

Mạng ta xong rồi.

Không Phương trong lòng thâm than, trong mắt tinh hào quang màu đỏ cấp tốc tắt đi.

"Hóng!"

Tại Không Phương lòng sinh lúc tuyệt vọng, một đạo quen thuộc hồ gầm âm thanh lần thứ hai truyền vang ra. Nguyên bản hướng về Không Phương đập tới Thanh Bức Yêu khi nghe đến này hồ gầm âm thanh trong nháy mắt, thân thể to lớn bỗng nhiên run lên, sau đó từ đầu đến cuối đập cánh ly khai nơi này.

Giống như là thủy triều chen chúc lại đến quần thú, cũng đều tại run lấy bầy trong chậm rãi thối lui.

Cách đó không xa, một con mê người hình Tiểu Bạch miêu ánh mắt trắng tấp nhìn cả người là máu Không Phương, một đôi trăn châu giống như linh động trong con người lộ ra nhân tính hóa nghi hoặc. Sau đó, Tiểu Bạch miêu chậm rãi hướng về Không Phương áp sát đi qua.

"Đạo kia hồ gầm âm thanh. . ."

Đây là Không Phương trước khi hôn mê duy nhất suy nghĩ.

Kéo dài mấy phút đồng hồ cường độ cao giết chóc, mang Không Phương tinh khí thần toàn bộ tiêu hao sạch sành sanh. Lúc này nguy hiểm thối lui, Không Phương thân thể căng thẳng cũng nhất thời co quắp mềm nhũn ra, liền ý thức đều rơi vào tự mình bảo vệ hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Thiếu nữ đang nằm

Cũng không biết trải qua bao lâu, Không Phương âm u mở mắt ra.

Đầu còn có chút chóng mặt, thần sắc mang theo một tia mờ mịt. Bất quá này mờ mịt tại trong nháy mắt tiếp theo liền hóa thành vẻ cảnh giác.

Không Phương nhớ lại trước khi hôn mê tình cảnh đó.

"Nơi này là? Có người mang thân thể của chính mình đưa đi qua rồi!"

Khổng Phuong rất nhanh liền phát hiện sự thực này. Bởi vì tại hần lúc hôn mê, chính mình rõ ràng liền nằm ở đá vụn chồng chất cách đó không xa trong một rừng cây, lại hiện tại, chính mình nhưng là nằm ở trong sơn động.

"Chẳng lẽ có cao nhân cứu giúp?" Khổng Phuong suy đoán nói.

Dù sao cũng là một người thiếu niên, Khổng Phuong tự nhiên cũng ngóng trông những kia tại ít dấu chân người địa phương gặp phải một cái lãnh đòai cao nhân tiền bối, sau đó lưu truyền đến mức một thân tinh hoa, sau lần đó hoành hành thiên hạ truyền thuyết.

Thế nhưng rất nhanh, Khổng Phuong liền lắc đầu mang những này suy nghĩ lung tung hủy bỏ rơi mất.

Trong đầu, một đạo rung trời động hồ gầm âm thanh tựa hồ lần thứ hai truyền đến, Khổng Phuong ánh mắt dừng lại, một cái không tên suy đoán từ trong đầu lóe lên một cái rồi biến mất.

"Chẳng lẽ mình là bị nó cứu được?" Khổng Phuong bỗng nhiên suy đoán nói, chính mình sợ dĩ không có bị quần thú cùng nhau tiến lên xé thành phần vụn, rất có thể là bởi vì này hồ gầm âm thanh chủ nhân.

Bỗng nhiên, Khổng Phuong ánh mắt ngưng lại, trên mặt vẻ mặt trong nháy mắt trở nên hơi đặc sắc.

Cửa sơn động, một trận gió tanh thổi qua, một con treo vằn đen trắng đại hồ trùng mắt màu đỏ tươi hai mắt hướng về chính mình nhìn tới.

"Phong Xích Hồ." Khổng Phuong trong lòng cả kinh, nhận ra này con Hắc Âm Sơn Mạch yêu thú bá chủ.

Thân kiếm phong, hòa hai loại năng lượng phong Xích Hồ, tuy rằng chỉ có Linh Tịch Cảnh hậu kỳ, thế nhưng mặc dù là Linh Tịch Cảnh đỉnh cao chính diện lúc chiến đấu đều không nhất định có nó cường hãn. Cũng là Hắc Âm Sơn Mạch trong bá chủ một trong. Mà lúc này. . .

Khổng Phuong ánh mắt cũng không có tại phong Xích Hồ trên người ngưng ở lại bao lâu, rất nhanh liền chuyển mà rơi vào phong Xích Hồ trên đầu một đoàn bạch mượt mà con vật nhỏ phía trên.

Tựa hồ cảm giác được Khổng Phuong ánh mắt, này dường như một cái tuyến đoàn giống như bạch mượt mà con vật nhỏ run run người thể, một đôi ánh mắt linh động nhìn về phía Khổng Phuong.

"Miêu, ô, hồng hồng. . ."

Con vật nhỏ bò lên, tại phong Xích Hồ trên đầu đứng thẳng, giật giật miệng, tựa hồ đang gầm rú. Thế nhưng này tiếng hô thực sự có chút quái dị, vừa bắt đầu nhìn mèo kêu, sau đó nói là hồ gầm âm thanh, nhưng nhưng không giống lắm, nhiều lắm cũng chỉ là một con ấu hồ tiếng kêu.

Tựa hồ cũng cảm giác được tiếng kêu của chính mình có chút quái dị, con vật nhỏ có vẻ hơi nhụt chí, một lần nữa bát xuống. Bất quá một đôi đen lay lay con mắt vẫn là không ngừng mà nhìn kỹ Khổng Phuong.

Nhìn thấy con vật nhỏ này ngây thơ, Khổng Phuong trong lòng nghiêm nghị ngược lại cũng tàn đi mấy phần. Một lần nữa đánh giá trước mắt này một lớn một nhỏ hai bóng người có chút kỳ quái tổ hợp, Khổng Phuong trong mắt vẻ nghi hoặc càng sâu.

"Phong Xích Hồ nhưng là Hắc Âm Sơn Mạch trong hoàn toàn xứng đáng bá chủ, con vật nhỏ này dĩ nhiên có thể chạy đến phong Xích Hồ trên đầu, thật sự coi là động thủ trên đầu thái tuế. Lẽ nào con vật nhỏ này là phong Xích Hồ con non?"

Bất quá rất nhanh, Khổng Phuong liền mang ý nghĩ này cho tắt. Dừng nói trước mắt này một lớn một nhỏ hai bóng người hầu như xem không ra bất kỳ chỗ tương tự, càng kỳ lạ chính là, Khổng Phuong có thể rất rõ ràng nhìn ra, tại phong Xích Hồ này không lồ hồ trong con người, dĩ nhiên có một loại hạ vị giả đối với người bề trên vẻ kính sợ.

"Chẳng lẽ con vật nhỏ này là cái gì vượt qua Linh Tịch Cảnh mạnh mẽ yêu thú?" Khổng Phuong như vậy suy đoán nói.

Nhưng là mặc cho Khổng Phuong thấy thế nào, cũng đều chút nào không thấy được con vật nhỏ này có cái gì địa phương đáng sợ.

Con vật nhỏ tựa hồ nhìn ra Khổng Phuong trong mắt nghi hoặc, một đôi linh động mắt nhỏ lóe qua một tia cực kỳ nhân tính hóa xem thường, một cái móng vuốt nhỏ từ lòng xù thân thể dò xét đi ra, hướng về Khổng Phuong giờ giờ.

"Hả?"

Khổng Phuong cau mày, có chút xem không hiểu con vật nhỏ là có ý gì.

Bất quá sau một khắc, nhìn phong Xích Hồ chậm rãi xoay qua chỗ khác thân thể, lại nhìn con vật nhỏ vung lên móng vuốt nhỏ, Khổng Phuong bỗng nhiên rõ ràng.

"Người là muốn cho ta cùng người đi chỗ nào."

Khổng Phuong lời nói âm thanh vừa rơi xuống, con vật nhỏ lập tức hưng phấn kêu to vài tiếng, sau đó phong Xích Hồ bước chân cũng rõ ràng nhanh thêm mấy phần.

Nhìn phong Xích Hồ rời đi thân hình, Không Phương trong mắt ánh sáng lấp loé, suy nghĩ có muốn hay không mượn cơ hội này chạy ra Hắc Âm Sơn Mạch.

Bất quá rất nhanh, Không Phương liền mang cái ý niệm này cho bỏ đi rồi mất. Nhìn bốn phía tình cảnh, không phương biết mình bây giờ e sợ đã nằm ở Hắc Âm Sơn Mạch bên trong, thậm chí là nơi sâu xa. Từ này cực kỳ xa lạ Hắc Âm Sơn Mạch nơi sâu xa không kinh động một con yêu thú ly khai, hiển nhiên là chuyện không thể nào.

Huống hồ tên tiểu tử này thật giống cứu mình một mạng, tạm thời cũng không có nguy hiểm gì đáng vẽ, mạo muội ly khai ngược lại là không ổn.

Vừa nghĩ thông, Không Phương nhất thời không do dự nữa, vội vã đi theo.

Thân là Linh Tịch Cảnh hậu kỳ mạnh mẽ yêu thú, hơn nữa có thuộc tính "Gió" lực lượng, phong Xích Hồ tốc độ không thể nghi ngờ là cực nhanh. Mặc dù là chậm lại gần như hơn nửa tốc độ sau khi, vẫn để cho Không Phương suýt chút nữa theo không kịp.

"Ồ ồ . . ."

Bỗng nhiên, nằm ngoài phong Xích Hồ trên đầu con vật nhỏ nghen ngào lên, nguyên bản ngây thơ đáng yêu trên khuôn mặt nhỏ nhắn cực kỳ nhân tính hóa tràn ngập vẻ bi thương.

Từ phong Xích Hồ trên đầu nhảy xuống, con vật nhỏ như một làn khói, rất nhanh liền chạy không còn ảnh. Lại phong Xích Hồ, thân thể cao lớn thì lại đứng ở tại chỗ, nhìn con vật nhỏ biến mất bóng người trên mặt mang theo kính nể.

Không dám thất lễ, nhìn trong tầm mắt sắp hoàn toàn biến mất không gặp con vật nhỏ, Không Phương thân thể hơi động, cấp tốc đi theo.

Bốn phía là hoàn toàn hoang lương trống trải, loại này trống trải cũng không phải là thiên nhiên, ngược lại như là bị một nguồn sức mạnh cho miễn cưỡng phá hủy đi. Phạm vi trong vòng mây chực trượng không có một chút nào hoa mọc bóng người, ngay cả một chút cỏ dại đều không có, hơn nữa trọng yếu hơn chính là, mảnh này mặt đất cùng bốn phía những địa phương khác so với, thấp bé không ít, như là bị món đồ gì cho miễn cưỡng quất đi tới một tầng.

Ở mảnh này quỹ dị hoang vu nơi trung tâm, có một cái bóng người màu trắng lẳng lẳng nằm.

"Ồ ồ."

Con vật nhỏ nghen ngào, dùng thân thể không ngừng vây quanh thân ảnh ấy.

Đây là một cái mười tám mười chín tuổi khoảng chừng thiếu nữ. Một bộ đơn giản bạch y, thiếu nữ này không tính là rất đẹp, thể nhưng có một luồng bức người anh khí. Lúc này thiếu nữ nghe được bên cạnh con vật nhỏ tiếng nghen ngào, nguyên bản đóng chặt hai con mắt run nhẹ lên sau khi liền mở ra.

Một vệt bắt mắt dĩ ở trên mặt tỏa ra, thiếu nữ than nhẹ một tiếng: "Lần này là tỷ tỷ liên lụy người, thừa dịp Nhật Nguyệt Tông chó săn còn chưa tới đến, đi nhanh một chút đi."

Con vật nhỏ nghe vậy, nghen ngào tiếng càng nặng.

Bất quá bỗng nhiên, cái kia nghen ngào tiếng biến đổi, con vật nhỏ chạy đến thiếu nữ bên tai, a a a a kêu to, ngây thơ vẻ để cách đó không xa đi theo con vật nhỏ lại đến Không Phương cũng không nhận được hiểu ý nó nụ cười.

"Ai!" Thiếu nữ bỗng nhiên biến sắc, lạnh lùng nói.

"A a a a."

Con vật nhỏ kêu to, móng vuốt nhỏ không ngừng chuyển động dưới thân thổ địa, tựa hồ đang khoa tay cái gì.

"Người nói trên người hẳn có một luồng người hơi thở quen thuộc?" Khẽ ồ lên một tiếng, thiếu nữ bỗng nhiên tự nói. Bất quá rất nhanh, trên mặt nàng lóe qua một tia âm đạm "Một cái liền Linh Tịch Cảnh đều không có đạt đến gia hòa, có thể có tác dụng đâu?"

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Hồn trần trời buộc

"Hắc Âm Sơn Mạch trung tâm nơi vẫn còn có người."

Khổng Phuong cẩn thận từng li từng tí một đánh giá cách đó không xa thiếu nữ mặc áo trắng. Lúc này thiếu nữ này tình huống tựa hồ có hơi không ổn, toàn thân một không thể động đậy được, từng đạo từng đạo gần như trong suốt sợi tơ ở tại dưới thân nhằng nhịt khắp nơi, tạo thành một bộ giống như mạng nhện bình thường quý dị đồ án.

"Linh trận." Khổng Phuong con người cơ rụt lại.

Tại chân vũ trên đại lục, có hai loại nghề nghiệp người dị thường nổi tiếng, cái kia chính là Đan sư cùng linh trận sư. Người trước có thể luyện chế các loại đan dược, công dụng chỉ đại không cần nhiều lời, mà người sau, nhưng là lấy khắc họa các loại không giống công hiệu linh trận tên gọi, hoặc khốn địch, hoặc giết địch, các loại quý dị trận pháp khiến người ta khó lòng phòng bị. Linh trận sư chiến lược cá nhân hay là cũng không nhất định vô cùng xuất chúng, thế nhưng đối với một đoàn đội tới nói, nắm giữ một cái linh trận sư, thì lại có thể đem toàn bộ đoàn đội thực lực tăng cao một cấp độ.

Mà lúc này thiếu nữ mặc áo trắng dưới thân, không thể nghi ngờ là một cái cực kỳ mạnh mẽ ràng buộc loại linh trận.

Có thể điều khiển Phong Xích Hồ thần bí con mèo nhỏ, bị linh trận ràng buộc trụ thiếu nữ mặc áo trắng, các loại ý nghĩ tại Khổng Phuong trong đầu một lưu chuyển một chút mà qua. Bỗng nhiên, Khổng Phuong khòe mắt giật một cái, một cái có chút hoang đường ý nghĩ bỗng nhiên ở tại trong lòng không ngừng được hiện lên đi ra.

Cái kia mang hai cái Hắc Minh Vệ phục kích thần bí võ giả, sẽ không phải chính là trước mắt chuyện này đối với quái lạ tổ hợp đi.

Khanh Nguyên thành vùng này có chút hẻo lánh, cơ bản sẽ không có Linh Tịch Cảnh võ giả giăng lăm, mặc dù là có, nhiều nhất cũng là vội vã đi ngang qua. Lại dường như nơi đây như vậy Hắc Âm Sơn Mạch nơi trọng yếu, mặc dù đối với Linh Tịch Cảnh võ giả mà nói cũng là một chỗ cấm địa.

Các loại nhân tố liên hệ cùng nhau, hơn nữa mấy ngày trước đột nhiên từ Hắc Âm Sơn Mạch bên trong truyền đến to lớn tiếng nổ vang rền, Khổng Phuong trong mắt vẻ hoảng sợ không khỏi càng ngày càng dày đặc, liền thân thể cũng không tự chủ được lui về phía sau.

"Lại lùi đi một bước, sẽ chết."

Ngay vào lúc này, một đạo lạnh lạnh âm thanh bỗng nhiên tại Khổng Phuong bên tai vang vọng.

Lạnh lạnh tiếng trong mang theo sát khí để Khổng Phuong không khỏi run rẩy rung mình một cái, bất quá nguyên bản rút lui thân thể lúc này ngược lại cũng đứng là đình trệ hạ xuống bất động.

Khổng mới biết, nếu như tất cả đúng như chính mình suy đoán như vậy, cái kia trước mắt cái này nhìn như tầm thường thiếu nữ mặc áo trắng chỉ ít đều là một tên đạt đến Như Ý Cảnh mạnh mẽ võ giả. Một cái Như Ý Cảnh cường giả, mặc dù là chịu đến trọng thương, lại bị linh trận cho ràng buộc ở, thế nhưng thật muốn giết chết hẳn một cái liền Linh Tịch Cảnh đều không có đạt đến võ giả, e sợ vẫn đứng là không phải một cái cái gì chuyện khó khăn. Huống hồ. . .

"Hồng!" Một đạo quen thuộc hồ gầm âm thanh bỗng nhiên từ trước người vang lên.

Khổng Phuong có chút khó mà tin nổi nhìn trước mắt cái này cả người bạch muốt mà con vật nhỏ. Hẳn rồi cuộc biết trước đây thân là Hắc Âm Sơn Mạch bá chủ một trong Phong Xích Hồ vì sao lại tùy ý con vật nhỏ này nằm nhào trên đầu. Nguyên lai kinh khủng kia đến cực điểm hồ gầm âm thanh dĩ nhiên là nó hồng đi ra!

Lúc này này đạo hồ gầm trong tiếng cũng không có toát ra quá mức khủng bố uy thế, thế nhưng trong đó ẩn chứa uy nghiêm, nhưng là không chút nào thiếu. Khoảng cách gần bên dưới, Khổng Phuong toàn thân hồn phách đều tựa hồ bỗng nhiên chấn động, thân thể mềm nhũn dường như liền muốn xụi lơ hạ xuống.

Bất quá ngay vào lúc này, Khổng Phuong trong cơ thể trông mất màu vàng óng bỗng nhiên khẽ run lên, sau đó dĩ nhiên lần thứ hai mở ra.

Thứ hai dị biến sau khi sinh thành này con trông mất màu vàng óng, mặc dù là Khổng Phuong chính mình cũng không biết là món đồ gì, cũng hoàn toàn không tìm được điều khiển phương pháp. Bất quá chỉ có hai lần mở mắt ra, cũng làm cho Khổng Phuong tiền lời không nhỏ.

Lần thứ nhất mở thời điểm, mang xông vào trong cơ thể mình Thân Đồ Liệt hồn phách cho trực tiếp nuốt chửng, lần thứ hai mở thời điểm, mang Liễu Thông Dương một nửa hồn phách cho mạnh mẽ cướp đoạt, hơn nữa đánh bại đánh bại còn phải đến Thân Đồ Liệt hồn phách trong ký ức. Bây giờ lần thứ ba mở ra. . .

Một đạo màu vàng nhạt thụ ngân tại Khổng Phuong chỗ mi tâm lấp lánh, có vẻ cực kỳ thần dị, Khổng Phuong nguyên bản kinh hãi ăn khớp, lúc này bình tĩnh có chút quý dị, thậm chí có thể được xưng là có chút lãnh mạc.

"Hồng."

Cách đó không xa, con vật nhỏ bất an gầm nhẹ, linh động trong trông mất hiềm thấy có mấy phần sợ hãi. Lại nằm trên đất thiếu nữ mặc áo trắng, tuy rằng không có nhìn thấy này có chút tình cảnh quái quỷ, nhưng cũng rõ ràng cảm giác được bốn phía bầu không khí không giống, hô hấp thoáng gấp gáp một chút.

Lúc này tại Khổng Phuong ý thức trong, thế giới hiện ra một loại khác đáng vẻ.

Cách đó không xa, bạch muọt mà con vật nhỏ cùng nằm trên đất thiếu nữ mặc áo trắng thân hình sớm đã biến mất. Có, chỉ là hai cái màu nhũ bạch chùm sáng.

Hoi chuyển động ý nghĩ một chút, Không Phương bỗng nhiên đưa tay ra, hiểu kỳ gây một thoáng một trong số thể tích hơi nhỏ hơn màu nhũ bạch chùm sáng.

"Hồng!"

Con vật nhỏ thân thể run lên, bỗng nhiên phát sinh một tiếng thống khổ gào thét. Cùng lúc đó, cặp kia nhìn về phía Không Phương linh động trong ánh mắt tràn đầy nồng đậm sợ hãi.

Con vật nhỏ thống khổ tiếng gào thét cũng không có để Không Phương từ loại này trạng thái kỳ dị trong lui ra ngoài. Đưa tay gây một thoáng thể tích hơi nhỏ hơn một cái chùm sáng sau, Không Phương đưa mắt đặt ở một cái khác thể tích hơi lớn một chút chùm sáng phía trên.

Ý thức đang không ngừng tiếp cận, bỗng nhiên, Không Phương nhú đôi chân mày.

Tại Không Phương ý thức trong, cái kia thể tích hơi lớn một chút chùm sáng bốn phía, dĩ nhiên xuất hiện từng cây từng cây lít nha lít nhít màu nhũ bạch sợi tơ. Số lượng đông đảo màu nhũ bạch sợi tơ nguyên bản vẫn không có hiện lộ ra, thể nhưng tại Không Phương ý thức một tiếp cận thời điểm, toàn bộ bại lộ trong không khí.

Quý thần xui khiến đưa tay ra, đặt tại những này màu nhũ bạch sợi tơ mặt trên, lung tung ba động một chút. Sau đó ——

Oành, oành, oành. . .

Tận mấy cái màu nhũ bạch sợi tơ tại va chạm nhau trong dĩ nhiên trực tiếp tan vỡ ra. Một đạo lộ ra hưng phấn tâm ý yếu ớt gọn sóng bỗng nhiên từ bị màu nhũ bạch sợi tơ ràng buộc trụ chùm sáng trong truyền ra.

Tại này yếu ớt gọn sóng truyền đến trong nháy mắt, Không Phương chỗ mi tâm nhạt trờng mắt màu vàng óng liền nhanh chóng biến mất. Trước mắt quang cảnh bỗng nhiên một trận kịch liệt biến hóa, Không Phương trong lòng nguyên bản loại kia cảm giác kỳ dị cũng là trong khoảnh khắc biến mất không còn tăm tích. Hắn dường như từ đang nhắm mắt lần thứ hai mở mắt ra.

"Người có thể phá tan này hỗn trận trói buộc? !" Thiếu nữ mặc áo trắng cơ thể hơi run rẩy, hầu như khó có thể tự chế hưng phấn nói.

Từ đây trước loại kia thần bí trạng thái trong lui ra ngoài, Không Phương xoa xoa hơi có chút đậm nhói mi tâm, cũng không có trả lời ngay lời của thiếu nữ, lại là rơi vào ngẩn ngừ trong trầm tư.

Không Phương cẩn thận hồi tưởng tình cảnh lúc trước, trong thần sắc từ từ biến hóa lên.

"Hồn phách lực lượng." Không Phương tự lẩm bẫm, trên mặt trở nên cực kỳ đặc sắc lên.

Trước đây không có cảm giác đến, thể nhưng bây giờ lấy một loại khác góc độ lại đi hồi tưởng trước chuyện đã xảy ra. Không Phương thỉnh linh cảm giác được, chính mình tại loại kia trạng thái kỳ dị hạ lại có thể trực tiếp chạm tới người khác hồn phách!

"Lẽ nào đây chính là trong óc này con con mắt màu vàng óng kỳ dị lực lượng." Không Phương trong mắt tinh mang lấp lánh.

Linh hồn có thể nói là võ giả trên người trọng yếu nhất, cũng yếu ớt nhất đồ vật. Nếu như mình quả thực được nắm giữ này trực tiếp công kích người khác hồn phách năng lực, cái kia chẳng phải là một đại khủng bố thủ đoạn.

Nghĩ đến đây, Không Phương nhất thời có chút nóng lòng muốn thử lên. Bất quá rất nhanh, Không Phương sắc liền xụ xuống. Bởi vì hắn phát hiện, chính mình căn bản liền không biết làm sao để trong cơ thể này con tròng mắt màu vàng óng mờ. Này tròng mắt màu vàng óng không mờ, chính mình làm sao có thể tiến vào loại kia trạng thái kỳ dị, chớ đừng nói chỉ là những khác.

"Người có thể phá tan này hỗn trận trói buộc sao?" Bạch y thanh âm của thiếu nữ lần thứ hai truyền tới. Bất quá lần này, âm thanh nhưng là trong mang theo một tia cẩn thận từng li từng tí một.

Phục hồi tinh thần lại Không Phương đầu tiên là sững sờ, sau đó liền rõ ràng, này hỗn trận trói buộc tất nhiên là thiếu nữ mặc áo trắng dưới thân cái kia linh trận.

Bất quá. . .

"Mình có thể phá tan hỗn trận trói buộc?" Không Phương có chút không tin.

Linh trận là lấy linh trận sư trong cơ thể nguyên lực dẫn ra thiên địa linh khí lại bố trí thành công. Bởi vậy, mặc dù là yếu nhất linh trận sư, đều có Linh Tịch Cảnh tu vi. Lại tại Khanh Nguyên thành loại này liền Linh Tịch Cảnh đều chỉ có vẹn vẹn mấy cái địa phương nhỏ, căn bản không thể xuất hiện cái gì linh trận sư. Thậm chí, rất nhiều liên quan với linh trận sư phương diện tin tức Không Phương đều là từ Thân Đồ Liệt trong ký ức quan sát đến.

Đi theo chưa có tiếp xúc qua linh trận chính mình lại có thể phá tan trước mắt cái này vừa nhìn chính là rất cường đại linh trận, sao lại có thể như thế nhỉ?

Đây là Không Phương phản ứng đầu tiên.

Tựa hồ cảm giác được Không Phương chần chờ, bạch y lời của thiếu nữ âm thanh tiếp theo bay tới: "Chỉ cần nhìn vừa này như vậy nhiều kích thích mấy lần hồn trận trời buộc là có thể."

"Kích thích hồn trận trời buộc." Không Phương trong lòng hơi động. Bỗng nhiên ý thức được, chính mình trước tại loại kia trạng thái kỳ dị trong lung tung kích thích những kia màu nhũ bạch sợi tơ, tất nhiên chính là thiếu nữ này dưới thân hồn trận trời buộc.

Linh trận có dễ dàng như vậy liền có thể phá tan?

Không Phương trong lòng mình rõ ràng, hấn căn bản liền không biết làm sao phá tan hồn trận trời buộc, mặc dù có thể lay động hồn trận trời buộc, đều là bởi vì tại loại kia kỳ dị tình hình hạ, đối với hồn phách lực lượng có một loại đặc thù chủng không lực lượng duyên cớ.

"Đúng rồi. . . Hồn phách lực lượng. . . Chẳng lẽ này hồn trận trời buộc trong cũng ẩn giấu đi hồn phách lực lượng." Không Phương trong lòng nói thầm

Trong cơ thể này trông mất màu vàng óng từ vừa mới bắt đầu liền biểu hiện ra tại hồn phách phương diện có năng lực đặc biệt, nuốt chửng Thân Đồ Liệt hung hồn, mạnh mẽ cướp đoạt Liễu Thông Dương một nửa hồn phách. Lúc này càng là quả thực đang từ từ tại thể hiện ra chân chính mạnh mẽ lực lượng.

Hứa mạnh mẽ bao nhiêu linh trận không chỉ có riêng là linh trận sư dùng trong cơ thể nguyên lực câu thông sức mạnh đất trời đơn giản như vậy. Đây hồn trận trời buộc trong nếu mang theo một cái hồn tự, nói không chắc thì có hồn phách lực lượng tồn tại. Không Phương có thể không tin, mình có thể phá mở tất cả trong trời đất linh trận, đây cũng quá không thiết thực.

"Bất quá. . ." Thu hồi trong lòng chấn động, Không Phương ngẩng đầu, liếc mắt nhìn cách đó không xa nằm thiếu nữ mặc áo trắng, sắc mặt không ngừng biến hóa.

Một cái nghi giống như Như Ý Cảnh bên trên mạnh mẽ vỗ giả, đối với với mình tới nói tuyệt đối là muốn ngược nhìn tồn tại. Trước tiên không nói mình có thể không thể lần thứ hai tiến vào trước loại kia trạng thái kỳ dị trong, một khi đưa nàng thả ra ngoài, tất cả những thứ này lại sẽ làm sao?

E sợ đến thời điểm đối phương muốn giết chính mình, chính mình liền chạy đều chạy không được. Nhưng nếu như không đáp ứng. . .

Nhìn cách đó không xa con vật nhỏ, Không Phương trong lòng cũng không còn nửa điểm coi thường ý tứ. Trước đây hồ gầm âm thanh lời nói còn vang vọng bên tai, không nói con vật nhỏ này thực lực chân chính làm sao, dựa vào có thể hiệu lệnh Hắc Âm Sơn Mạch trong toàn bộ yêu thú năng lực, đều đủ để để cho mình chết đến một vạn lần.

"Chúng ta không có bao nhiêu thời gian." Ngay vào lúc này, thiếu nữ mặc áo trắng bỗng nhiên âm u mở miệng.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 19: Đàm phán cùng giao dịch

"Trận này tên là Thúc Hồn Trận, mặc dù là Hóa Thần Cảnh võ giả tại không cẩn thận bên dưới đều sẽ bị khóa lại hồn phách, không thể động đậy." Thiếu nữ mặc áo trắng bình tĩnh nói: "Hai cái Hắc Minh Vệ ngã xuống, đủ để tại Đồng Huyền Quận trong gây nên không nhỏ rung chuyển. E sợ ít ngày nữa thì sẽ có Hắc Minh Vệ cường giả đến đây thăm dò. Đến lúc đó đừng nói là ngươi ta, e sợ này toàn bộ Hắc Âm Sơn Mạch đều sẽ bị càn quét hết sạch."

"Càn quét toàn bộ Hắc Âm Sơn Mạch." Không Phương con ngươi co rút lại, một luồng ngạt trời mùi máu tanh tựa hồ như có như không hướng về hấn bay tới.

Hắc Âm Sơn Mạch trong tuy nói quần thú đông đảo, thế nhưng trong đó cường đại nhất cũng bất quá là vài con có thể so với Linh Tịch Cảnh võ giả đỉnh cao yêu thú. Một khi Hắc Minh Vệ trong cường giả quyết định xuất thủ, e sợ còn thật không có nửa điểm sức phản kháng. Lại bây giờ bởi vì ra chuyện như vậy, Hắc Âm Sơn Mạch trong sớm sẽ không có võ giả dám tiến vào bên trong. Đến thời điểm nếu như bị người phát hiện chính mình. . . Không Phương lạnh cả tim, trong mắt ánh sáng cấp tốc biến hóa.

Nếu như nói mới vừa nghe nói Hắc Minh Vệ thời điểm, đối với cái này mạnh mẽ mà lại thần bí tổ chức, Không Phương là đầy ngập kính nể tình. Thế nhưng khi chiếm được Thân Đồ Liệt ký ức sau khi, đối với này thế trong mắt người thần bí mạnh mẽ Hắc Minh Vệ, Không Phương ngược lại là không có bao lớn kính nể tình, thậm chí ở trong lòng như có như không còn nhiều ra liền chính hấn đều không có nhận ra được địch ý.

"Ta chỉ muốn rời khỏi Hắc Âm Sơn Mạch liền không có chuyện gì đi." Từ vừa mới bắt đầu sau khi khiếp sợ, Khổng Phuong cấp tốc bình tĩnh lại.

Hắc Minh Vệ đứng là trước mắt hắn xa còn lâu mới có thể chống lại nhân vật mạnh mẽ, thế nhưng Khổng Phuong chỉ cần tại Hắc Minh Vệ trong cường giả đến trước trước một bước ly khai liền không có nguy hiểm gì. Một nhớ tới nơi này, Khổng Phuong trên mặt cũng nhất thời bình tĩnh rất nhiều.

Dưới cái nhìn của hắn, bây giờ to lớn nhất nguy cơ ngược lại không phải cái gì Hắc Minh Vệ, lại là trước mắt cái này mang hai cái Hắc Minh Vệ đều tàn sát thiếu nữ mặc áo trắng.

Lời nói vừa nói ra khỏi miệng, Khổng Phuong nhất thời thì có chút hối hận rồi. Minh có thể sớm ly khai Hắc Âm Sơn Mạch đến tránh né trận này tai họa. Thế nhưng bị Thúc Hồn Trận nhốt lại thiếu nữ mặc áo trắng hiển nhiên là không làm nổi. Chính mình vừa nói như thế, có thể hay không đưa nàng làm tức giận đây.

Bất quá Khổng Phuong lo lắng tựa hồ có hơi dư thừa. Tại hắn lời nói âm thanh vừa ra hạ trong nháy mắt, thiếu nữ mặc áo trắng trên mặt lóe qua một tia trào phúng, nhàn nhạt mở miệng: "Người xác định người bây giờ còn có thể ly khai Hắc Âm Sơn Mạch?"

"Phát sinh hai cái Hắc Minh Vệ ngã xuống Hắc Âm Sơn Mạch chuyện như vậy, người cho rằng phụ cận đại thế lực nhỏ sẽ không có một chút nào động tác sao? Toàn bộ Đông Huyền Quận trong khả năng cũng không có mấy cái Hắc Minh Vệ, muốn lại phái một cái Hắc Minh Vệ lại đây không phải chuyện một ngày hai ngày. Thế nhưng để phụ cận thế lực trước đem Hắc Âm Sơn Mạch cho phong tỏa, cũng không phải việc khó gì đi." Thiếu nữ mặc áo trắng khoe miệng lóe qua một vết chế nhạo: "Loại này phong tỏa đối với Như Ý Cảnh võ giả không nãnh liệt đến mức nào dùng, mặc dù là Linh Tịch Cảnh hay là cũng có chạy thoát một cơ hội. Thế nhưng Linh Tịch Cảnh bên dưới. . ."

Thiếu nữ mặc áo trắng lời nói âm thanh cười gằn: "Đụng vào chỉ có một con đường chết."

"Cái này không thể nào!" Khổng Phuong biến sắc. Hắn rõ ràng còn nhớ chính mình nửa ngày trước mới từ Phong Duyên trấn trong rừng trúc tiến vào Hắc Âm Sơn Mạch trong, làm sao có khả năng hiện tại bị phong tỏa. Huống hồ lấy Hắc Âm Sơn Mạch phạm vi, như muốn toàn bộ phong tỏa, này cần thiết nhân lực có thể hoàn toàn không phải mấy cái, thậm chí là mười mấy cái Linh Tịch Cảnh võ giả liền có thể làm được.

"Không tin sao?" Thiếu nữ mặc áo trắng khoe miệng khê giương lên.

Thúc Hồn Trận trải qua Khổng Phuong vô ý kích thích đã có chút nhẹ nhàng tổn thương. Trình độ như thế này tổn thương tuy nói không thể làm cho nàng một lần phá tan này linh trận, nhưng cũng có thể để cho bộ phận thân thể nhẹ nhàng nhúc nhích một thoáng.

"Hống!"

Thiếu nữ mặc áo trắng lời nói âm thanh vừa ra, bên cạnh con vật nhỏ nhất thời gầm nhẹ một tiếng.

Hồ gầm âm thanh không có trước vài tiếng như vậy chấn động, bất quá trong đó ẩn chứa uy nghiêm nhưng là không chút nào thiếu. Bất quá tựa hồ vô tình hay cố ý đang tránh né Khổng Phuong, con vật nhỏ quay đầu hướng về một hướng khác hồng đi.

Xèo! Xèo! . . .

Hắc Âm Sơn Mạch ngoại vi, đột nhiên có tứ đạo bóng đen bay lên trời, dường như tứ đoá mây đen giống như hướng về phương hướng bốn cái phương hướng lao đi. Khổng Phuong thấy rõ ràng, đây là bốn con Khổng Linh Tước.

Nhưng mà sau một khắc, Khổng Phuong con người nhưng là đột nhiên co rút lại.

Trương đương với Thối Huyết Cảnh tầng tám võ giả Khổng Linh Tước mấy cái trong ánh lấp lánh chẳng mấy chốc sẽ triệt để bay ra Hắc Âm Sơn Mạch vị trí. Nhưng mà đúng vào lúc này hoàn cảnh, bốn con Khổng Linh Tước bỗng nhiên thân thể run lên, sau đó từ đầu đến cuối thẳng tắp hướng về mặt đất rơi xuống. Về sau, bốn tiếng thể thâm tiếng kêu to rất xa truyền tới, loáng thoáng còn nương theo một ít nhàn nhạt nguyên lực gợn sóng.

"Chuyện này. . ." Khổng Phuong sắc mặt đại biến.

"Dĩ nhiên là cảm không trận, xem ra liền linh trận sư đều ra tay rồi." Thiếu nữ mặc áo trắng chậm chậm uốn éo đầu, sắc mặt có chút không dễ nhìn. Bất quá nhìn thấy sắc mặt hầu như so với mình còn khó xem hơn Khổng Phuong hướng về, thiếu nữ mặc áo trắng nở nụ cười: "Lấy hiện tại, có linh trận sư tại, Linh Tịch Cảnh võ giả cũng chỉ có một con đường chết."

Nói xong, thiếu nữ mặc áo trắng cười tùm tùm nhìn cách đó không xa sắc mặt không ngừng biến hóa Khổng Phuong, trong lúc nhất thời tựa hồ ngược lại cũng không thể nào sốt ruột.

"Linh trận, cảm không, còn có Linh Tịch Cảnh võ giả thủ ở bên ngoài." Khổng Phuong trong lòng không ngừng tính toán. Cuối cùng vô lực thở dài một tiếng, hắn biết, tại loại chiến trận này trước mặt, chính mình kiên quyết là không có một tia cơ hội.

"Xem ra Liễu Nghiêm Hiền đã sớm biết sẽ phong sơn, hay là, Phong Duyên trấn bên này chính là do Liễu Nghiêm Hiền các loại chờ người chính mình xem." Khổng Phuong bỗng nhiên trong lòng hơi động. Nguyên nhân này rất tốt giải thích tại sao Liễu Nghiêm Hiền lại đột nhiên đi tới Phong Duyên trấn, còn có lấy Liễu Nghiêm Hiền tính cách, tại hiểu rõ biết mình người mang cự bảo sau khi, dĩ nhiên không có một đường truy sát tiến vào Hắc Âm Sơn Mạch bên trong.

"Đáng chết!" Song quyền nắm chặt, Khổng Phuong rất rõ ràng. Loại này phong tỏa tình huống duy trì không được thời gian bao lâu, các loại chờ cái kia

Hắc Minh Vệ đại nhân vật vừa đến, e sợ chính mình chính là cua trong rọ. Đến thời điểm không nói mình đang ở Hắc Âm Sơn Mạch sẽ làm sao, chính là một bên còn có Liễu Nghiễm Hiền mắt nhìn chăm chăm, một khi chính mình người mang cấp công pháp cùng chiến kỹ tin tức truyền đi. Cái kia kết cục, tuyệt đối là bi thảm cực kỳ.

"Chỉ có thể mạng này Thúc Hồn Trận phá tan rồi sao?" Không Phương ánh mắt quét qua cách đó không xa thiếu nữ mặc áo trắng, thần sắc có chút không tự nhiên.

Hắn đương nhiên biết, thiếu nữ mặc áo trắng này sờ dĩ sẽ hướng mình giải thích nhiều như vậy, còn không phải là bởi vì muốn dùng những này áp lực cực lớn, đến khiến cho chính mình toàn lực trợ nàng phá tan này Thúc Hồn Trận.

"Mạng này Thúc Hồn Trận phá tan, ngươi có thể cho ta cái gì thù lao?"

Hít sâu một hơi, bình phục một thoáng tâm tình, Không Phương bình tĩnh hướng về thiếu nữ mặc áo trắng mở miệng hỏi.

Trên mặt lóe qua một vết sấm sét như vậy sắc mặt vui mừng, thiếu nữ mặc áo trắng không lộ ra vẻ gì, thần nhiên nói: "Ta có thể cho ngươi sống tiếp, cái này chẳng lẽ không phải tốt nhất thù lao?"

"Nếu như chỉ là nếu như vậy, như vậy. . . Chúc ngươi nhiều may mắn." Lạnh lùng nói rồi một câu như vậy, Không Phương từ đầu đến cuối cũng không quay đầu lại liền muốn xoay người rời đi.

Nhìn Không Phương nhanh chân rời đi bóng người, lần này đến phiên thiếu nữ mặc áo trắng sắc mặt đại biến.

Quả thật, thực lực của nàng vượt xa Không Phương, chỉ cần có thể phá tan này Thúc Hồn Trận, Hắc Âm Sơn Mạch ở ngoài những người kia căn bản là không ngăn được nàng. Thế nhưng tất cả những thứ này tiền đề đều là xây dựng ở có thể phá tan Thúc Hồn Trận bên trên. Nếu như không phá ra được Thúc Hồn Trận, như vậy tại Hắc Minh Vệ trong cường giả giáng lâm hướng về, nàng liền không còn có một tia vuron mình nơi.

Ngăn lại liền muốn hồ gầm phát ra con vật nhỏ, thiếu nữ mặc áo trắng đột nhiên hô: "Chờ một chút!"

Quay lưng thiếu nữ mặc áo trắng bóng lưng bỗng nhiên dừng lại, Không Phương trên mặt bỗng nhiên vung lên một vết cười khê. Hắn biết, chính mình đánh cược thành công.

Không có ai không sợ chết, chính mình như vậy, thiếu nữ mặc áo trắng kia cũng sẽ không có chút bất ngờ. Chỉ có điều không mới biết, nhân vì chính mình cùng thiếu nữ mặc áo trắng trong lúc đó cách xa thực lực chênh lệch, đối phương căn bản là xem thường chính mình. Mặc dù mình có thể phá tan Thúc Hồn Trận, nhưng này loại từ trong xương xem thường, Không Phương vẫn có thể cảm giác được.

Muốn bình thường giao dịch, loại này xem thường là vạn vạn không được. Bởi vậy, Không Phương mới sẽ làm ra một lời không hợp liền muốn xoay người rời đi cử động. Chính mình là lúc này duy nhất có thể phá tan Thúc Hồn Trận hi vọng, hắn không cho là thiếu nữ mặc áo trắng sẽ ở tình huống như vậy đột hạ sát thủ. Như vậy chờ đợi nàng, cũng chỉ có cúi đầu. Một khi tại lúc mới bắt đầu thấp đầu, mặt sau rất nhiều chuyện liền dễ làm.

Thu hồi nụ cười trên mặt, Không Phương một mặt bình tĩnh xoay người, chậm rãi hướng về thiếu nữ mặc áo trắng đi đến. Bỗng nhiên, Không Phương bước chân dừng lại, nhàn nhạt bỏ xuống một cái tin tức nặng ký: "Ta có một chủ ý, có thể làm cho người khác không cảm giác được linh hồn khí tức, không biết phương pháp này có thể hay không tránh thoát Hắc Minh Vệ tra xét."

Lời nói này âm thanh vừa ra, thiếu nữ mặc áo trắng sắc lần thứ hai biến đổi. Hắc Âm Sơn Mạch không lớn, nhưng cũng không tính được tiểu. Mặc dù là một cái Như Ý Cảnh võ giả muốn từng tắc từng tắc tìm tòi khắp cả toàn bộ Hắc Âm Sơn Mạch cũng là một cái không hiện thực sự tình. Thế nhưng lấy Như Ý Cảnh võ giả mạnh mẽ, cũng không cần thiết như thế nhọc lòng mất công sức đi tìm tòi, lấy sự mạnh mẽ linh thức, hoàn toàn có thể cảm ứng được trong phạm vi nhất định võ giả khí huyết.

Có thể ngăn cách linh hồn người khác khí tức cảm ứng, bực này Vu đã đem loại này mạnh mẽ võ giả cố hữu tìm tòi phương thức cho loại bỏ hơn nửa. Đến thời điểm Không Phương chọn một điểm ẩn nấp chỗ trốn phía trên một đoạn như vậy thời gian, thật là có khả năng chạy thoát hi vọng.

"Ra chuyện như vậy, ngươi đều còn hướng về Hắc Âm Sơn Mạch trong đến, nói vậy là bị người đuổi giết đi." Thiếu nữ mặc áo trắng mắt sáng lên, bỗng nhiên mở miệng nói.

Tại Không Phương từng bước một "Bức bách" bên dưới, nàng đã không thể lại duy trì vừa bắt đầu loại kia bình tĩnh.

"Chỉ cần ngươi giúp ta phá tan này Thúc Hồn Trận, ta có thể giúp ngươi thoát khỏi nguy cơ lần này, sẽ giúp ngươi giải quyết đi kẻ thù của ngươi." Thiếu nữ mặc áo trắng thay đổi trước lãnh lạnh âm thanh, ôn hòa nói. Một bộ ân cần thiện dụ dáng vẻ.

"Hả?" Không Phương nhú mày, trong lòng có chút ý động.

Ngoại trừ lần này bỗng nhiên cuốn vào Hắc Âm Sơn Mạch, sắp đối mặt Hắc Minh Vệ truy đuổi chúc nguy cơ ở ngoài, Liễu Nghiễm Hiền có thể nói là Không Phương uy hiếp lớn nhất.

Nhưng mà loại này uy hiếp chỉ là đối với Không Phương mà nói, đối lập Vu trước mắt cái này có thể đem hai cái Hắc Minh Vệ đều giải quyết đi hung tàn thiếu nữ mà nói, e sợ một cái tay liền có thể ép chết chỉ có Linh Tịch Cảnh Liễu Nghiễm Hiền.

Tất cả những thứ này, đối với Không Phương tới nói chỉ cần hắn hiện tại điểm cái đầu là có thể.

Nhưng là. . .

Khổng Phuong bỗng nhiên tại thiếu nữ mặc áo trắng ánh mắt kinh ngạc trong lắc lắc đầu.

Hắn muốn cũng không chỉ là những này!

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Hai lần cơ hội xuất thủ

Trước mắt tình cảnh này đối với hắn mà nói dĩ nhiên là hung hiểm vạn phần, nhưng lại không phải là một cơ hội. Đường như thiếu nữ mặc áo trắng như vậy chỉ ít đều là Như Ý Cảnh mạnh mẽ võ giả, nguyên bản cùng hắn lúc này là sẽ không có bất kỳ gặp nhau. Lúc này nếu hiềm thấy có cơ hội như thế đặt ở trước mắt hắn, Khổng Phuong đương nhiên sẽ không uổng phí hết.

"Chỉ là Linh Tịch Cảnh Liễu Nghiễm Hiền ta còn cần dùng ngoại lực tới đối phó sao?" Tại vừa bắt đầu động tâm sau khi, Khổng Phuong rất nhanh sẽ bình tĩnh lại.

Võ đạo một đường ngàn khó vạn hiểm, hắn Liễu Nghiễm Hiền đơn giản chính là che ở Khổng Phuong trên đường viên thứ nhất chướng ngại vật mà thôi. Đây chỉ là một viên chướng ngại vật đều cần phải mượn ngoại lực đem nghiền nát, như vậy Khổng Phuong này võ đạo một đường nhất định cũng đi không xa lắm.

Ngoại lực, chung quy không phải vương đạo. Võ giả, khi làm quyết chí tiến lên!

Đồng thời, một cái Linh Tịch Cảnh Liễu Nghiễm Hiền, còn thật không có bị Khổng Phuong để vào trong mắt. Trước mắt hắn thiếu hụt, chỉ có điều là thời gian thôi.

"Lại thêm năm viên Nguyên Thạch đây?" Ngay vào lúc này, bạch y lời của thiếu nữ âm thanh lần thứ hai truyền đến.

Nguyên Thạch?

Khổng Phuong trong lòng hơi động, trong mắt có chút hưng hực.

Linh Tịch Cảnh võ giả cô đọng nguyên lực, lại Nguyên Thạch chính là một loại chất chứa nguyên lực đặc thù khoáng thạch. Bất quá Nguyên Thạch quý giá, tuyệt đối không phải là tầm thường Thối Huyết Cảnh võ giả có thể tiếp xúc được, mặc dù là Khanh Nguyên Thành trong ba thế lực lớn loại này, đóng gói bán khả năng đều trị không được mấy viên Nguyên Thạch. Lại Khổng Phuong, cũng chỉ có điều là rất xa từng thấy một lần.

Bất quá Nguyên Thạch đối với võ giả tầm quan trọng, đó là không thể nghi ngờ. Không chỉ có Linh Tịch Cảnh bên trên võ giả tu luyện không thể rời bỏ Nguyên Thạch, đối với Thối Huyết Cảnh võ giả mà nói, Nguyên Thạch càng là liên quan đến đến bọn họ có thể thành công hay không xung kích Linh Tịch Cảnh then chốt.

Đang trùng kích Linh Tịch Cảnh thời điểm, nếu như bên cạnh có một viên Nguyên Thạch phụ trợ, cái kia tỷ lệ thành công tuyệt đối có thể bỗng dưng thêm ra vài thành.

Nhìn thấy Khổng Phuong trên mặt ý động, thiếu nữ mặc áo trắng trên mặt hơi đẹp để mấy phần. Bất quá sau một khắc, sắc mặt lần thứ hai lạnh xuống.

Trong tầm mắt, Khổng Phuong lần thứ hai lắc đầu từ chối.

"Người quý có tự mình biết mình, không muốn quá tham." Thiếu nữ mặc áo trắng vẻ mặt lạnh lùng, sắc mặt rất khó nhìn.

Thần mà nói chi, thiếu nữ mặc áo trắng đưa ra những điều kiện này hầu như đều là Khổng Phuong lượng thân làm riêng. Lúc này Khổng Phuong liền tiếp lắc đầu, tại thiếu nữ mặc áo trắng xem ra không thể nghi ngờ là Khổng Phuong như thế vẫn còn chưa đủ, còn muốn mượn cơ mưu lấy càng nhiều chỗ tốt.

"Không cần nhiều như vậy, ta chỉ cần người cho ta một cái hứa hẹn liền có thể." Khổng Phuong bình tĩnh nói.

Thiếu nữ mặc áo trắng nguyên bản lạnh lùng vẻ mặt lúc này cũng không khỏi sửng sốt: "Hứa hẹn?"

"Tại ta cần thời điểm, có thể vô điều kiện vì ta xuất thủ ba lần." Không Phương mở miệng. Đây mới là hán chân chính sở cầu.

Nguyên Thạch tuy được, thế nhưng so với một cái có thể giết chết Như Ý Cảnh nhân vật mạnh mẽ, ba lần xuất thủ điều kiện xa hoàn toàn không phải mấy viên Nguyên Thạch có thể sánh được.

Tần đi trên mặt lạnh lùng vẻ, thiếu nữ mặc áo trắng nhưng là nhú mày. Suy nghĩ chỉ chốc lát sau, thiếu nữ mặc áo trắng lắc lắc đầu: "Ba lần quá hơn nhiều, hơn nữa ngươi nếu như sau đó chọc ngay cả ta đều khó mà chống lại tồn tại, chẳng lẽ còn muốn hi vọng ta cho ngươi xuất thủ?"

Tựa hồ từ lâu dự nghĩ tới điểm này, Không Phương sắc mặt không hề thay đổi, chậm rãi mà nói: "Nếu như gặp phải thực lực vượt qua sự tồn tại của ngươi, ngươi có thể lựa chọn không ra tay. Ngoài ra, ba lần xuất thủ điều kiện có thể đổi thành hai lần."

"Hai lần sao." Thiếu nữ mặc áo trắng nhẹ giọng tự nói, trong lòng âm thầm suy tư.

Chỉ xuất thủ hai lần, hơn nữa gặp phải mạnh hơn chính mình còn có thể lựa chọn không ra tay. Bực này điều kiện cũng không tính hà khắc rồi, thế nhưng tóm lại có ngàn ấy bị lời thề ràng buộc cảm giác. So với mà nói, thiếu nữ mặc áo trắng trước đây đưa ra dùng năm viên Nguyên Thạch, và thuận lợi mang Liễu Nghiêm Hiền giải quyết điều kiện đến trao đổi liền đơn giản rất nhiều. Hơn nữa đối với thiếu nữ mặc áo trắng tới nói càng là dễ như ăn cháo sự tình, lập tức liền có thể giải quyết.

Chỉ là. . .

Nhìn cách đó không xa đứng yên Không Phương, thiếu nữ mặc áo trắng ánh mắt lóe lên. Từ đây trước các loại bên trong, đối với Không Phương cái này liền Linh Tịch Cảnh đều không có đạt đến tiêu tử, nàng đã không có một chút nào coi thường ý tứ. Hơn nữa thiếu nữ mặc áo trắng thấy rất rõ ràng đây cơ hồ đã là đối phương điểm mấu chốt.

"Không phải là xuất thủ hai lần sao. Hai lần xuất thủ sau khi liền không có nửa điểm liên quan." Như vậy nghĩ, thiếu nữ mặc áo trắng gật đầu nói: "Có thể."

Tuy nhưng đã dự liệu được tình cảnh này, thế nhưng lúc này nghe được thiếu nữ mặc áo trắng đồng ý, Không Phương trên mặt vẫn là không nhận được dựng lên tung bừng vui sướng vẻ.

Phần này hứa hẹn, đối với Không Phương tới nói không thua kém một chút nào hai tám bảo mệnh phù. Dù sao lúc này Không Phương chỉ có điều là một cái liền Linh Tịch Cảnh đều không có đạt đến tiêu vô giả, mặc dù là muốn cùng những Như Ý Cảnh đó, Hóa Thần Cảnh tồn tại kết thù, cũng căn bản cũng không có cơ hội này.

Lại Linh Tịch Cảnh vô giả, đối với trước mắt thiếu nữ mặc áo trắng tới nói, số lượng nhiều hơn nữa e sợ cũng là dường như gà đất chó sành bình thường không thể tả đi.

Như vậy nghĩ, Không Phương nụ cười trên mặt càng sâu.

"Bắt đầu đi." Thiếu nữ mặc áo trắng đánh gãy Không Phương mơ màng, lạnh lạnh lời nói âm thanh để Không Phương không nhận được một cái giật mình. Hần chợt phát hiện một cái vấn đề rất trọng yếu.

Trong cơ thể trông mất màu vàng óng có thể cũng không bị chính mình khống chế, khi nào mở có thể làm cho mình lần thứ hai tiến vào cái kia thần kỳ trạng thái trong, ngay cả chính hắn cũng không biết.

"Làm sao? Còn chưa động thủ?" Nhìn truyệt tại tại chỗ không có động tĩnh chút nào Không Phương, thiếu nữ mặc áo trắng thúc giục.

"Khắc khắc." Ho nhẹ hai tiếng, Không Phương trên mặt dựng lên một vết bất đắc dĩ, nhìn thiếu nữ mặc áo trắng từ từ lạnh lẽo hạ xuống sắc, không thể làm gì khác hơn là kể ra thật tình.

"Ngươi dám đùa ta? !" Không Phương lời nói âm thanh vừa ra, thiếu nữ mặc áo trắng thanh âm lạnh như băng liền ở tại bên tai vang vọng ra. Trong đó ẩn chứa tức giận, để Không Phương cũng không khỏi biến sắc.

"Kỳ thực, cũng không phải là không có cơ hội." Bất đắc dĩ, Không Phương chỉ có thể nhắm mắt giải thích.

"Ngươi muốn phải làm sao?"

"Hay là có thể mượn con vật nhỏ này hồ gầm âm thanh giúp ta tiến vào loại kia trạng thái kỳ dị." Không Phương chỉ chỉ thiếu nữ mặc áo trắng bên cạnh con vật nhỏ, không nhìn người sau nhẹ nhàng trợn mắt uy hiếp, mở miệng nói.

"Tiểu Bạch hồ gầm âm thanh." Nghe vậy, thiếu nữ mặc áo trắng ngược lại là ánh mắt sáng ngời.

Nàng chợt nhớ tới đến, trước tại con vật nhỏ hồ gầm âm thanh sau khi, Không Phương mới cho nàng mang đến loại kia cảm giác kỳ dị. Nguyên bản không có mang hai người này liên hệ tới, lúc này Không Phương vừa mở miệng, thiếu nữ mặc áo trắng mới biết, nguyên lai người sau sở dĩ sẽ như vậy, vẫn là chịu đến con vật nhỏ hồ gầm âm thanh kích thích.

Đối với bên cạnh này con bạch mực mà con vật nhỏ, thiếu nữ mặc áo trắng tự nhiên biết nó nội tình. Tuy rằng thoái hóa thành ấu sinh trạng thái, thế

nhưng bá đạo hồ gầm âm thanh nhưng là kỳ dị bảo lưu lại. Nay ẩn chứa Như Ý Cảnh yêu thú uy thế hồ gầm âm thanh mặc dù là Linh Tịch Cảnh vô giả đều muốn rất được ảnh hưởng, Linh Tịch Cảnh bên dưới, không nói hồng một tiếng thì có hồng chết khả năng, nhưng ít ra cũng sẽ thân thể như nhũn ra, không bố dị thường.

"Đã như vậy, vậy liền bắt đầu đi." Thiếu nữ mặc áo trắng bỗng nhiên khoe miệng khinh liêu, lộ ra một vết không có ý tốt nụ cười.

Lại tại nàng lời nói âm thanh vừa ra hạ thời điểm, một đạo cực kỳ phối hợp hồ gầm tiếng vang triệt bốn phía.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Nguy cơ tiếp cận

"Hồng!"

Tiếng hồ gầm rung trời động, bá đạo uy thế tràn ngập ra, làm cho cả Hắc Âm Sơn Mạch quần thú đều run lấy bảy. Lại này phát sinh tiếng hồ gầm chủ nhân, hồng xong một tiếng sau khi, nhưng là lưỡi biếng bò ở trên mặt đất, đôi mắt nhỏ ánh sáng lấp loé nhìn chăm chăm cách đó không xa một đạo thon dài bóng người.

Khổng Phưong nửa ngồi nửa quỳ tại thiếu nữ mặc áo trắng bên cạnh, sắc mặt bình tĩnh, trên mặt là một mảnh bình tĩnh đến mức tận cùng vẻ đăm đăm. Bỗng nhiên, Khổng Phưong chuyển động, đưa tay phẳng phát đánh đàn giống như vậy, năm ngón tay nhanh chóng tại thiếu nữ mặc áo trắng dưới thân Thúc Hồn Trận phía trên nhẹ chút mà qua.

Oành! Oành! Oành!

Từng cây từng cây màu nhũ bạch hồn tuyến bỗng dưng vỡ ra được, như là nổi lên phản ứng dây chuyền. Hồn tuyến không ngừng nứt toác, mãi đến tận toàn bộ Thúc Hồn Trận tan vỡ gần như một phần ba trình độ, mới chậm rãi đình chỉ lại.

Chỗ mi tâm màu vàng thụ ngân biến mất, Khổng Phưong sắc mặt trắng bệch đặt mộng ngồi dưới đất.

Đưa tay xóa đi mồ hôi trên trán tí, Khổng Phưong hít sâu một hơi, có chút ưỡ oải mở miệng: "Hôm nay chỉ tới đây thôi, ngày mai này Thúc Hồn Trận thì có thể triệt để phá vỡ."

Nhìn bên cạnh còn muốn nói gì thiếu nữ mặc áo trắng, Khổng Phưong lắc lắc đầu: "Tiến vào trạng thái như thế này cần tiêu hao không ít tinh khí thần, bằng vào ta hiện nay tu vi, một ngày tiến vào năm lần, mỗi lần duy trì mười phút cũng đã là cực hạn."

Nói xong, cũng mặc kệ thiếu nữ mặc áo trắng phản ứng, Khổng Phưong đứng lên, tự mình tự đi tới một bên bắt đầu khoan chân tu luyện lên.

Chính như hần từng nói, trông mắt màu vàng óng mờ, mình có thể tiến vào cái kia kỳ dị chương không cảnh giới. Thế nhưng tất cả những thứ này cũng không phải là không có bất kỳ đánh đổi. Tại loại kia chương không cảnh giới trong mỗi dừng lại một lúc, tự thân trôi qua tinh khí thần đều là một cái cực kỳ con số kinh khủng.

Trong thời gian ngắn Khổng Phưong Nhưng mà vẫn có thể chống đỡ, thế nhưng sau một quãng thời gian, nếu như còn cứng rắn chống đỡ, liền rất có thể sẽ lưu lại nghiêm trọng thương tích. Vì thay thiếu nữ mặc áo trắng phá giải một cái Thúc Hồn Trận, Khổng Phưong tự nhiên không thể mạo hiểm lớn như vậy. Huống hồ lúc này Hắc Âm Sơn Mạch tuy rằng bị phong tỏa, thế nhưng như trước không có động tĩnh chút nào, hiển nhiên vẫn không có chân chính Hắc Minh Vệ cường giả đến.

Thời gian không vội, lại nói rõ một ngày liền có thể triệt để phá tan này Thúc Hồn Trận, Khổng Phưong tự nhiên càng sẽ không sốt ruột.

"Khổng Linh Vân, mười tám tuổi Như Ý Cảnh hậu kỳ vô giả." Ngồi khoan chân Khổng Phưong bỗng nhiên ánh mắt liếc mắt một cái cách đó không xa thiếu nữ mặc áo trắng, cảm thán.

Trải qua này nửa ngày tiếp xúc, Khổng Phưong cũng biết liên quan với thiếu nữ mặc áo trắng này một ít tin tức. Lại trong đó, mười tám tuổi liền đạt đến Như Ý Cảnh hậu kỳ tin tức, không thể nghi ngờ là kích thích nhất Khổng Phưong.

Tại Khanh Nguyên Thành trong, mười tám tuổi có thể đạt đến Thối Huyết Cảnh cửu trùng thiên cũng đã là thiên tài ghê gớm. Lại mười lăm tuổi đạt đến Thối Huyết Cảnh đỉnh cao, đồng thời bắt đầu xung kích Linh Tịch Cảnh Khổng Phưong, càng bị ca tụng là Khanh Nguyên Thành trong trăm năm khó gặp thiên tài. Chỉ có điều này danh thiên tài, tại Khổng Phưong biết được thiếu nữ mặc áo trắng Khổng Linh Vân số tuổi chân chính hướng về, nhất thời

cảm giác thấy hơi buồn cười.

Linh Tịch Cảnh sơ kỳ cùng Như Ý Cảnh hậu kỳ trong lúc đó khoảng cách biết bao chi lớn, đừng nói là ba năm, rất nhiều người coi như là cả đời cũng không thể đạt đến. Nếu như chính mình là thiên tài, như vậy Không Linh Vân lại xem như là cái gì.

"Quả nhiên là thiên ngoại có người, nhân ngoại hữu nhân a." Không Phương thăm than, trong lòng tất cả nguyên bản tiềm tàng một mớ kiêu ngạo vào lúc này tiêu tán không ít.

Thiên tài đều là có ngạo khí tại Không Phương triển lộ ra võ đạo thiên tư sau khi, tại Khanh Nguyên Thành trong cũng không có thiếu nghe được đối với với mình thổi phồng tiếng. Tuy nói không đến nổi hung hăng lên, thế nhưng Không Phương trong lòng làm sao thường không có người thường khó có thể với tới kiêu ngạo.

Một cái mạnh mẽ võ giả, tất nhiên có bản thân ngạo khí. Đại năng giả, đều ngông nghênh đá lôm chôm hạng người. Thế nhưng không giống với ngạo khí, kiêu khí nhưng là một loại ảnh hưởng võ giả đi tới tâm tình tiêu cực. Như Không Phương trong cơ thể những này cũng không mãnh liệt kiêu khí, vào ngày thường bên trong còn khả năng xem không quá đi ra, thế nhưng tháng ngày tích lũy, bất tri bất giác bên dưới, đối với việc tu luyện của hắn có không nhỏ ảnh hưởng trái chiều.

Bất quá bây giờ tại Không Linh Vân đã kích hạ, Không Phương trong lòng những này hiếm hoi còn sót lại kiêu khí nhưng là ma xui quỷ khiến không còn sót lại chút gì.

Đối với thiếu niên người đến nói, hiếm có nhất chính là ngạo lại không kiêu. Chỉ là rất nhiều năm thiếu đắc chí hạng người, tại té ngã nhào một cái sau khi mới sẽ lĩnh ngộ được. Lúc này Không Phương trong lòng kiêu khí diệt hết, đối với hắn mà nói làm sao không phải là một cái chuyện thật tốt.

Bất tri bất giác, Không Phương ngồi khoanh chân bóng người trong từ từ truyền ra một trận khí tức du dương tiếng hít thở. Trong cơ thể diễn tinh quyết tại Không Phương vô ý thức trong từ đầu đến cuối bắt đầu tự mình vận chuyển lên.

Dưới màn đêm, tinh thần óng ánh, Không Phương quanh thân, nương theo diễn tinh quyết tu luyện, một đại đoàn tinh thần chỉ quang từ trong hư vô dần hiện ra đến, mang Không Phương toàn thân đều bao vây ở bên trong.

"Đây là công pháp gì? Lại có thể đưa tới tinh thần chỉ quang." Một bên nguyên bản cũng tại điều tức trong Không Linh Vân bỗng nhiên trong lòng hết thấy cảm ứng, mở mắt ra, nhìn Không Phương quanh thân quay chung quanh tinh thần chỉ quang, trong mắt khác thường sắc lấp lánh.

Có thể gọi ra dị tượng công pháp, đều là cực kỳ quý giá tồn tại, chỉ ít đều là cấp trở lên, thậm chí còn cũng không phải hết thấy cấp công pháp đều có thể xúc động dị tượng. Lại một cái hẻo lánh nơi, liền Linh Tịch Cảnh đều không có đạt đến tiểu tử, dĩ nhiên nắm giữ bức này công pháp, này không thể nghi ngờ lệnh Không Linh Vân hơi nghi hoặc một chút.

"Còn có cái tên này loại kia quái lạ năng lực." Không Linh Vân trong mắt dị thái liên tục, bản năng, nòng cảm giác Không Phương trên người lại như là bao phủ một tầng sương mù, khiến người ta nhìn không rõ ràng.

"Ồ ồ. . ."

Không Linh Vân bên cạnh, con vật nhỏ thấp giọng giao hoán hai tiếng, như là tại tổ nói gì đó.

Mang con vật nhỏ nâng ở trong lòng, Không Linh Vân trong mắt vẻ nghi hoặc càng sâu: "Có thể lệnh Tiểu Bạch cảm nhận được hơi thở quen thuộc, hơn nữa còn họ Không, lẽ nào là. . ."

Bất quá rất nhanh, Không Linh Vân liền lắc lắc đầu, mang trong lòng suy đoán hủy bỏ.

Bởi vì nàng đi theo chưa từng nghe nói Không gia có như thế một cái tộc nhân. Huống hồ nếu như đúng là chính mình Không gia người, làm sao có khả năng sẽ ở Khanh Nguyên thành nơi như thế này pha trộn.

Không nghĩ ra, Không Linh Vân cũng là lười suy nghĩ, từ từ điều tức lên.

Dạ, lặng lẽ, Không Linh Vân cùng Không Phương đều rơi vào từng người trong tu luyện. Con vật nhỏ cũng nằm nhàoai Không Linh Vân bên chân ngủ. Hắc Âm Sơn Mạch trong, chỉ có quần thú còn cảnh giới, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy từng đạo từng đạo bóng đen xẹt qua Hắc Âm Sơn Mạch rìa ngoài giữa không trung.

Bỗng nhiên, đang tu luyện trong Không Phương trong lòng không lý do phát lạnh, đóng chặt hai con mắt cũng vào đúng lúc này bỗng nhiên mở.

"Li!" "Li!" . . . Thê thâm tiếng chim hót ở trong nháy mắt này đột ngột vang lên, một luồng hầu như không hề che giấu chút nào bằng bạc nguyên lực tại Hắc Âm Sơn Mạch rìa ngoài một nơi xông lên tận trời, bằng bạc uy thế bao phủ hơn một nửa cái Hắc Âm Sơn Mạch!

"Hóa Thần Cảnh võ giả!" Không Linh Vân sợ hãi nói. bên cạnh con vật nhỏ cũng là chăm chú nhìn chăm chăm nguyên lực gọn sóng truyền đến phương hướng, đôi mắt nhỏ tròn thật lớn, bất an phát sinh từng đạo từng đạo rít gào trầm trầm âm thanh.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Linh trận khắp nơi

Phong Duyên trấn, rừng trúc vùng biên Hắc Âm Sơn Mạch cửa vào, Liễu Nghiêm Hiền các loại chờ người như là chứng tinh cùng nguyệt chen chúc một đạo gầy gò bóng người.

Đây là một người trung niên, từ mặt bên nhìn sang, thân thể giống như một cái gậy trúc, gầy gò có chút quý dị. Bất quá người ở chỗ này không có ai sẽ bởi vì người đàn ông trung niên này có chút quý dị thân thể lại ngu xuẩn có nửa phần coi thường.

"Chỉ là một đám liên Linh Tịch Cảnh đều không có đạt đến yêu thú lại dám công kích Linh đại nhân, quả thực là điếc không sợ súng." Mọi người trong, một người mặc hoa phục bà lão nịnh nọt nói.

Ánh mắt nhàn nhạt liếc mắt một cái bà lão, ở người phía sau kính hôn bạt vĩa trong, người trung niên mới chậm rãi thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trước người đen kịt một màu, khác nào năm rạp một con cự thú Hắc Âm Sơn Mạch.

"Các người thủ ở bên ngoài, không muốn thả chạy một con dã thú." Khô khan âm thanh từ từ vang lên, tại Liễu Nghiêm Hiền các loại chờ người thấp mi cúi đầu trong, Linh đại nhân rộng lớn tay áo bào giương ra, từng bước một hướng về Hắc Âm Sơn Mạch bước đi.

Linh đại nhân biến mất một lát sau, Liễu Nghiêm Hiền bốn người mới thật dài thở phào nhẹ nhõm. Nguyệt quang rơi ra trong, bốn người mồ hôi lạnh trên trán mơ hồ có thể thấy được, đặc biệt là trước đây mở miệng bà lão, càng là sắc mặt có chút tái nhợt.

"Đây chính là Hóa Thần Cảnh võ giả khí thế sao?" Liếm môi một cái, nhìn Linh đại nhân biến mất phương hướng, Liễu Nghiêm Hiền trong mắt tràn đầy hùng hực.

"Hóa Thần Cảnh, đời này chúng ta có thể đạt đến Như Ý Cảnh cũng đã là vạn hạnh." Bà lão bên cạnh, một cái phương sĩ dáng đáp bóng người lắc lắc đầu, nói rằng.

"Bạch thành chủ nói đúng lắm, ta lão Nghiêm đời này có thể đạt đến Như Ý Cảnh liền thỏa mãn." Đại hán dáng đáp bóng người cười sang sảng vài tiếng, cộc lốc nói.

Không để ý đến bên cạnh ba người lời nói âm thanh, Liễu Nghiêm Hiền chỉ là ngẩng đầu ngóng nhìn khác nào cự thú chỉ cửa vào Hắc Âm Sơn Mạch, trong mắt ánh sáng lấp loé.

"Lẽ nào đã chôn thầy yêu thú chi mệnh?" Liễu Nghiêm Hiền tự lẩm bầm.

Từ khi Không Phương tiến vào Hắc Âm Sơn Mạch sau khi, lại như là biến mất rồi giống như vậy, Liễu Nghiêm Hiền cũng không còn được một tia tin tức. Nguyên bản tại Liễu Nghiêm Hiền thăm nghĩ đến, trốn Hắc Âm Sơn Mạch trong Không Phương không tốn thời gian dài hẳn là liền ra tới. Đến thời điểm tại phong tỏa toàn bộ Hắc Âm Sơn Mạch tình huống hạ, chỉ cần Không Phương vừa hiện ra lộ vết tích, chỉ sợ cũng lập tức sẽ có Linh Tịch Cảnh cường giả tiến hành bắt lấy, hơn nữa còn không chỉ là một người.

Chỉ muốn không có ai biết Không Phương giá trị, chính mình lại chuẩn bị một phen, còn không là có thể ung dung liền có thể đem Không Phương thu hoạch. Chính là đánh loại này tính toán mưu đồ, Liễu Nghiêm Hiền mới sẽ ở Không Phương tiến vào Hắc Âm Sơn Mạch sau khi cũng không có mạo hiểm đi theo đi vào.

Không quá lâu cửu không có Không Phương tin tức truyền đến, Liễu Nghiêm Hiền sắc mặt có chút khó coi, tại trong lòng hần hần như đã đem Không Phương phán định là bị yêu thú cho nuốt ăn. Dù sao một cái Linh Tịch Cảnh đều không có đạt đến võ giả, tại quần thú bạo loạn thời điểm tiến vào Hắc Âm Sơn Mạch quả thật có chút muốn chết đáng về.

...

"Không có thời gian." Cảm thụ cái kia mặt càng ngày càng tiếp cận nguy cơ, Không Phương sắc mặt đại biến, không lo được tiếp tục điều tức xuống, lác người một cái đi tới Không Linh Vân bên cạnh: "Ta trợ người mang Thúc Hồn Trận phá tan."

Hít sâu một hơi, mang trong lòng tạp tự toàn bộ thanh trừ, Không Phương hai con mắt chậm rãi khép kín, chỗ mi tâm cái kia màu vàng thụ ngân lần thứ hai dần hiện ra đến.

Này nửa ngày nhiều thời giờ bên trong, tại con vật nhỏ hồ gầm âm thanh áp bức bên dưới, Không Phương cũng không phải là không có bất kỳ thu hoạch. Chỉ ít bây giờ có thể miễn cưỡng làm được chủ động tiến vào chương không cảnh giới, chính là rất lớn tiến bộ.

Tiến vào chướng không cảnh giới Không Phụng đối với sống linh hồn nhận biết càng nhạy cảm. Tại cảm nhận của hắn trong, một luồng khí tức kinh khủng chính đang từ từ hướng về nơi đây đi tới. Cái kia sống linh hồn trong toát ra đến khí tức, hầu như áp bách Không Phụng đều không thờ nổi.

Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ!

"Hả?" Tựa tay mang một ít chặn đường yêu thú chém giết thành mảnh vỡ, thân hình khô gầy Linh đại nhân bỗng nhiên ngừng đầu lên, nhàn nhạt hướng về Không Phụng vị trí liếc mắt nhìn.

"Lẽ nào là ảo giác?" Linh đại nhân tự lẩm bầm. Bất quá khẩn đón lấy, hắn lắc lắc đầu, lần thứ hai bước chân.

"Nguy hiểm thật." Không Phụng một vừa đưa tay phá giải Thúc Hồn Trận, vừa thăm hồ vừa nãy hung hiểm.

Thiếu một chút, Không Phụng liền bị Linh đại nhân cái kia khí tức kinh khủng cho tìm kiếm đến. Một khi bị tìm kiếm đến, e sợ trong nháy mắt tiếp theo này Hóa Thần Cảnh cường giả liền có thể giáng lâm. Lại đến lúc đó, liền quả thực phải là trời cao không cửa, hạ không đường.

"Toái!"

Ngay vào lúc này, Không Phụng chỗ mi tâm tròn mắt màu vàng óng bỗng nhiên lóe lên. Một đạo quát nhẹ âm thanh từ Không Phụng trong miệng truyền ra. Cùng lúc đó —— "Oanh!"

Một tiếng vỡ vang lên, Không Linh Vân dưới thân Thúc Hồn Trận rốt cục triệt để phá nát.

"Thúc Hồn Trận phá nát, nơi này khí tức cũng lại ảm đạm không được, đi mau!" Thúc Hồn Trận phá nát, cũng không có để Không Linh Vân trên mặt có chút nào sắc mặt vui mừng.

Mang con vật nhỏ ôm vào trong ngực, Không Linh Vân liếc mắt nhìn bên cạnh Không Phụng, trong mắt lóe ra một chút do dự, bất quá cuối cùng vẫn là cắn răng, một phát bắt được Không Phụng thủ đoạn.

Một nguồn sức mạnh bỗng nhiên truyền đến, sau một khắc, Không Phụng liền nhìn thấy cảnh sắc chung quanh tại cấp tốc biến hóa.

"Ở nơi đó." Không Linh Vân lên đường chớp mắt, nguyên bản cất bước tại núi rừng trong Linh đại nhân bỗng nhiên mất sáng lên, một đôi tối tăm trong con ngươi đột nhiên bắn ra hai vệt ánh sáng lạnh lẽo. Cây gậy trúc giống như thân thể khô gầy thoáng giậm chân một cái, cả người chỉ một thoáng bay lên trời.

"Hống!"

Ngay vào lúc này, một đạo hùng hồn hồ gầm âm thanh xa xa truyền đến, mang theo nồng đậm tức sát tâm ý.

"Lì" . . .

Hồ gầm âm thanh hạ xuống, từng đạo từng đạo sắc bén tiếng chim hót cất ra này lạnh lẽo màn đêm, vô số đen kịt bóng người từ Hắc Âm Sơn Mạch bốn phương tám hướng bay lên trời, tự sát giống như hướng về Linh đại nhân lao xuống mà tới.

Mưa máu bay tán loạn, phá nát tàn thi hỗn hợp mưa tầm tã dòng máu từ giữa không trung rơi ra. Quần thú gào thét thảm thiết âm thanh, vào đúng lúc này vang vọng toàn bộ Hắc Âm Sơn Mạch, mùi máu tanh tươi, mặc dù là cách thật xa, cũng có thể rõ ràng nghe thấy được.

"Giun dế, làm sao có thể cản đường!"

Hầu như không cần xuất thủ, mạnh mẽ vô đạo khí tức triển lộ ra, tựa như đồng nhất chuỗi cương đao giống như trực tiếp đâm vào quần thú bên trong. Linh đại nhân cả người lại như là một cái tử vong cất chém tuyến, chỉ cần là tại che ở này tuyến phía trên đồ vật, toàn bộ sẽ ở trong chớp mắt bị cắt chém thành mảnh vỡ.

"Chạy thoát sao?" Chỉ tay mang một con Linh Tịch Cảnh yêu thú chấn động thành phần vụn, Linh đại nhân bỗng nhiên nhẹ giọng tự nói.

Hắc Âm Sơn Mạch tới gần rìa ngoài địa phương, một tay cầm lấy Không Phụng Không Linh Vân bỗng nhiên dừng lại cấp tốc bay lượn thân thể, nhìn cách đó không xa ánh sáng lấp lóe địa phương, sắc mặt khó coi phun ra hai chữ: "Linh trận!"

Trước có linh trận chặn đường, sau có Hóa Thần Cảnh cường giả truy kích, chuyện này quả thật là một cái tuyệt cảnh!

Ở trong hư không đạp xuống, Không Linh Vân cấp tốc thay đổi phương hướng, hướng về một nơi khác lao đi.

Linh trận chặn đường, nếu như nói là bình thường, nàng ngược lại cũng không sợ cái gì. Dù sao tại loại này hẻo lánh địa phương trong thời gian ngắn không thể tụ tập bao nhiêu mạnh mẽ linh trận sư, lấy nàng Như Ý Cảnh hậu kỳ tu vi, mạnh mẽ phá tan cũng không cần thời gian bao lâu.

Thế nhưng lúc này ở phía sau Hóa Thần Cảnh cường giả truy kích bên dưới, đừng nói là chốc lát, mặc dù là thêm ra thời gian mấy hơi thở, nói không chắc cũng có thể bị đối phương đuổi theo. Đến thời điểm lại bị quần ở này linh trong trận, lại bị đối phương đuổi theo, cái kia càng là một con đường chết.

Chỉ là hầu như tại hai cái hồ hấp công phu sau khi, Không Linh Vân bước chân lần thứ hai dừng lại.

"Hắc Âm Sơn Mạch hẳn là đã bị số lượng đông đảo linh trận cho vây quanh." Không Phương ánh mắt nghiêm nghị, trên mặt có chút khó mà tin nổi: "Mang toàn bộ Hắc Âm Sơn Mạch rĩa ngoài đều che kín linh trận, mặc dù là có vài một ngày thời gian chuẩn bị, thế nhưng này lại cần bao nhiêu linh trận sư?!"

"Không, Hắc Âm Sơn Mạch bốn phía trong nhiều nhất chỉ có ba phương hướng bị che kín linh trận." Không Linh Vân bỗng nhiên phản ứng lại: "Cái kia Hóa Thần Cảnh võ giả vị trí tuyệt đối không có bố trí linh trận."

Chỉ là sau một khắc, Không Linh Vân khắp khuôn mặt là cay đắng. Phương hướng kia mặc dù là không có một đạo linh trận, thế nhưng một cái Hóa Thần Cảnh cường giả, liền đủ để bù đắp được trăm nghìn cái loại này tầm thường linh trận.

"Chúng ta trở về Hắc Âm Sơn Mạch đi." Ngay vào lúc này, bị Không Linh Vân trao cổ tay Không Phương, bỗng nhiên trầm giọng nói.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Truy sát cùng phản truy sát

"Trở về?" Không Linh Vân sững sờ, sau đó có chút khó có thể tin nhìn Không Phương. Tuy rằng không có mở miệng, thế nhưng cái kia thần sắc quái dị trong đã để lộ ra đến rồi ý nghĩ của nàng.

Hiện tại lại trở về Hắc Âm Sơn Mạch, chẳng phải là muốn cùng cái kia Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ chạm mặt, này không phải muốn chết sự tình sao?

"Người có thể giấu giếm hơi thở của mình đi." Không để ý đến Không Linh Vân thần sắc quái dị, Không Phương nghiêm trang hỏi.

Nguyên bản còn muốn nói cái gì Không Linh Vân, nhìn Không Phương trên mặt nghiêm túc, gât gât đầu. Nàng tự nhiên có ẩn nấp chính mình khí tức thủ đoạn, thậm chí ở đây trước Hóa Thần Cảnh cường giả mới ra hiện tại Hắc Âm Sơn Mạch thời điểm. Nếu như không phải là bởi vì Không Linh Vân ẩn giấu ở Thúc Hồn Trận khí tức, khả năng còn chưa tới phiên Không Phương mang Thúc Hồn Trận phá tan, cái kia Hóa Thần Cảnh cường giả cũng đã tìm tới cửa.

Chỉ là tại Thúc Hồn Trận bị phá tan thời điểm, khí tức cũng lại ẩn tàng không được, bị Linh đại nhân cảm ứng được, lúc này mới cấp tốc truy đuổi chạy tới. Lại trước đây một lòng một dạ chỉ là muốn bay trốn xuất Hắc Âm Sơn Mạch Không Linh Vân, cấp tốc bay lượn trong tự nhiên cũng ẩn giấu không được động tĩnh. Lúc này mới bị Linh đại nhân theo sát không nghỉ.

"Nếu trong thời gian ngắn trốn đã trốn không ra, cùng với bị những này linh trận ngăn cản, cuối cùng bị phía sau cái kia lão gia hỏa đuổi theo, mệt nhọc một trận chiến. Còn không bằng che dấu hơi thở chờ tại Hắc Âm Sơn Mạch trong, nói không chắc còn có thể cho lão nhân kia không tưởng tượng nổi một đòn." Không Phương ngó nhìn xa xa cái kia không ngừng truyền đến quân thú kêu lên thê lương thảm thiết âm thanh địa phương, trong mắt hàn mang lấp lánh.

"Lão nhân kia là thực lực ra sao?" Không Phương bỗng nhiên vừa nghiêng đầu, nhìn trên mặt như trước lưu lại vẻ khiếp sợ Không Linh Vân, hỏi.

Hắn tự nhiên biết người đến khẳng định là Hóa Thần Cảnh cường giả. Nhưng cùng với là Hóa Thần Cảnh, trong này thực lực chênh lệch cũng là cực kỳ cách xa. Tỷ như Hóa Thần Cảnh sơ kỳ cùng Hóa Thần Cảnh hậu kỳ chênh lệch, liền giống như hồng cầu giống như vậy, không thể đánh đồng với nhau.

"Lão nhân kia hẳn là mới Hóa Thần Cảnh sơ kỳ." Không Linh Vân suy nghĩ một lúc, mở miệng nói rằng: "nếu như Hóa Thần Cảnh trung hậu kỳ cường giả, Hắc Âm Sơn Mạch quân thú ngăn cản không tới trình độ như thế này."

Hắc Âm Sơn Mạch trong yêu thú tuy rằng mạnh mẽ nhất cũng bất quá là Linh Tịch Cảnh đỉnh cao thực lực, đối với Hóa Thần Cảnh cường giả tới nói một quyền là có thể đánh giết. Hơn nữa năm giữ Linh Tịch Cảnh đỉnh cao thực lực yêu thú cũng chỉ là rất ít vài con, thế nhưng không ngăn được Hắc Âm Sơn Mạch trong tầm thường dã thú cùng phổ thông yêu thú số lượng đông đảo.

Số lượng tuy rằng không phải là chất lượng, thế nhưng khi làm số lượng khổng lồ tới trình độ nhất định thời điểm, vẫn có thể thoát ảnh hưởng chất lượng. Liền dường như hiện tại, tại Hắc Âm Sơn Mạch mọi thú khởi xướng tự sát thức công kích tới ngăn cản Linh đại nhân thời điểm, tuy nói cũng không phải rất phiền phức, thế nhưng hoặc nhiều hoặc ít cũng làm cho bước chân của hắn có cản trở xuống.

Căn cứ loại này ngăn trở xuống trình độ, Không Linh Vân mới có thể suy đoán ra người này thực lực tình huống.

"Chỉ là Hóa Thần Cảnh sơ kỳ sao?" Khổng Phưong trong mắt lập loè nguy hiểm ánh sáng, khoe miệng hơi hướng lên trên khẽ giương lên, cả người tràn ngập một loại điên cuồng khí tức.

"Lấy người Như Ý Cảnh hậu kỳ tu vi, tại hấn kế hoạch không kịp đề phòng tình huống hạ một đòn toàn lực sẽ làm sao?" Khổng Phưong khàn khàn giọng, hỏi.

Ánh mắt dừng lại, Khổng Linh Vân lần thứ hai bị Khổng Phưong ý nghĩ khiếp sợ một thoáng. Nàng bản không phải cái gì nhát gan người. Không đứng vậy không thể làm ra tập giết hai cái Hắc Minh Vệ sự tình. Thế nhưng trước mắt nàng mới phát hiện, cùng bên cạnh cái này liền Linh Tịch Cảnh đều không có đạt đến gia hỏa so với, chính mình quả thực diệu ngoan nhìn con thỏ.

Lấy Như Ý Cảnh chém giết Hóa Thần Cảnh!

Vượt cấp chiến đấu, hơn nữa là vượt qua một cái đại đẳng cấp chiến đấu, này nghe tới tuyệt đối là làm người ta sợ hãi. Dù sao có thể vượt qua tiểu cảnh giới chiến đấu, cũng đã là cực kỳ không dễ, có thể được xưng là là người phía trên phong thái. Lại muốn vượt qua một cảnh giới lớn chiến đấu, cái kia càng là xưa nay thiên kiều hạng người mới có thể chạm tới lĩnh vực.

Khổng Linh Vân tuy rằng có sự kiêu ngạo của chính mình, thế nhưng cũng rất rõ ràng, mình coi như là dùng hết toàn bộ, cũng không thể là một cái Hóa Thần Cảnh võ giả đối thủ, có thể từ trong tay đào tẩu cũng đã xem như là cực kỳ tốt. Hơn nữa vào lúc này loại này bốn phía che kín linh trận tình huống hạ, mặc dù là trốn, hi vọng đều không phải rất lớn.

Bất quá cùng chính diện chiến đấu không giống, nếu như tại đối phương không có một chút nào phòng bị tình huống hạ đột nhiên phát động một đòn toàn lực, tình huống liền hoàn toàn khác nhau. Chỉ là muốn giấu diếm được Hóa Thần Cảnh võ giả cảm ứng, khiến cho không có một chút nào phòng bị, đây cơ hồ chính là chuyện không thể nào.

"Nếu như thật sự có cơ hội như thế, ta có thể trực tiếp mang hấn trọng thương." Khổng Linh Vân trầm giọng nói. Bất quá sau đó liền đưa mắt tại Khổng Phưong trên người, tốt tựa như nói: Người có thể cung cấp cơ hội như thế sao?

Nếu như là người bình thường nói mấy câu này, Khổng Linh Vân rất có thể trực tiếp khịt mũi con thường. Thế nhưng Khổng Phưong không giống, tại chứng kiến Khổng Phưong trên người các loại thần kỳ sau khi, Khổng Linh Vân thật là có như vậy một tia chờ đợi. Nếu như Khổng Phưong quả thực có thể làm được, như vậy hai người bọn họ không hấn sẽ không có chạy ra thăng thiên cơ hội, thậm chí có thể mang này cao cao tại thượng Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ cho chém xuống mây xanh.

Giết chết một cái Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ giá trị, ở đâu là diệt giết hai cái Như Ý Cảnh Hắc Minh Vệ có thể sánh được.

Khổng Linh Vân trong lòng có chút ý động, càng có một loại rút cùi đáy rồi hưng phấn.

"Ta hấn là có thể." Cần thận phỏng đoán trước tại chưởng không cảnh giới trong nhìn trộm đạo kia khí thế khủng bố thời điểm cảm giác, Khổng Phưong gật gật đầu, nói như vậy.

Trước đây sở dĩ sẽ bị đối phương nhận ra được một tia dị dạng, chủ yếu là bởi vì Khổng Phưong chủ động đi cảm ứng, nhìn trộm nhân gia. Tại dưới tình huống này, còn muốn muốn người khác không có một chút nào phát hiện, độ khó xa cao hơn nhiều bị động ẩn nấp khí tức. Nếu như chỉ là tại đối phương phạm vi cảm ứng bên trong đơn thuần ẩn nấp khí tức, Khổng Phưong tự phó vẫn có thể làm được.

"Được!" Sâu sắc liếc mắt nhìn Khổng Phưong, Khổng Linh Vân bỗng nhiên thu lại đứng dậy phía trên toàn bộ khí tức. Cùng lúc đó, trên ngón tay của nàng một âm u chiếc nhẫn màu xanh lam bỗng nhiên ánh sáng lóe lên, bao vây lấy trong lòng con vật nhỏ. Đợi âm u ánh sáng biến mất sau khi, con vật nhỏ bóng người liền hoàn toàn biến mất không còn hình bóng.

"Nạp thú giới." Khổng Phưong kinh ngạc thốt lên một tiếng.

Giới tên nạp thú, lấy chính là chứa đựng Pet ý tứ. Nạp thú trong nhẫn tự thành một vùng không gian, có thể chứa đựng vật còn sống, có thể tạm thời mang Pet thả ở trong đó. Nạp thú giới cố nhiên thần kỳ, thế nhưng đắt giá giá trị, hoàn toàn không phải võ giả tầm thường có thể tiếp xúc được. Mặc dù là Như Ý Cảnh trong, cũng rất ít người sẽ nắm giữ nạp thú giới.

Trẻ tuổi như vậy cũng đã đạt đến Như Ý Cảnh hậu kỳ, hơn nữa còn nắm giữ nạp thú giới thứ này, đồng thời bên cạnh còn có một con thần kỳ Pet. Những yếu tố này gộp lại, Khổng Phưong hầu như có thể phán định này Khổng Linh Vân tất nhiên là đến từ một cái thế lực cường đại.

Chỉ là tại này chân vũ đại lục còn có cái gì thế lực có thể cùng Nhật Nguyệt Tông chống lại sao?

Suy tư liếc mắt nhìn Khổng Linh Vân, không mới biết, trước mắt cũng không phải suy nghĩ những này thời điểm. Trong cơ thể trông mắt màu vàng óng rung động nhẹ, một tia ánh vàng từ trong tích góp bắn ra, mang thức hải ánh nhiễm một mảnh vàng óng ánh. Lại Khổng Phưong khí tức trên người, cũng vào lúc này đột nhiên biến mất.

Cảm thụ Khổng Phưong trên người không còn sót lại chút gì khí tức, Khổng Linh Vân trong mắt cũng là bay lên một vệt kinh dị. Bất quá rất nhanh nàng liền phản ứng lại, biết lúc này quan trọng nhất chính là cái gì.

"Đi." Khổng Linh Vân phân rõ một thoáng phương hướng, sau đó liền bước chân một lần nữa hướng về Hắc Âm Sơn Mạch trung tâm lao đi.

Khổng Linh Vân phía sau, Khổng Phưong cũng là hít sâu một hơi, nhanh chóng đi theo. Cùng với trước điên cuồng bỏ chạy không giống, lúc này Khổng

Linh Vân cũng không có mang tốc độ triển khai đến mức tận cùng, chỉ là duy trì một cái không mới có thể đuổi tới tốc độ.

"Hả?" Tại Không Linh Vân cùng Không Phương triệt để thu lại khí tức trên người sau khi, Hắc Âm Sơn Mạch phía nam giữa không trung, nguyên bản chính đang cấp tốc bay lượn Linh đại nhân bỗng nhiên thân thể vừa dừng lại, ánh mắt hướng về Không Phương cùng Không Linh Vân hai người ẩn nấp khí tức trước vị trí nhìn lại, sắc mặt hơi đổi.

Trước đây Không Linh Vân toàn lực bay trốn, khí tức trên người cực kỳ nồng nặc, đối với phía sau hắn tới nói lại như là trong đêm tối một ngọn đèn sáng, hầu như không cần cố ý cảm ứng, đuổi luồng hơi thở này là có thể. Thế nhưng bây giờ Không Linh Vân thu lại toàn thân khí tức, đối với hắn mà nói chính là đột nhiên mất đi cảm ứng.

"Biết không trốn được liền muốn né sao?" Dường như bộ xương giống như ăn khớp phía trên lộ ra một nụ cười gằn, Linh đại nhân lạnh lẽo lời nói âm thanh tại Hắc Âm Sơn Mạch trên không bỗng nhiên: "Trốn sao?"

Bóng đêm đen thui hạ, hai bóng người yên lặng cất bước tại giữa núi rừng.

"Làm sao bây giờ?" Bỗng nhiên, Không Linh Vân bước chân dừng lại, hướng về bên cạnh Không Phương hỏi đi. Liền nàng chính mình cũng không biết, đối với liên Linh Tịch Cảnh không tới Không Phương, nàng dĩ nhiên sản sinh một tia ý lại cảm ngộ.

"Tiếp cận cái kia Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vực." Ánh trắng bao phủ xuống, Không Phương hiện ra ánh bạc ăn khớp phía trên tràn đầy vẻ kiên nghị, kiên nghị trong, càng mang theo một loại khó có thể hình dung quả quyết.

Ngẩng đầu liếc mắt nhìn bầu trời đêm, Không Phương tiếp tục mở miệng: "Chúng ta không có thời gian hao tổn nữa, đợi bóng đêm đi qua, muốn ẩn nấp thân hình thì càng thêm khó khăn. Hơn nữa một khi mang đối phương kiên trì tiêu hao, e sợ toàn bộ Hắc Âm Sơn Mạch đều sẽ bị hiện lại đây."

"Hắc Âm Sơn Mạch rìa ngoài, lúc này hắn là xung quanh không ít tuần này vùng biên võ giả đi. Thối Huyết Cảnh, Linh Tịch Cảnh, những người này tuy rằng thực lực không ra sao, thế nhưng một khi toàn bộ tiến vào Hắc Âm Sơn Mạch trong tầm tay. Đến thời điểm . ." Không Phương liếc mắt nhìn bên cạnh Không Linh Vân, không có tiếp tục nói hết.

Thế nhưng Không Linh Vân thì lại làm sao không biết Không Phương ý tứ. Thối Huyết Cảnh, Linh Tịch Cảnh võ giả đối với nàng tới nói hầu như không có một chút nào uy hiếp, thế nhưng trước mắt bọn họ nằm ở ẩn nấp trạng thái, một khi tràn vào Hắc Âm Sơn Mạch nhiều người lên, đến thời điểm bọn họ muốn lại ẩn giấu chính là một cái cực kỳ chuyện khó khăn. Lại khi đó chỉ cần phát sinh một chút động tĩnh, liền có thể bại lộ thân hình.

"Cái kia đi thôi." Không Linh Vân không dám thất lễ, trong lòng đã làm tốt liệu mạng chuẩn bị. Đối phó một cái Hóa Thần Cảnh võ giả, không liệu mạng là không được.

"Chờ một chút." Ngay vào lúc này, Không Phương bỗng nhiên mở miệng: "Đem con vật nhỏ thả ra."

Nghi hoặc liếc mắt nhìn Không Phương, Không Linh Vân trong tay nấp thú giới âm u ánh sáng lóe lên, con vật nhỏ nhất thời xuất hiện tại trong lòng.

Cùng hai người bọn họ không giống, con vật nhỏ tuy rằng thân dị, thế nhưng sẽ không thu lại tự thân khí tức, một khi tới gần đối phương nhất định phạm vi sau khi, sẽ bị cảm ứng được. Bởi vậy, con vật nhỏ tồn tại, đối với bọn họ hai người tới nói chỉ là một cái càng thêm dễ dàng bại lộ mục tiêu.

Ngay khi Không Linh Vân ánh mắt nghi hoặc trong, Không Phương chậm rãi nhắm hai mắt lại, chồ mi tâm, một đạo đường như mắt dọc giống như màu vàng thân văn nổi lên, một luồng đặc thù khí tức mơ hồ từ Không Phương trong cơ thể lan ra.

Ngay vào lúc này, Không Phương bỗng nhiên đưa tay, hướng về Không Linh Vân hư trao một hồi. Trong nháy mắt, Không Linh Vân sắc mặt đại biến, bởi vì tại nàng cảm ứng trong, dĩ nhiên có món đồ gì đang chấn động hồn phách của chính mình!

Đang muốn có phản ứng, Không Phương bình tĩnh lời nói âm thanh nhưng là tại bên tai nàng bỗng nhiên vang lên: "Không muốn chống cự, này sẽ không đối với ngươi có ảnh hưởng chút nào, ta chỉ là lấy ngươi một tia linh hồn khí tức."

Căng thẳng thân thể từ từ thanh tĩnh lại, Không Linh Vân trên mặt vẫn có một vệt khiếp sợ. Nàng cũng không phải cái gì vụng về người, rất nhanh liền phản ứng lại.

"Ngươi là phải đem hơi thở này gán đến Tiểu Bạch trên người, do nó đến hấp dẫn cái kia lão gia hỏa sự chú ý!"

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Phụng Linh Trảm

Không nói tiếng nào, Không Phụng khẽ vỗ bàn tay bỗng nhiên năm ngón tay run rẩy, một tia cực kỳ nhỏ bé, dường như bụi mù giống như nhàn nhật vết tích từ trên người Không Linh Vân bay ra, quần quanh ở Không Phụng trong tay.

Bàn tay run nhẹ, này một tia bụi mù giống như vết tích nhất thời bay xuống tại con vật nhỏ trên người. Nhìn thấy tình cảnh này, Không Phụng chỗ mi tâm màu vàng thụ ngân mới chậm rãi biến mất. Lau lau rồi một thoáng trên trán đỏ mồ hôi, một vết uest oải từ Không Phụng trong thần sắc lóe lên một cái rồi biến mất.

Lấy một tia linh hồn khí tức, gán tại trên người người khác, cái này cũng là Không Phụng tại lần lượt phá giải Thúc Hồn Trận thời điểm từ trong linh ngộ được một loại thủ đoạn nhỏ. Mặc dù là thủ đoạn nhỏ, lấy Không Phụng thực lực hôm nay, muốn lay động Không Linh Vân hồn phách, vẫn là quá mức khó khăn. Đây vẫn là ở Không Linh Vân không có một chút nào chống lại tình huống hạ.

Linh hồn khí tức, nhạt như bụi mù, lấy ra một tia, đối với Không Linh Vân hồn phách cũng không có một chút nào ảnh hưởng. Chỉ có điều này một tia linh hồn khí tức đang rơi xuống Không Linh Vân trong lòng con vật nhỏ trên người thì, con vật nhỏ nhất thời có chút bất an gặm nhẹ lên.

Tuy rằng không biết phát sinh cái gì, thế nhưng yêu thú mạnh mẽ đối với khí tức bản năng liền cực kỳ mẫn cảm. Lúc này cảm thụ dị biến trên người, con vật nhỏ nhất thời vội vàng chuyển động.

Xoa xoa trong lòng con vật nhỏ, Không Linh Vân nói nhỏ vài tiếng, từ từ động viên rơi xuống con vật nhỏ tâm tình. Sau đó, nàng ngẩng đầu lên, nhìn Không Phụng: "Làm như thế, Tiểu Bạch sẽ gặp nguy hiểm sao?"

Không Phụng cách làm rất hiển nhiên, không thể nghi ngờ là muốn dùng này nhiệm Không Linh Vân khí tức con vật nhỏ, lấy giả đánh trá đến hấp dẫn cái kia Hóa Thần Cảnh võ giả chú ý, còn chân chính Không Linh Vân thì lại ở lúc mấu chốt phát động một đòn toàn lực.

Hóa Thần Cảnh võ giả cỡ nào phản ứng, mặc dù là bọn họ có thể ẩn nấp khí tức tới gần quanh thân, cũng rất khó chân chính mang hấn trọng thương. Lại có con vật nhỏ hấp dẫn sự chú ý của hắn, đối với Không Linh Vân tới nói chính là một cái cơ hội tuyệt hảo. Chỉ là hấp dẫn một cái Hóa Thần Cảnh võ giả chú ý, này không phải là an toàn gì việc xấu.

"Nguy hiểm khẳng định có, thế nhưng chỉ cần ngươi xuất thủ đúng lúc, nó hẳn là thì sẽ không có nguy hiểm đến tính mạng." Không Phụng nhìn trừng mắt hai mắt con vật nhỏ, bình tĩnh nói, tựa hồ chỉ là đang giảng giải một cái cực kỳ tầm thường sự tình.

Loại kia trong bình tĩnh mang theo một tia lãnh đạm ngữ khí, tại này đen kịt núi rừng trong, khiến người ta có chút toàn thân phát lạnh. Mặc dù là Không Phụng chính mình, đang nói ra những câu nói này sau khi cũng không khỏi hơi sững sờ.

Hóa Thần Cảnh võ giả truy sát, này nếu như người bình thường cũng sớm đã tan vỡ. Lại Không Phụng, nhưng như là căn bản cũng không có ý thức được hai người trước chênh lệch, dĩ nhiên như trước bình tĩnh như vậy tính toán, thậm chí rất nhiều ngược lại một lần mang Hóa Thần Cảnh cường giả đánh giết tâm tư. Loại này bình tĩnh trong, càng mang theo một loại coi thường, tựa hồ Hóa Thần Cảnh võ giả, ở trong mắt hắn cũng căn bản là chỉ đến như thế.

"Lẽ nào là nhân vì chính mình được Thân Đồ Liệt ký ức duyên cớ?" Không Phụng trong lòng âm thầm tự nói, chỉ có thể mang nguyên nhân đổ lỗi đến phương diện này.

"Đêm nay là chúng ta cơ hội duy nhất." Ánh mắt tại vẻ mặt hơi run Không Linh Vân trên người nhìn lướt qua, sau đó Không Phụng liền ngược lại hướng về phía nam nhìn tới.

Hóa Thần Cảnh võ giả tuy rằng mạnh mẽ, nhưng chỉ cần tại Hắc Âm Sơn Mạch trong, liền tránh không khỏi trời sinh đối với khí tức cực kỳ nhạy cảm quần thú cảm ứng. Hơn nữa rất hiển nhiên, cái kia Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ cũng căn bản cũng không có che giấu mình khí tức dự định.

"Hiện tại ta ngược lại thật ra quả thực hoài nghi phía nam cũng không có bố trí linh trận." Bỗng nhiên, Không Phụng khoe miệng vén lên, trong lời nói mang theo vài phần ngả ngớn.

"Tại sao?" Không Linh Vân kinh ngạc hỏi.

"Ngươi không phát hiện từ khi chúng ta ẩn nấp khí tức sau khi, hẳn hầu như không có làm sao động tác sao." Không Phụng nói rằng.

"Vậy chúng ta chẳng lẽ có thể vòng qua cái tên này, thần không biết quỷ không hay ly khai." Không Linh Vân bỗng nhiên sáng mắt lên.

Bất quá rất nhanh, Không Phụng nhàn nhạt lời nói âm thanh liền truyền tới: "Ngươi cảm thấy có thể sao?"

Mặc dù phía nam thật không có linh trận, nhưng thân là Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ, quả thực liền không hề có một chút thủ đoạn đến phòng bị bọn họ thần không biết quỷ không hay trốn sao? Hơn nữa ba mặt đều che kín linh trận, chỉ có một mặt không có bố trí, ai lại biết này là không phải cố ý chờ đợi bọn họ đi qua đây?

"Đi thôi." Ngẩng đầu lần thứ hai nhìn trong bầu trời đêm đầy trời tinh thần, Không Phụng cất bước, thân hình từ từ ẩn vào giữa núi rừng trong bóng tối.

...

Trên mặt đất đầu đầu cũng có yêu thú tàn chi mảnh vỡ, nồng nặc mùi máu tanh bao phủ bốn phía, thật lâu khó có thể tung bay ra. Tại màu trắng bạc nguyệt quang bao phủ xuống, mùi máu tanh nồng nặc nhất chỗ, một đạo bóng người khô gầy lẳng lẳng ngồi xếp bằng.

"Dám làm ra chuyện như vậy, để ta đoán xem là cái nào một nhà đây?" Đường như cốt trảo giống như bàn tay thả nằm tại đầu gối phía trên, Linh đại nhân cúi thấp đầu, khàn khàn khẽ nói âm thanh từ trong miệng tung bay ra: "Liều gia, Không gia, vẫn là. . ."

Lời nói âm thanh bỗng nhiên dừng lại, cúi thấp xuống đầu cũng trong giây lát giờ lên, hai đạo ác liệt ánh mắt từ trong mắt bắn ra, Linh đại nhân trên khuôn mặt già nua bỗng nhiên nổi lên một vết nụ cười.

"Muốn lén lút từ mặt nam trốn sao? Đây chính là so với vẫn trốn giấu đi càng ngu xuẩn cách làm." Âm trầm lời nói tiếng vang lên, Linh đại nhân ngồi khoanh chân thân thể bỗng nhiên đứng nổi lên. Trong trong mắt âm u ánh sáng lấp loé, cả người không có tỏa ra chút nào khí tức, liền như thể uyển như là hồn ma hướng về một nơi nhẹ nhàng đi qua.

"Mặc kệ là cái nào một nhà, đợi chết tự nhiên liền biết rồi."

"Như vậy hẳn sẽ bị lừa sao?" Nhìn con vật nhỏ từ từ biến mất bóng người, Không Linh Vân có chút lo lắng hỏi.

Chủ động tiếp cận đối phương, sau đó sẽ để con vật nhỏ bộc lộ ra Không Linh Vân khí tức, đến hấp dẫn đối phương sự chú ý. Ý tưởng này cố nhiên không tồi, thế nhưng cần thận nghĩ đến, nhưng là quá mức làm ra vẻ, khó tránh khỏi khiến lòng người sinh hoài nghi, dù sao có thể đạt đến Hóa Thần Cảnh, người nào không phải nhân tinh, hơi hơi khừ ra một ít không đúng địa phương, sẽ tăng cao cảnh giác, đến thời điểm Không Phưong hai người muốn đột nhiên ra tay, hiệu quả cũng phải thật lớn chiết khấu, thậm chí ngược lại sẽ trở mặt gả không xong còn mất nắm gạo.

Bởi vậy, tại Không Phưong trong kế hoạch, trước tiên có mang theo Không Linh Vân khí tức con vật nhỏ cố ý thể hiện ra một bộ muốn thông qua không có linh trận mặt nam, đến ly khai Hắc Âm Sơn Mạch cử động, do đó hấp dẫn Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ, lại hai người bọn họ, ngay khi cách đó không xa một đường đi theo. Đợi cái kia Hóa Thần Cảnh cường giả đến thời điểm, Không Phưong sẽ đột nhiên bóp tắt con vật nhỏ trên người thuộc về Không Linh Vân khí tức. Khí tức đột nhiên biến mất, tất nhiên sẽ khiến cho Hóa Thần Cảnh cường giả trong lòng biến hóa, lại trong nháy mắt đó, chính là Không Linh Vân xuất thủ thời cơ tốt nhất.

Chỉ là này nói đến đơn giản, muốn thành công, nhưng là chút nào không qua loa được, liền trong đó mỗi một cái phân đoạn hóa hầu đều muốn nắm giữ vô cùng tốt. Hơi bất cần một chút, không chỉ là con vật nhỏ rất có thể trực tiếp bị đối phương đánh giết, liền hai người bọn họ nói không chắc đều muốn triệt để ở lại chỗ này.

Nguyệt quang rơi ra son, nổi lên điểm điểm ánh bạc. Một đạo to bằng bàn tay bóng người màu đen tại giữa núi rừng chạy tán loạn. Vì có thể phối hợp bóng đêm đen thui, Không Phưong không để ý con vật nhỏ nãy liệt phản kháng, mang cả người trắng như tuyết bộ lông đều cho nhuộm thành màu đen. Bất quá hiển nhiên, nguyên bản liền kiều tiểu thân thể, lúc này lại bị nhuộm thành một mảnh màu đen, hơn nữa hơn nữa con vật nhỏ chuyên môn hướng về những kia nguyệt quang bao phủ không tới đen kịt nơi vỡ thối. Mặc dù là khoảng cách gần quan sát, cũng rất khó phát hiện con vật nhỏ bóng người.

Chỗ mi tâm, một tia màu vàng nhạt thụ ngân ẩn hiện, Không Phưong vẽ mặt một mảnh nghiêm túc. Bốn phía gió thổi cỏ lay hầu như đều tại hấn cảm ứng bên trong.

Bỗng nhiên, Không Phưong vẽ mặt kịch liệt biến hóa, chính là liền nguyên bản trầm ổn tiếng hít thở đều bỗng nhiên đình trệ một sát na. Cùng lúc đó, một vết lạnh lẽo khí tức từ nơi không xa đen kịt một màu trong rừng cây bỗng nhiên lan ra, dường như có cái gì hồng hoang mãnh thú muốn từ trong xông ra đến.

Không cần Không Phưong mở miệng, Không Linh Vân trong mắt ánh sáng lấp loé, buông xuống Vu bên hông hai tay, tại trong lúc lơ đãng tăng tăng nắm chặt. Bất quá khí tức trên người nhưng là trở nên càng bí ẩn.

"Ở nơi đó." Cảm thụ con vật nhỏ khí tức, Linh đại nhân mắt sáng lên, gầy gò trên khuôn mặt nổi lên một vết khùng bỏ nụ cười, cước bộ không nhanh, bất quá mỗi một bước bước ra, bóng người liền uyển như là hồn ma về phía trước bay ra mười mấy trượng.

Khoảng cách Linh đại nhân cách đó không xa đen kịt một màu trong, Không Phưong chỗ mi tâm yếu ớt màu vàng nhạt thụ ngân bỗng nhiên một trận kịch liệt lấp loé. Cùng lúc đó, ở trong bóng tối chạy nhanh con vật nhỏ trên người cái kia thuộc về Không Linh Vân linh hồn khí tức cũng bỗng nhiên một tán.

Hầu như là cũng trong lúc đó, một luồng nổ tung khí tức từ Linh đại nhân bên cạnh đột nhiên bao phủ lại ra.

"Phưong Linh Trảm!"

Khẽ kêu tiếng vang trắng đêm không, một đạo mười mấy trượng kim hồng sắc hóa điểm tại đen kịt Hắc Âm Sơn Mạch trong có vẻ cực kỳ chói mắt, một cái lập lòe ngũ thải chi sắc Phưong Linh tại ngọn lửa màu vàng trong trời nổi, một luồng tựa hồ có thể thiêu đốt thiên địa khí thể khùng bỏ từ trong lan ra, khiến cho bốn phía nhiệt độ đều đột nhiên tăng lên trên không ít.

"Đây chính là Như Ý Cảnh hậu kỳ võ giả thực lực sao?"

Tuy nói từ Không Linh Vân hướng về Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ áp sát đi qua thời điểm, Không Phưong cũng đã bắt đầu lui về phía sau. Thế nhưng lúc này cảm nhận được cái kia mặt tựa hồ có thể thiêu đốt linh hồn nóng rực, vẫn là lệnh Không Phưong hơi biến sắc.

Hắn biết rõ, lấy thực lực của chính mình, đừng nói là chạm được này Phụng Linh, chính là quanh thân kim hồng sắc hỏa diễm nhẹ nhàng quét qua, đều sẽ bị đốt cháy thành hư vô.

"Mạnh mẽ như vậy một đòn, mặc dù là Hóa Thần Cảnh cường giả e sợ đều muốn trọng thương đi." Không Phụng tự lẩm bẩm, con mắt chăm chú nhìn chăm chăm cái kia một thân màu đen kịt, thân hình khô gầy triệt để bại lộ tại kim hồng sắc hỏa diễm bên dưới Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ.

Chỉ là đang nhìn đến này thân bí Hóa Thần Cảnh cường giả trong nháy mắt, Không Phụng trong mắt lộ ra một tia nghi hoặc, một loại không kể quen thuộc cảm giác bỗng nhiên từ trong lòng tràn ngập ra. Bất quá nương theo loại này quen thuộc, là một vết sâu sắc cảm hận cùng với cừu hận.

"Chuyện gì thế này?" Không Phụng trong lòng có chút nghi hoặc.

Bất quá còn không tới kịp suy nghĩ nhiều, hắn liền bị trước mắt này rộng rãi một màn thu hút tới.

Một đạo như có như không, tựa hồ vang vọng tại linh hồn trong tiếng phụng hót bỗng nhiên vang lên, sau một khắc, cái kia toả ra ngũ thái chi sắc Phụng Linh bí mật mang theo hùng lực kim hồng sắc hỏa diễm, đột nhiên hướng về cái kia thân bí Hóa Thần Cảnh cường giả đâm tới.

Từ Không Linh Vân bỗng nhiên xuất thủ, đến trước mắt tình cảnh này, nhìn như chậm chậm, kì thực trong đó vùn vụt đi qua một tức không tới thời gian. Như vậy thời gian ngắn ngủi bên trong, mặc dù là Hóa Thần Cảnh cường giả cũng không thể chân chính sử dụng tới cái gì hữu hiệu thủ đoạn. Dù sao để cho thời gian của hắn quá mức ngắn ngủi.

Cuối cùng, tại Không Phụng chăm chú nhìn kỹ, trong tầm mắt, cái kia bóng người khô gầy chỉ kịp hai tay hướng về bí mật mang theo uy thế ngập trời Phụng Linh vỗ tới, sau đó toàn bộ bóng người liền biến mất tại cái kia bằng bạc kim hồng sắc hỏa diễm trong.

Bạn đang đọc truyện *Vô Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Người điên rồi?

Hắc Âm Sơn Mạch tại thời khắc này rung động dữ dội một chút. Cuồng bạo kinh phong mang theo lăm ta lăm tá Kim Hòa Diễm hướng lấy bốn phía quét sạch mà đi.

Thầm hô một tiếng không tốt, Không Phụng nguyên bản ngừng chân mà đứng Thân Thể lập tức lần nữa cấp tốc lui về phía sau.

Hô. . . Kinh phong cán quét mà qua, bốn phía lập tức Cuồng Loạn vô biên, mà cái kia Kim Hòa Diễm thoắt qua địa phương, lại chỉ còn lại có trần trụi trọc một mảnh. Cây cối, đá vụn, hạt bụi. . . Hết thảy đều bị đốt cháy hầu như không còn.

Nhìn trước mắt bỗng nhiên trông ra một mảng lớn sân bãi, Không Phụng đồng tử co rút lại. Trong lòng đối với như ý cảnh võ giả mạnh đại phá hư lực lần nữa có ấn tượng khắc sâu. Tuy nhiên kỳ thực Không Phụng không biết, Không Linh Vân một kích này, tại Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ áp lực phía dưới, mấy có lẽ đã bước vào Hóa Thần Cảnh tầng thứ.

"Hắn là có thể đem hắn diệt sát đi." Không Linh Vân sắc mặt có chút tái nhợt, ở ngực kịch liệt đập thình. Tuy nhiên toàn bộ chú ý lực vẫn như cũ đặt ở đoàn kia nhảy lên lấy không lồ Kim Hòa Diễm.

Siêu việt tự thân cực hạn phát huy ra cường đại như thế một kích, đối với Không Linh Vân cũng có lấy không nhỏ phụ tải. Thể nội còn thừa không có mấy Nguyên Lực đúng vậy chứng minh tốt nhất. Bất quá đối với mình một kích này, Không Linh Vân có không nhỏ lòng tin.

Cường đại như thế cho dù là Hóa Thần Cảnh sơ kỳ võ giả tại xử chí không kịp đề phòng chi bên dưới cũng hơn nửa sẽ bị đốt cháy thành hư vô. Dù sao một kích này đã miễn cưỡng đạt đến Hóa Thần Cảnh tầng thứ.

Nhưng mà sau một khắc, Không Linh Vân sắc mặt đại biến lên.

Kim hòa diễm dần dần âm đạm xuống tới, một nói bóng người khô gầy ở trong đó như ẩn như hiện. Theo lấy hỏa diễm nhảy lên, thân ảnh này phảng phất tại trong đó chấp chôn, có vẻ hơi quý dị.

"Vậy mà kém chút bị người tiểu gia hỏa này cho oanh sát, trẻ tuổi như vậy liền đã đụng chạm đến Hóa Thần Cảnh biên giới, muốn đến tại Không gia bên trong cũng là cực kỳ xuất sắc thiên tài." Khàn khàn thanh âm đàm thoại từ Kim Hòa Diễm bên trong bay ra. Ngay tại lúc đó, cái kia bóng người khô gầy cũng từng bước một từ Kim Hòa Diễm bên trong đi ra.

"Tuy nhiên nếu là Không gia người, cũng không có tất yếu tồn tại hạ đi." Khàn khàn ngọt ngào thanh âm đàm thoại toàn bộ hạ xuống xong, cái kia bóng người khô gầy cũng rốt cục triệt để xuất hiện ở Không Phương cùng Không Linh Vân trong tầm mắt.

Một bộ Hắc Bào đã bị đốt cháy thành từng đoàn từng đoàn buồn nôn sền sệt trạng vật thể, dính tại trên thân thể, bóng người khô gầy hai tay cụp xuống, Không Phương nhìn thật cẩn thận, đôi phương hai bàn tay kia đen kịt một màu, hơi căng tựa hồ có chút biến hình. Mà lại khí tức cũng là cực kỳ hỗn loạn, cùng lúc trước loại kia như vực sâu như ngục như vậy khí tức khủng bố rất là khác biệt.

Hiển nhiên, tại hữu tâm tính vô tâm cùng xử chí không kịp đề phòng phía dưới, cái này bị liễu nghiêm hiểm mấy người người xưng là Linh Đại Nhân Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ mặc dù không có Thân Vãn, nhưng cũng là bị thương cực lớn. Lúc này lạnh lẽo thanh âm đàm thoại bên trong, càng mang theo một tia thẹn quá hoá giận.

"Là hấn!" Bỗng nhiên, Không Phương trong lòng đột nhiên nhảy một cái. Hấn rốt cục biết nói trước đây vì cái gì mình sẽ đối với người này có một loại rất tình huống lại dị thường cảm hận cảm giác. Bởi vì thân ảnh này chính là tại Thân Đồ Liệt trong trí nhớ xuất hiện qua, mà lại có thể nói là Thân Đồ Liệt nhục thân phá nát kẻ cầm đầu.

Một cái Hóa Thần Cảnh Trung Kỳ Hắc Minh Vệ!

Trước lúc này, Không Phương còn hơi nghi hoặc một chút. Truy sát Thân Đồ Liệt đến phong kéo dài trấn vùng này hai cái Hắc Minh Vệ chẳng qua là như ý cảnh tu vi, mà Thân Đồ Liệt thì là một cái Hóa Thần Cảnh võ giả. Như ý cảnh truy sát Hóa Thần Cảnh, cái này nguyên bản là không quá hiện thực tình huống, huống hồ cái kia hai cái như ý cảnh Hắc Minh Vệ còn bị như ý cảnh hậu kỳ Không Linh Vân cho tập sát. Cái này liền càng thêm không nói được.

Tuy nhiên khi nhìn đến cái này khô gầy thân ảnh thời điểm, Không Phương mới đột nhiên nhớ tới, cái kia hai cái như ý cảnh Hắc Minh Vệ sở dĩ có thể truy sát Hóa Thần Cảnh Thân Đồ Liệt, đều là bởi vì Thân Đồ Liệt lúc trước liền đã người bị thương nặng. Mà để Thân Đồ Liệt người bị thương nặng, hách lại chính là trước mắt cái này nói bóng người khô gầy.

Chỉ là không biết nói bởi vì nguyên nhân gì, cái này khô gầy thân ảnh tại đã thương nặng Thân Đồ Liệt sau đó nửa đường rời đi, nếu không khả năng cũng dễ bản sẽ không có ngày nay chuyện gì.

"Ừm?" Đúng vào lúc này, Linh Đại Nhân bỗng nhiên lông mày nhướn lên, ánh mắt sâu kín nhìn về phía Không Phương.

"Một cái Thối Huyết cảnh tiểu gia hỏa." Nhìn mấy lần, Linh Đại Nhân liền đem ánh mắt từ Không Phương trên thân dời đi ra. Mặc dù trước khi nói cảm giác Không Phương trên thân giống như có chút kỳ quái, nhưng dù sao chỉ là một cái ngay cả Linh Tịch cảnh đều không có đạt tới tiểu gia hỏa, đối với hấn mà nói cũng thực sự đề không nổi hứng thú gì.

"Năm lần bảy lượt khiêu khích, thật sự là không biết nói các ngươi từ đâu tới lá gan." Ánh mắt thâm lãnh rơi vào Không Linh Vân trên thân, Linh Đại Nhân thanh âm đàm thoại bên trong mang theo một vòng sát khí lạnh như băng: "Nghĩ kỹ chết như thế nào a?"

Tuy nhiên bị đã thương nặng, nhưng dù sao Lạc Đà gầy còn lớn hơn Ngựa, lấy hấn Hóa Thần Cảnh Trung Kỳ tu vi, cũng đủ để nghiền ép Nguyên Lực đại lượng tiêu hao Không Linh Vân, về phần Không Phương, thì căn bản cũng không có thả trong mắt hấn.

Một cỗ Nguyên Lực quét sạch mà ra, đem tiểu đông tây đưa vào nạp thú trong nháy mắt, Không Linh Vân sắc mặt cực kỳ khó coi. Võ giả càng đi về phía sau, cho dù là mỗi chệnh lẹch một cái Tiểu Cảnh Giới, cũng là giống như ngày đêm khác biệt.

Hóa Thần Cảnh Trung Kỳ cùng Hóa Thần Cảnh sơ kỳ, đây tuyệt đối là hai khái niệm tồn tại. Như nếu sớm biết Đạo Nhân trước cái này Hắc Minh Vệ là Hóa Thần Cảnh Trung Kỳ tồn tại, Không Linh Vân cũng tuyệt đối sẽ không giống trước đó như vậy xuất thủ. Bởi vì nàng biết nói, cái này tất cả đều là vô ích. Cho dù là mình Toàn Lực Nhất Kích, cũng chỉ có thể đánh cho trọng thương. Mà trọng thương về sau đối phương, vẫn như cũ có đem mạng sát thực lực.

"Trốn!"

Một cỗ Nguyên Lực quét ngang mà ra, như là Đại lương, quán quanh ở Không Phương trên thân. Sau đó, Không Linh Vân bàn chân trùng điệp đập trên mặt đất, cả cá nhân trên người bốc lên một mảnh kim hỏa diễm. Hỏa diễm ở sau lưng tụ tập, để Không Linh Vân thoát nhìn như là nhiều một đôi với hỏa diễm cánh.

Kim hỏa diễm cánh nhẹ nhàng chấn động, Không Linh Vân Thân Thể bỗng nhiên liền muốn bay lên mà lên, liền đối lấy Không Phương trên thân, đều có một cỗ âm vang đại lực truyền đến, như muốn dẫn dắt lấy hấn cùng nhau rời đi.

Nhưng mà đứng vào lúc này đợi, Linh Đại Nhân thanh âm lạnh lùng lại là như là một chậu nước lạnh, tưới tắt Không Linh Vân trong lòng sau cùng một tia hi vọng.

"Trước đó cách khá xa còn chưa tính, bây giờ tại trước mắt ta còn muốn chạy trốn a?"

Cốt trào như vậy thủ chương thành trào hình, hướng lấy Không Linh Vân khẽ vỗ một chút. Bỗng nhiên, một cái mây trượng lớn nhỏ màu đen nhánh cốt trào, từ giữa không trung lơ lửng ra, hướng lấy Không Linh Vân hung hăng chụp tới.

Thê lương âm thanh xé gió triệt, thấu xương Âm Hàn Chi Khí tràn ngập, để Không Phương kích linh linh rung mình một cái, trên mặt hoàn toàn trắng bệch. Tuy nhiên cái này cốt trào là xông lấy hấn mà đến, nhưng cho dù là một số còn sót lại Khí Cơ liền đã để hấn cảm thấy Cơ Thể muốn nứt.

"Phá!"

Khổng Linh Vân khẽ quát một tiếng, phía sau hỏa diễm Song Sí bỗng nhiên hợp lại, cả người cũng trong phút chốc chuyển tới.

Xoẹt xẹt!

Không Khí tựa hồ tại thời khắc này bị chém vỡ ra. Khép kín hỏa diễm Song Sí liền như là một thanh Đại Phủ Khai Thiên, hướng lấy Đinh Đầu chỗ màu đen nhánh cốt trào trùng điệp chém tới.

"Bành!"

Kim Hồng cùng đen nhánh cả hai quang mang ở giữa không trung không đoạn giao quán lấy. Bỗng nhiên, cái kia màu đen nhánh cốt trào bên trên xuất hiện từng đầu tinh mịn vết rách.

Răng rắc ánh lửa trong chớp mắt sáng rõ, đem cốt trào toàn bộ nuốt vào.

Linh Đại Nhân thân thể khô gầy bỗng nhiên lùi lại mấy bước, cái kia cốt trào một loại trên bàn tay, cũng có nhàn nhạt Kim Hỏa Diễm lượn lờ. Thủ chương chấn động, cái này kim hỏa diễm lập tức biến mất không thấy gì nữa, tuy nhiên Linh Đại Nhân sắc mặt nhưng như cũ có chút khó coi: "Ngược lại là xem thường người."

Đã thương nặng hẳn không sai biệt lắm tương đương với một cái như ý cảnh đỉnh phong võ giả, mà hao phí đại lượng Nguyên Lực phát huy ra siêu việt cực hạn Không Linh Vân, thì không sai biệt lắm ngã rơi xuống như ý cảnh Trung Kỳ đáng về.

Như ý cảnh đỉnh phong cùng như ý cảnh Trung Kỳ, nhìn cũng vẫn như cũ chênh lệch hai cái Tiểu Cảnh Giới. Nhưng dù sao cũng là ở vào cùng một cái đại cảnh giới, bởi vậy trong đó chênh lệch ngược lại là không có trước đó như vậy cách xa. Mà lại Khổng Linh Vân khôi phục Nguyên Lực tốc độ, cũng siêu việt dự liệu của hắn.

"Xem ra không lấy ra chút chân chính thủ đoạn, cũng không đi." Nhìn lần nữa chấn động hỏa diễm Song Sí muốn rời khỏi Không Linh Vân, Linh Đại Nhân dữ tợn cười một tiếng, một nói tới quang mang bỗng nhiên từ nó đầu ngón tay bắn ra ngoài.

Đây là một khóa móng tay kích cỡ tương đương, toàn thân tối hạt châu. Một cổ như là Cửu U như vậy nồng đậm sát khí tại hạt châu này xuất hiện nháy mắt, liền quét sạch mà ra. Âm phong trận trận, tựa hồ còn có một nói Đạo Hư huyền thân ảnh quay chung quanh tại cái này tối hạt châu bên cạnh, lộ ra càng quỷ dị.

"Táng Hồn châu!" Không Linh Vân lên tiếng kinh hô, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch.

"Người vậy mà nhận ra này châu." Khẽ ồ lên một tiếng, Linh Đại Nhân trên mặt có chút ngạc nhiên: "Nhận ra Tang Hồn châu, mà lại trẻ tuổi như vậy liền có bức này thực lực tu vi, ta ngược lại là đối người thân phận có chút hiếu kỳ."

Linh Đại Nhân hắc hắc cười lạnh vài tiếng: "Muốn đến đem thi thể của người mang về, cũng đủ để bù đắp ta lần này tổn thất, mà lại ta cái này Tang Hồn châu bên trong còn thiếu một cái Chủ Hồn, từ người tới làm, đó là vừa vặn cực kỳ."

Màu đen Phong từ Tang Hồn châu bên trong mãnh liệt mà ra, hướng lấy Không Linh Vân cùng Không Phương hai người quét sạch mà đi. Một nói nói thất khiếu chảy máu, bộ dáng thảm liệt hư huyền thân ảnh tiếng kêu thảm thiết đau đớn lấy, nương theo lấy Giá Hắc Sắc Phong, hướng lấy Không Phương hai người đánh tới.

"Hào hảo ném thử Thiên Hồn Phệ Tâm mỹ diệu cảm giác đi." Linh Đại Nhân âm thanh bén nhọn, hai tay bấm niệm pháp quyết, đem từng cái đen nhánh Linh Ấn đánh vào trước người Tang Hồn châu bên trong.

"Ừm?" Đúng vào lúc này, Linh Đại Nhân mắt sáng lên.

Hắn thấy cái gì?

Một cái ngay cả Linh Tịch cảnh đều không có đạt tới gia hòa, lúc này vậy mà chủ động hướng lấy Tang Hồn châu bên trong tuôn ra âm phong Hồn Ảnh lao đi!

"Thật là một cái tiểu tử khá ái." Lời tuy như thế, tuy nhiên trên mặt mang theo nụ cười gằn, Linh Đại Nhân ánh mắt thấu lấy vô tình, nhàn nhạt nhìn thoáng qua Không Phương về sau, liền đem chú ý lực toàn bộ đặt ở Không Linh Vân trên thân.

Một cái Không Phương, với hắn mà nói chẳng qua là một cái khiêu lương tiểu sừ mà thôi. Tuy nhiên không biết Đạo Nhân bên dưới cái này khiêu lương tiểu sừ lên con diên gì, nhưng ở Linh Đại Nhân trong mắt, biến hóa chính là đi qua, không đổi là kết cục. Cái kia đã nhất định được chôn cất Hồn Châu bên trong Hư Hồn thôn phệ hạ tràng cơ hồ là rõ ràng.

"Người điên rồi!"

Khổng Linh Vân không thể tưởng tượng nổi nhìn Không Phương hướng lấy âm phong Hồn Ảnh cấp tốc lao đi bóng lưng, thét lên nói. Bởi vì trước đây Không Phương khởi hành quá mức cấp tốc cùng đột nhiên, cho dù là nàng hiện tại đều không ngăn trở kịp nữa.

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Thôn Hồn

Chương 26: Thôn Hồn

Tên này vì Táng Hồn châu Âm Hạt Châu là cái gì?

Khổng Linh Vân rất rõ ràng, bức này Nguyên Khí, tại Chân Vũ Đại Lục thượng tầng võ giả bên trong, đều là hung danh hiển hách tồn tại, thậm chí có thể xưng là Nhật Nguyệt tông bên trong đệ nhất hung khí. Nghe nói đã từng đều có Niết Bàn cảnh cường đại tồn tại hao tổn tại Táng Hồn châu bên trong.

Đương nhiên, trước mắt cái này Hóa Thần Cảnh Hắc Minh Vệ trong tay viên này Táng Hồn châu cũng không phải là trong truyền thuyết cái kia hao tổn qua Niết Bàn cảnh tồn tại hung khí, chỉ là một kiện phảng phát khí mà thôi. Nhưng cho dù là phảng phát khí, cũng có lấy uy hiếp Hóa Thần Cảnh võ giả khủng bố uy năng. Hóa Thần Cảnh phía dưới, hi hữu có sinh cơ. Đây cũng là Linh Đại Nhân tại tế ra Táng Hồn châu sau một mảnh lạnh nhạt nguyên nhân.

Một vòng tái nhợt từ khô gầy trên mặt hiện lên, nguyên bản liền như là Khô Lâu chỉ còn bên dưới một miếng da gương mặt, lúc này càng lộ vẻ âm đạm, tựa hồ trong cõi u minh, có một cỗ sinh khí từ đó bị rút lấy ra ngoài.

Nhìn trước người cái này nhưng quay tròn xoay tròn lấy Táng Hồn châu, Linh Đại Nhân sắc mặt hơi có chút biến hóa. Trong mắt thoáng hiện lấy một vòng kiêng kị, nó trong tay pháp quyết biến ảo càng thêm cấp tốc, bởi vì hắn biết nói, Táng Hồn châu tuy nhiên uy năng khủng bố, nhưng là cùng uy năng thành có quan hệ trực tiếp, muốn Thao Khổng, cũng là cực kỳ khó khăn. Cho dù là lấy hắn Hóa Thần Cảnh Trung Kỳ tu vi, cũng rất khó Thao Khổng cái này Táng Hồn châu bao lâu thời gian. Mà lại một lúc sau, chỉ sợ ngay cả chính hắn đều lại nhận mãnh liệt phản phệ.

Trọng yếu hơn là, mắt bên dưới hắn đã bị Khổng Linh Vân trọng thương, một thân thực lực so sánh với đỉnh phong về sau đã sớm kém xa tít tắp, lúc này Thao Khổng Táng Hồn châu đã có chút miễn cưỡng, thậm chí từng tia từng sợi phản phệ đã bắt đầu.

"Hồn tưng, Cứu U!"

Đứng vào lúc này, Linh Đại Nhân trên mặt hiện lên một sợi hắc khí, trong tay kết động pháp quyết bỗng nhiên dừng lại. Một nói trầm thấp quát lạnh bên trong từ trong miệng truyền đến đi ra, chỉ một thoáng, từ Táng Hồn châu bên trong mãnh liệt mà ra âm phong Hư Hồn bên trong, lại vang lên một nói nói trầm thấp Phạm Xướng âm thanh.

Cái này Phạm Xướng âm thanh bên trong không có một tia to lớn hùng vĩ cảm giác, ngược lại là lạnh lẽo chi khí mùi phản. Theo lấy Phạm Xướng âm thanh vang vọng, một nói u quang từ Táng Hồn châu bên trong dâng lên mà ra, hướng lấy Khổng Phưong hai người quét sạch mà đi. Tuy nhiên bởi vì lúc này Khổng Phưong Thân Thể tại phía xa Khổng Linh Vân đằng trước, bởi vậy cái này nói khiến Khổng Linh Vân đều đồng tử thất chặt u quang toàn bộ bao phủ tại Khổng Phưong trên thân.

"Khổng Phưong! . . ."

Tại Khổng Phưong hỗn loạn trong ý thức, tựa hồ có như thể một nói thiếu nữ tiếng kêu sợ hãi vang vọng. Tuy nhiên rất nhanh, hắn liền đem những này cho tự động loại bỏ. Lúc này Khổng Phưong, trong mắt chỉ có bên cạnh những này hung thần ác sát, bộ dáng thâm liệt hư huyền Hồn Thể.

Cái kia Thần Dị kim sắc dựng thẳng ngón không biết nói từ lúc nào lần nữa hiện lên ở Khổng Phưong chỗ mi tâm. Cùng dĩ vãng khác biệt, lúc này Khổng Phưong chỗ mi tâm kim sắc dựng thẳng ngón, vậy mà đang khẽ khàng rung động, rất giống một cái muốn mở ra tới con mắt.

Phải biết, trước đây Khổng Phưong thức hải bên trong tròn mắt màu vàng óng tuy nhiên có thể mở ra, nhưng là chỗ mi tâm cái kia kim sắc dựng thẳng ngón, lại phảng phát một Đạo Thần dị vết cắt, cùng một con mắt giống như kéo không đến nhiều Đại Quan Hệ. Nhưng là lúc này cái này kim sắc dựng thẳng ngón hai bên không ngừng rung động, lại tốt giống như tại hơi khuếch trương lấy, cực kỳ giống một cái muốn mở ra tới mắt dục!

Theo lấy kim sắc dựng thẳng ngón không ngừng rung động, Khổng Phưong khuôn mặt thanh tú đã sớm vận vẹo ở cùng nhau, lộ ra mùi phản dữ tợn. Mà đang không ngừng rung động kim sắc dựng thẳng ngón hai bên, lại có tia tia đỏ thẫm vết máu tại thâm thấu ra, quý dị vừa kinh khủng.

Khổng Phưong Ý Thức, tại cực đoan trong thống khổ đã sớm hỗn loạn. Khổng Phưong thể nội, cái kia treo cao ở thức hải phía trên tròn mắt màu vàng óng, cũng như Khổng Phưong chỗ mi tâm kim sắc dựng thẳng ngón, không ngừng run rẩy lấy. Tuy nhiên cùng kim sắc dựng thẳng ngón khác biệt, thức hải bên trong tròn mắt màu vàng óng đã sớm là mở ra.

Trông mắt màu vàng óng, toàn thân trắng bệch đồng tử, để cái này đôi mắt nhiều hơn mấy phần cảm giác quý dị. Tuy nhiên theo lấy thời gian trôi qua, cái kia toàn thân trắng bệch trong con mắt, đến có từng tia hắc khí phun trào. Tuy nhiên đối với cái kia trắng bệch đồng tử mà nói, hắc khí kia quá mức yếu ớt, thậm chí nhìn yếu ớt tùy thời đều có sụp đổ khả năng.

Không Phương quanh thân, lúc này sớm đã vì đây từng cái bộ dáng đáng ghét Hư Hồn. Đúng vào lúc này, một cái Hư Hồn rốt cục không ngăn cản được đối với thức ăn ngon dự hoặc, nghe răng trợn mắt hú lên quái dị, liền điên cuồng đánh tới.

Xùy —— nhưng mà còn không có đợi hấn chạm đến Không Phương thời điểm, Hư Hồn trong miệng, cái kia bén nhọn tiếng quái khiếu liền im bất mà dừng, tựa như là bị người ngạnh sinh sinh bóp lấy cổ.

Tuy nhiên trong hiện thực, cái kia hướng lấy Không Phương đánh tới hư huyền Hồn Thể, sở dĩ sẽ như thế, cũng đúng là bởi vì bị Không Phương cho bóp lấy cổ.

Một cái Thái Huyết cảnh võ giả, lại có thể một thanh bóp lấy một cái Hư Hồn cổ, mà nhìn cái kia Hư Hồn hoảng sợ cùng thân sắc hốt hoảng, xác thực không giống như là tại làm bộ. Một màn này nếu như bị âm phong Hồn Ảnh ngăn cách ở bên ngoài Không Linh Vân cùng Linh Đại Nhân nhìn thấy, chỉ sợ lúc này sẽ cảm thấy cực đoan không thể tưởng tượng nổi.

Hư huyền Hồn Thể kỳ thực lúc còn sống đều là từng cái võ giả, mà lại có thể ngưng tụ ra Hồn Thể tồn tại, chỉ ít cũng đều là đạt tới Linh Tịch cảnh võ giả. Lúc còn sống là cường đại võ giả, sau khi chết lại biến thành quý dị như vậy bộ dáng. Cũng chính bởi vì vậy, Hư Hồn tại võ giả trong mắt luôn luôn đều là thần bí lại kinh khủng đồ vật.

Hư Hồn, hư huyền Hồn Thể, khả năng chính là bởi vì cái này hư tự, bởi vậy một loại công kích đối với những này Hư Hồn đến nói không có có tác dụng gì, duy có một ít thủ đoạn đặc thù, mới có thể đối với Hư Hồn tạo thành cường đại Lực sát thương. Táng Hồn châu có như thế lớn hung danh, cũng trong đó Hư Hồn loại này để người đầu đầu Đặc Thủ Thể Chất, cũng không phải không có quan hệ.

Vậy mà lúc này, Không Phương vậy mà một cái tay cứ như vậy sinh sinh giữ lại Hư Hồn cái kia gần như trong suốt cái cổ. Thậm chí tại Không Phương trong tay, Hư Hồn bị bóp chặt cái này cái cổ, tựa hồ biến thành từng sợi hư huyền bụi mù, từ Không Phương trong lòng bàn tay bỏ trốn đi ra.

Hồn Thể, không có Chân Thân, bởi vậy đem Thân Thể biến ảo thành một sợi bụi mù, đối với bọn hắn tới nói cũng chỉ là Tâm Niệm nhất động mà thôi. Chỉ bất quá tùy ý cái này Hư Hồn làm sao giãy dụa, cho dù là huyền hóa thành bụi mù, cũng trốn không thoát Không Phương cái này nhìn thường thường không có gì là thủ chương.

Trên mặt vẻ thống khổ càng ngày càng nồng đậm, cái kia chỗ mi tâm không ngừng rung động kim sắc dụng thẳng ngắn hai bên, chảy xuôi từng tia từng sợi đỏ thắm máu tươi, cũng đang không ngừng tăng nhiều. Một loại như muốn sụp đổ hỗn loạn khí tức từ Không Phương thể nội ần ần phát ra.

Nhưng mà đúng vào lúc này đợi, Không Phương giữ lại Hư Hồn cái cổ về sau liền không còn có động tĩnh, chỉ là thường thường mở rộng thủ chương bỗng nhiên động.

Năm ngón tay nhẹ nhàng mở ra, tại Hư Hồn kinh ngạc càng mang theo không thể tưởng tượng nổi ánh mắt vui mừng bên trong, Không Phương buông lỏng ra bàn tay nắm chắc.

Thân Thể buông lỏng, cái này Hư Hồn bộ dáng đáng ghét trên khuôn mặt sợ hãi lẫn vui mừng còn không có giảm đi, liền lại bỗng nhiên nổi lên một vòng tàn khóc. Nháy mắt sau đó, nó bỗng nhiên hướng lấy gần trong gang tấc Không Phương Thân Thể đụng tới.

Bởi vì bị luyện chế thành Táng Hồn châu bên trong Hư Hồn, những hồn phách này cho dù là chuyển thế đầu thai cơ hội đều bị xóa sạch. Đối với bọn hắn tới nói, cơ hồ là Đồi Đồi Kiếp Kiếp không có xoay người chỉ địa. Mà tại bọn họ mơ hồ trong ý thức, tựa hồ chỉ muốn thôn phệ một cái chân chính Thân Thể, liền có giành lấy cuộc sống mới hi vọng.

Không ánh sáng mang bóng đêm vô tận bên trong, đột nhiên có như thế một chút hi vọng, cũng không khỏi những này nguyên bản đã trở nên cực kỳ hung ác Hư Hồn liều mạng. Cho dù là lúc này Không Phương thể nội, ần ần có như vậy một tia để chúng nó cảm thấy hoảng sợ khí tức.

Bởi vì không có Thân Thể, cho nên những này hư huyền khi tiến vào gặp được bình thường võ giả thời điểm, chuyện làm thứ nhất chính là đoạt xá. Mà cái gọi là đoạt xá, đối với Chúng nó tới nói chỉ cần chạm đến thân thể của đối phương, liền có thể thuận lợi tiến vào Kỳ Thân thể, diệt sạch nó trong thân thể nguyên bản chỗ tồn tại hồn phách, thân thể này đúng vậy bọn chúng.

Cực kỳ thuận tiện đoạt xá, cũng chính là Hư Hồn kinh khủng một điểm.

Bất quá khi Không Phương buông lỏng ra năm ngón tay về sau, chạy vào Không Phương thể nội, chính muốn đoạt xá thân thể của hắn Hư Hồn, lúc này lại là bỗng nhiên phát ra một nói tiếng kêu thảm thiết thể lương. Cùng trước đây bén nhọn tiếng quái khiếu giống nhau. Cái này tiếng kêu thảm thiết đang vang lên đến một nửa thời điểm, liền bỗng nhiên biến mất không thấy.

Tuy nhiên cùng trước đây không giống nhau, lúc này đầu này xâm nhập Không Phương thể nội Hư Hồn, không bao giờ còn có thể có thể phát ra thanh âm gì tới. Bởi vì, nó đã triệt để biến mất, biến thành trông mắt màu vàng óng bên trong thâm trọng con mắt một sợi hắc khí.

Tại Giá Hắc Sắc khí thể thêm ra tới một tia về sau, Không Phương chỗ mi tâm, nguyên bản chính tại rung động kịch liệt lấy kim sắc dụng thẳng ngắn, bỗng nhiên hơi bình phục một số, tính cả từ đó thâm thấu ra đỏ thắm máu tươi khủng bố bộ dáng, cũng đã nhận được một số chuyển biến tốt đẹp. Thậm chí là Không Phương thể nội, nguyên bản phát ra, càng lúc càng nồng nặc sụp đổ khí tức, tựa hồ cũng tiêu tán như vậy một tia.

Đem đầu này Hư Hồn triệt để biến thành thân thể chất dinh dưỡng, Không Phương một đôi lạng yên ở giữa nổi lên nóng rực con ngươi sâu kín hướng lấy bốn phía quét tới.

Logo chấp hành thời gian: 0

Bạn đang đọc truyện *Võ Đạo Chân Thần Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.